

Νέα έναέρια ΟΠΛΑ

Και ιπτάμενα αεροπλανοφόρα...

Κατά τη διάρκεια ενός γεύματος, που δόθηκε τελευταία στη Νέα Υόρκη, ο Λώρενς Μπέλ, ένας από τους κυριώτερους Αμερικανούς κατασκευαστές αεροπλάνων, άφησε να του ξεφυγούν μερικές ακριτομυθίες, που προκάλεσαν μεγάλη αίσθηση μεταξύ του τύπου και της κοινής γνώμης.

Σύμφωνα μ' αυτές, στα εργοστάσια Μπέλ κατασκευάζεται σήμερα για λογαριασμό της αμερικανικής Κυβερνήσεως, ένας νέος τύπος πυραυλοκινήτου αεροπλάνου, που θα μπορεί ν' ανεβεί σε ύψος 24.000 μέτρων και ν' αναπτύξει ταχύτητα 2.700 χιλιομέτρων την ώρα.

Αυτό το αεροπλάνο έχει απόκληση «Μπέλ 1».

Πολύ ανώτερο του θα είναι το «Μπέλ Χ-1». Ο Λώρενς Μπέλ δεν θέλησε να πη τιποτε άλλο γι' αυτό, εκτός του ότι θα υπερβεί το «Μπέλ 1» κατά 60%.

Τα εργοστάσια Μπέλ κατασκευάζουν επίσης ένα άλλο πυραυλοκίνητο αεροπλάνο, που είναι γνωστό με το όνομα «Μάρτιν Άμπελ Μάμπελ 1 Μάουλερ». Ο όπλισμός του περιλαμβάνει:

1. Τρεις βόμβες που μπορεί να είναι ατομικές.
2. 12 πυραύλους του τύπου V2, που βρίσκονται έξη κάτω από το ένα φτερό και έξη κάτω από το άλλο.
3. 4 πυροβόλα των 20 χιλιοστού μέτρων.

Το «Μάρτιν Άμπελ Μάμπελ 1 Μάουλερ» ζυγίζει 14 τόνους, αναπτύσσει ταχύτητα 3.600 χιλιομέτρων και έχει ακτίνα δράσεως 4.000 χιλιομέτρων.

Η μεγάλη πρωτοτυπία του συνίσταται στο ότι τα πτερά του είναι συμπτυσσόμενα, πράγμα που επιτρέπει την τοποθέτησή πολλών παρομοίων αεροπλάνων πάνω σ' ένα αεροπλανοφόρο.

Το ειδικό πλοίο για τη μεταφορά παρομοίων αεροπλάνων κατασκευάζεται ήδη στα ναυπηγεία Μπέλ. Σχετικά με τον τύπο αυτού του αεροπλανοφόρου, που θα είναι το μεγαλύτερο και ταχύτερο από τα υπάρχοντα ως σήμερα, τηρείται απόλυτη μυστικότητα.

Οι ειδικοί θεωρούν το «Μάρτιν Άμπελ Μάμπελ 1 Μάουλερ» σαν το ισχυρότερο και τρομακτικότερο από όλα τα κατασκευασθέντα ως σήμερα έναέρια όπλα.

Οι Αμερικανοί τεχνικοί επεράτωσαν, έξ άλλου, τις μελέτες των για την κατασκευή ενός πλοίου, που ο όπλισμός του θα αποτελή-

ται αποκλειστικά από πυραυλοκίνητα βλήματα.

Ο Αμερικανός ειδικός Ουίλλιαμ Μπόρντεν υπέλογισε ότι με την ταυτόχρονη εκσφενδόνιση εκατό βλημάτων του τύπου V2, θα είναι δυνατόν να εξολοθρευθούν μέσα σε λίγα λεπτά περισσότερα από 10.000.000 άτομα. Το κόστος αυτών των βλημάτων θα είναι εκατό περίπου εκατομμύρια δολάρια (πράγμα που σημαίνει ότι η δαπάνη για κάθε νεκρό δεν θα υπερβαίνει τα δέκα δολάρια!).

Σύμφωνα με τους υπολογισμούς του ίδιου τεχνικού, η κεντρική περιοχή των Ουαλαίων θα είναι δυνατόν να δομολογηθεί με τρομακτική αποτελεσματικότητα από ένα παρόμοιο πλοίο που θα δρισκετόν στη θάλασσα του Μπάρεντς, ενώ η περιοχή της εσωτερικής Μογγολίας θα ήταν ευπρόσβλητη από τον κόλπο της Βεγγάλης.

Ενα άλλο τρομακτικό όπλο θα είναι το «Ιπτάμενο αεροπλανοφόρο».

Ενα τέτοιο πλοίο του αέρος, το «Κόνβαϊν Β-36» δοκιμάσθηκε πριν από μερικές βδομάδες και οι δοκιμές του έπετυχαν απόλυτα.

Το «Κόνβαϊν Β-36» είναι ένας γίγας 140 τόνων, που, εκτός από ένα φορτίο 32 τόνων βωμών, μεταφέρει επίσης τρία μικρά καταδιωκτικά αεροπλάνα με συμπτυσσόμενα πτερά. Αυτά τα αεροπλάνα θα προσγειούνται και θα απογειούνται κατά τη διάρκεια της πτήσεως και θα είναι σε θέση να προστατήσουν αποτελεσματικά το αεροπλανοφόρο.

Οι Αμερικανοί τεχνικοί μελετούν επίσης την κατασκευή ενός άλλου γιγαντιαίου αεροπλανοφόρου που θα μεταφέρει οκτώ καταδιωκτικά αεροπλάνα και τέσσερα αναγνωριστικά. Το αεροπλανοφόρο αυτού του τύπου θα είναι ο τρόμος του αέρος, γιατί θα αποτελή μόνο του έναν ολόκληρο έναέριο στόλο.

Τα περίεργα του Πύργου

Ένας αθλητής απ' τον Παναμά σκοπεύει να γλιστρήσει κατά μήκος ενός καλωδίου, κρεμασμένου απ' την κορυφή του Πύργου του Αϊφέλ (ύψους 295 μέτρων), μ' ένα βάρος 100 κιλών δεμένο στα πόδια του. Δεν θα μεταχειρισθεί δε καν γι' αυτό τα χέρια ή τα πόδια του, αλλά μονον τα δόντια του, με τα οποία θα δαγκώνει ένα κομμάτι σχοινι περασμένο γύρω στο καλώδιο.

Δεν θάνε ωστόσο η πρώτη φορά που ο Πύργος του Αϊφέλ θα χρησιμοποιηθεί για τέτοιες παράτολμες επιδείξεις. Ένας αεροπόρος σκοτώθηκε το 1926, καθώς επιχειρούσε να περάσει με το αεροπλάνο του μέσα από μια άβυσσ της δάσεως του Πύργου.

Στα χρόνια της κατοχής, οι Γερμανοί βέλσαν να διαλύσουν τον Πύργο, για να μεταχειρισθούν τους 7.000 τόνους μετάλλου του. Αλλά η γενική εξέγερσις του γαλλικού λαού τους εμπόδισε να πραγματοποιήσουν αυτή την καταστροφή.

Ο μόνος ίσως που θα τους χερκοτούσε, αν εφάρμοζαν το σχέδιό τους, θα ήταν ο Άγγλος καλλιτέχνης Ουίλλιαμ Μόρις, γιατί δρίσκε τον Πύργο «τερατώδη». Οσάκις μάλιστα επισκέπτεται το Παρίσι, εγκαθίσταται... μέσα σ' αυτόν, γιατί είναι ο μόνος τρόπος «για να μη τον βλέπης»!

Στην κορυφή του Πύργου του Αϊφέλ, φρουρούσαν νύχτα και μέρα, στον πρώτο πόλεμο, φύλακες επιφορτισμένοι να ειδοποιούν για τον κίνδυνο, μόλις έβλεπαν να πλησιάζουν έχθρικά αεροπλάνα ή Ζέππελιν.

Το 1928, δυο νεαροί Γερμανοί — προεξοφλώντας ίσως τη γερμανική κατοχή — προσπάθησαν να κρεμάσουν εκεί ψηλά τη σημαία της χώρας τους. Αλλά τους κυνήγησαν και τους έπιασαν.

Η αλήθεια για τις νυχτερίδες

Ο επιστήμων που τους φορεί βραχιόλια

Ο Αμερικανός βιολόγος, δόκτωρ Χάρολντ Χίτσκοκ διέθεσε 10 ολόκληρα χρόνια της ζωής του για... να φορή βραχιόλια στις νυχτερίδες! Φυσικά, δεν τόκανε για να περνάη την ώρα του, αλλά για να μελετήσει τις μεταναστεύσεις αυτών των «χειροπτερών». Κάθε χειμώνα λοιπόν, πήγαινε σε ώριμες σπηλιές του ανατολικού Καναδά, όπου διαχειμάζαν εκατοντάδες νυχτερίδες, κρεμασμένες με το κεφάλι προς τα κάτω και βυθισμένες σε νάρκη. Τους χαλούσε δε για λίγο τον ύπνο, για να προσαρμοσθή στα φτερά τους μικρές αριθμημένες πινακίδες από αλουμίνιο. Έτσι αριθμήσε 4.000 νυχτερίδες.

Έλπιζε να εξακριβώση μ' αυτό τον τρόπο πού θα πήγαιναν το καλοκαίρι οι σηματομενές νυχτερίδες, ως πού δηλαδή θάφταναν οι μεταναστεύσεις τους. Ως τώρα όμως, το μόνο που διαπίστωσε, είναι ότι οι 4.000 νυχτερίδες αναγύρισαν τον επόμενο χειμώνα στις ίδιες σπηλιές.

Πάντως, συνεχίζει τις έρευνές του, με το σκοπό ν' αριθμήση ακόμη πολλές χιλιάδες απ' τα εκατομμύρια των νυχτερίδων της Βορείου Αμερικής, με την έλπίδα ότι θ' άρχιση επιτέλους να σημειώνεται το καλοκαίρι ή παρουσία τους σε διάφορα μέρη.

Στο μεταξύ, οι παρατηρήσεις του που επέτρεψαν να διαφύση αρκετές απ' τις αντιλήψεις που έχει ο πολλός κόσμος για τις νυχτερίδες.

Πρώτ' απ' όλα, τονίζει κάτι που ήταν ανέκαθεν γνωστό στους φυσιοδίφες: ότι δηλαδή οι νυχτερίδες είναι ζώα ωφέλιμα στην ανθρωπότητα, γιατί κυνηγούν διάφορα βλαβερά έντομα. Προσθέτει ακόμη ότι είναι ενδιαφέρουσες κι' αδιαγάπητες, όταν τις γνωρίση κανείς από κοντά...

Διαψεύδει το ότι οι κοινές νυχτερίδες ρουφούν αίμα. Μόνον οι μεγάλες νυχτερίδες «δαμπίρ» των τροπικών πίνουν το αίμα των ζώων, σπανιωτάτα δε των ανθρώπων. Όλες οι άλλες τρέφονται κυρίως με έντομα.

Δεν αληθεύει επίσης ότι είναι δηλητηριώδης ή δαγκωματιά της νυχτερίδας. Ο δόκτωρ Χίτσκοκ δέχθηκε χιλιάδες δαγκωματίες, ενώ αριθμούσε τα χειρότερα μέσα στις σπηλιές. Δεν έπαθε όμως ποτέ τίποτε. Το μόνο δε που αισθάνθηκε κάθε φορά, ήταν ένα ελαφρό τσίμπημα, λιγότερο δυνάμει απ' του κουνουπιού. Σημειώτεν ότι οι νυχτερίδες δαγκάνουν μόνον όταν τις πιάση κανείς, για ν' αμυνθούν.

Οι γυναίκες πιστεύουν συνήθως ότι οι νυχτερίδες μπλέκονται στα μαλλιά τους. Όταν όμως μία νυχτερίδα τύχη να μπη σ' ένα δωμάτιο, είναι τόσο φοβισμένη, ώστε σκέπτεται μόνο πώς να ξεφύγη, κι' όχι να ένοχλήση τις γυναίκες που βρίσκονται εκεί μέσα...

Άλλωστε, έχει την ικανότητα να τις αποφεύγη — όπως και κάθε άλλο έμποδιο — χωρίς σ' ένα σύστημα... ράνταρ, με το οποίο την έχει προικίσει η Φύσις. Καθώς δηλαδή πετάει, εκπέμπει συνεχώς ήχους τόσο άξεις, ώστε δεν τους αντιλαμβάνεται το ανθρώπινο αυτί. Αν τα ήχητικά αυτά κύματα συναντήσουν ένα έμποδιο, αντανακλώνται και γυρίζουν πίσω. Συλλαμβάνονται τότε από ένα ειδικό όργανο της νυχτερίδας, και την προειδοποιούν για το έμποδιο που βρίσκεται στο δρόμο της. Έτσι, οι νυχτερίδες — μολοντί έχουν πολύ άδυνατα μάτια — πετούν με απόλυτη ασφάλεια και με ταχύτητα 50 χιλιομέτρων την ώρα κι' αποφεύγουν κάθε σύγκρουσι, ακόμη και σε βαθύ σκοτάδι. Με τον ίδιο τρόπο, βρίσκουν και συλλαμβάνουν έντομα στον αέρα.

Μερικοί πιστεύουν ότι μπορεί να κολλήσουν ψείρες ή άλλα παράσιτα απ' τις νυχτερίδες. Πραγματικά, η νυχτερίδα έχει παράσιτα στο τρίχωμά της, αλλά τέτοιου είδους ώστε δεν μεταδίδονται σε άλλα ζώα ή σε ανθρώπους.

Επίσης οι νυχτερίδες δεν μεταδίδουν ανθρώπινες ασθένειες. Είναι άλλωστε καθαρότερες απ' τα περισσότερα ζώα, δεδομένου ότι περνούν τον πιδό πολύ καιρό τους στον αέρα.

Έγιναν φαλακρές

Μιά περίεργη δική πρόκειται να διεξαχθή αυτές τις μέρες στη Λυών. Έντεκα γυναίκες που ανήκουν στις καλύτερες οικογένειες της πόλεως, κατέφυγαν στα δικαστήρια, ζητώντας την τιμωρία ενός κομμωτοῦ, που εφάρμοσε την ψυχρή περμανάντ στα μαλλιά τους. Το αποτέλεσμα ήταν ότι και οι έντεκα έγιναν τελείως φαλακρές!

Άρθρον του νέου «ασιέρος»

Ρίτσαρντ Χάρτ

Η αρτεναίρ της Γκρήρ Γκάρσον στην ταινία «Πόθησέ με» και αμέσως ύστερα της Λάνα Τάρνερ, του Βαν Χέλφιν και της Ντόνα Ρήντ στην ταινία «Νησί του Πράσινου Δελφινίου». Να ποιά είναι — άραγε είναι υπερβολή; — το θριαμβευτικό κινεματογραφικό μου στά κινεματογραφικά στούντιο του Χόλλυγουντ.

Για να είμαι ειλικρινής με τον εαυτό μου και τους θαυμαστές που φαντάζομαι πως απέκτησα ήδη από τις δυο μου ταινίες, πάντοτε φιλοδοξούσα να πάω στο Χόλλυγουντ και να παίξω στον κινεματογράφο. Ως το 1947 δεν το είχα κατορθώσει, γιατί η διαρκής απασχόλησίς μου στα θέατρα του Μπροντγουάϊν δεν μου το επέτρεπε. Παρακολουθούσα όμως κάθε τι σχετικό με τα πρόσωπα και τα πράγματα της κινεματογραφουπόλεως κι' έτσι ημουν πάντα σχεδόν ένημερος των μελλοντικών σχεδίων των στούντιο. Έτσι, όταν κατέβηκε επί τέλους το έργο «Σκοτεινό φεγγάρι» από το θέατρο, όπου πρωταγωνιστούσα, νόμισα πως βρήκα την ευκαιρία να πραγματοποιήσω το παλιό μου όνειρο και να επισκεφθώ ως περιηγητής το περίφημο και εξακουστό Χόλλυγουντ. Φυσικά, έτρεφα μέσα μου και μία μικρή έλπίδα ότι θα μπορούσα ίσως να παίξω και σε καμμία ταινία. Αυτό όμως το θεωρούσα τόσο δύσκολο, ώστε δεν το πίστευα και πολύ.

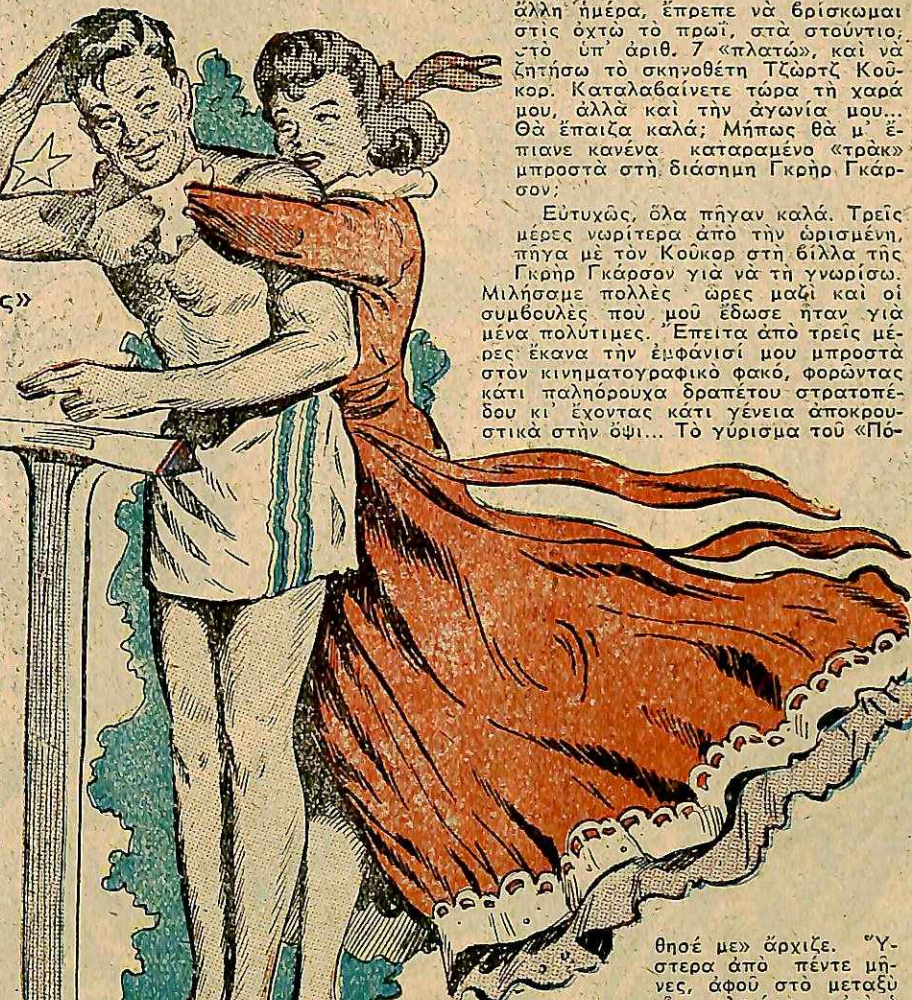
Τον Απρίλιο του 1947, έφθασα επί τέλους, ένα πρωινό, στην πρωτεύουσα του κινεματογράφου. Ήλθα αμέσως σ' επαφή με διάφορους φίλους και γνωστούς, σημαίνοντας κατά το πλείστον ανθρώπους της κινεματογραφικής διομηχανίας, και από τα λόγια τους κατέληξα στο συμπέρασμα ότι κάτι μπορούσε να γίνη για ένα ρόλο σε μία ταινία. Την άλλη μέρα το πρωί, με έζητησε ένα δυνατό και επίμονο τηλεφώνημα. Ήταν από ένα φίλο μου, δεύτερο βοηθό του σκηνοθέτη Τζωρτζ Κούκορ.

— Άλλο, Ρίτς... μου λέει. Ξέρεις κάτι; Ο Κούκορ ζητά επίμονα πρωταγωνιστή για την ταινία του «Πόθησέ με», με την Γκρήρ Γκάρσον. Δεν πετάγεσαι μία στιγμή στα στούντιο της Μέτρο; Πού ξέρεις τί γίνεται καμμία φορά!...

Όταν άκουσα αυτά τα λόγια, πλημμύρισα όλος από χαρά. Να παίξω στον κινεματογράφο και μάλιστα τόσο σύντομα; Μά τί άλλο γύρευα λοιπόν;

Μιά ώρα αργότερα, δρισκεύονα στα όπεράνα στούντιο. Το πώς με δοκίμασαν, τί μου ζήτησαν, τί μου είπαν και τί τους είπα δεν θα σας τα διηγήθω. Είναι τόσο γνωστά και τετριμμένα πράγματα — συμβαίνουν άλλωστε σε κάθε νεοφερμένο υποψήφιο στάρ — ώστε περιττεύουν. Αυτό που θα σας πώ είναι ότι μου συνέστησαν να μην απομακρυνθώ από την πόλη, γιατί πιθανόν θα με νορεάζονταν.

Και νά, ύστερ' από έφτά μέρες, με ειδοποίησαν ότι την

άλλη ήμερα, έπρεπε να δρίσκωμαι στις οκτώ το πρωί, στα στούντιο, στο υπ' αριθ. 7 «πλάτω», και να ζήτησω το σκηνοθέτη Τζωρτζ Κούκορ. Καταλαβαίνετε τώρα τη χαρά μου, αλλά και την αγωνία μου... Θα έπαιξα καλά; Μήπως θα μ' έπιανε κανένα καταραμένο «τράκ» μπροστά στη διάσημη Γκρήρ Γκάρσον;

Ευτυχώς, όλα πήγαν καλά. Τρεις μέρες νωρίτερα από την ώριμένη, πήγα με τον Κούκορ στη βίλλα της Γκρήρ Γκάρσον για να τη γνωρίσω. Μιλήσαμε πολλές ώρες μαζί και οι συμβουλές που μου έδωσε ήταν για μένα πολύτιμες. Έπειτα από τρεις μέρες έκανα την εμφάνισή μου μπροστά στον κινεματογραφικό φακό, φορώντας κάτι παληόρουχα δραπέτου στρατοπέδου κι' έχοντας κάτι γένεια αποκρουστικά στην όψη... Το γυρίσμα του «Πό-

θησέ με» άρχισε. Ύστερα από πέντε μήνες, αφού στο μεταξύ είχε τελειώσει αυτή η ταινία, άρχισα τη δεύτερη. Ήταν «Το νησί του πράσινου δελφινίου», με την όμορφη Λάνα Τάρνερ, που την είχα κι' όλες γνωρίσει από πριν.

Πολλοί φίλοι και άπλοοι θεαταί μου είπαν και μου έγραψαν ότι «τέτυχα πανηγυρικά». Άλλοι πάλι ότι «κατέκτησα το Χόλλυγουντ έξ' εφόδου...». Εγώ δεν το πιστεύω. Άπλως νομίζω ότι κέρδισα το Χόλλυγουντ με την αξία μου.

Επιτρέψτε μου, τώρα, να μιλήσω και λίγο για τον εαυτό μου: Γεννήθηκα στις 12 Απριλίου του 1910 στην πόλη Πρόβιντενς της Πολιτείας Ροντ Άϊλαντ της Αμερικής. Από μικρός άκουη έτρεφα ιδιαίτερη συμπάθεια για το θέατρο και 19 ετών έκανα την πρώτη μου εμφάνισή στη σκηνή. Στο μεταξύ, φοιτούσα και στη δραματική σχολή της Ρωσίδος Ταμάρας Ντερμπάχανοβα απ' όπου απέφοιτσα με άριστα. Αμέσως μετά προσελήφθην στο θέατρο «Καίμπριτζ Πλέιερς» και τότε άρχισα την πραγματική θεατρική μου καριέρα. Στα 1945 παντρεύτηκα από έρωτα την συναδέλφού μου, στον ίδιο θέατρο, Λούιζ Βάλ-λερυ. Η γυναίκα μου είναι το πιο ευθύμο πλάσμα του κόσμου. Τα γέλια της άρχίζουν από το πρωί, απ' την ώρα που ανεβαίνω στη ζυγαριά για να δώ το βάρος μου... Την ευτυχία μας συμπληρώνει σήμερα μία χαριτωμένη κορούλα δυο ετών, η Χίλλαρν.

Ελπίζω να μην ενδιαφερασθε για τίποτ' άλλο από την ιδιωτική μου ζωή.

Ο Ρίτσαρντ Χάρτ

ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΧΑΡΤ

ΙΔΕΩΔΕΣ ΔΕΡΜΑ
Χωρίς μιμπίκια
ΜΕ ΤΗΝ ΛΟΜΙΞΙΟΝ
«ΡΟΖΑΛΙΤΑ,,

ΖΚΟΠΤΙΚΗ * ΔΑΠΤΙΚΗ
ΖΗΓΡΑΦΙΔΟΥ

Έπιστήμη ασυναγώνιστος είναι
το Σύστημα «ΖΗΓΡΑΦΙΔΟΥ»
να κόβουν και να ράβουν χωρίς
πρόβες και καρφίτσες

ΑΘΗΝΑΙ: Υπερίδου 3 (Σύν/μα)
ΠΕΙΡΑΙΑΕΥΣ: Βασ. Κων/νου 73
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: Πρίγκηπος Νικο-
λάου 32.

Ο ματωμένος ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Ο Μπέν Μορ δοκίμασε το σκοινί της βάρκας και βεβαιώθηκε πως ήταν γερό. Έρριξε έπειτα μία ματιά στο αγκυροβολημένο κόττερο και στην έρημη θάλασσα.

Πήγε κοντά στο σύντροφό του, τον Πορτογάλο Γκαό, κι άρχισαν να ψάχνουν μαζί την ακτή του έρημικου νησιού. Ή έρευνά τους διήρκεσε πολλή ώρα.

Μορ φαίνεται πως δεν θά βρούμε τίποτε, είπε κάποια στιγμή ο Μπέν. Ή τρύπα του σίφωνος θά'χει φραχτεί απ' τα κοράλια.

— Ας περιμένουμε να κατεβή περισσότερο η θάλασσα, απάντησε ο άλλος. Ο Άγγλος κάθισε γάμω, έβγαλε ένα χαρτί απ' την τσέπη του κι άρχισε να το εξετάζει με προσοχή. Ο Πορτογάλος τον μιμήθηκε.

Στο χαρτί εκείνο ήταν σχεδιασμένο το νησάκι, και ιδίως το μέρος όπου βρίσκονται τώρα. Από κάτω, ήταν γραμμένες μερικές ισπανικές φράσεις:

«Στο κέντρο της μικρής λίμνης, σε βάθος 4 μέτρων, αρχίζει ένας σίφων, που καταλήγει προς τη θάλασσα. Αν τον γεμίσει κανείς με νερό, με μία τρύπα, θ' αδειάσει όλη η λίμνη σε 6—8 ώρες. Πρέπει όμως να τελειώσουν όλα πριν δύση ο ήλιος και πριν η παλίρ-

Περιπετειώδες διήγημα

ροια ξαναγεμίσει τη λίμνη. Απαραίτητο ένα σκαμνί μακρύ, ή καλλίτερα μία σκάλα. Προσοχή! Βγαίνουν μόνο το βράδυ, μετά τη δύση του ήλιου!».

Οι δυο άντρες τ'α ξαναδιάβασαν όλα με προσοχή. Έπειτα ο Μπέν ξαναφύλαξε το χαρτί και είπε:

— Ήσουν ζώον, Γκαό, που σκότωσες άμέσως αυτό τον άνθρωπο. Έπρεπε να τον ανάγκασες πρώτα να μιλήσει...

— Ήθελα νάσουν έσύ στη θέσι μου! Μπορούσαν να φτάσουν από στιγμή σε στιγμή οι σύντροφοί του... Αν δεν τελειώνα άμέσως, δεν θά μπορούσα να πάω το χαρτί αυτό και δεν θά βρισκόμαστε τότε εδώ, ούτε εγώ, ούτε σύ!

— Κι' όμως θάπρεπε νάχαμε διαφωτιστεί από κάποιον... Ποιοί είναι, παρα-

δείγματος χάριν, αυτοί πουρχονται μετά τη δύση του ήλιου;...

Ο Γκαό ανασήκωσε αδιάφορα τούς ώμους του. Έπειτα σώπασαν κι' οι δυο.

— Πώς ήξερε αυτός ο άνθρωπος την ακριβή θέσι του θησαυρού; είπε σε λίγο ο Μπέν.

— Ξεχασμένοι! Δεν σου είπα χιλίες φορές πως ήταν ο μόνος επιζήσας απ' το πλήρωμα που έκρυψε εδώ, λίγο πριν πνιγί, το θησαυρό τον κλεμμένο απ' τούς Ίησούιτες της Λίμα; Γι' αυτό προσπάθησε να το σκάσει απ' τη φυλακή και να τον ξαναβρή. Έκαμε λάθος, ωστόσο, που μίλησε μπροστά μου.

— Να! Αυτό του στοίχισε μία μαχαίρι στο σέβερκο! Είσα άσυναγώνιστος σ' αυτό το χτύπημα!

— Μα και σ' δεν πιάς πίσω! Βάζω στοίχημα πως θά με ξεπάστρευσες τώ-

Ο Μπέν σωριάστηκε στο βούρκο, βάφοντας τον με το αίμα του...

μα, αν μπορούσες, για να μείνει δικός σου ο θησαυρός!

— Μπά, δεν υπάρχει λόγος! είπε ο Άγγλος ανασηκώνοντας τούς ώμους του. Έτσι κι έτσι θά πεθάνεις σε λίγους μήνες, απ' την καταραμένη άρρώστεια του σκητοειδούς σου. Το μόνο που σου γυρεύω, είναι να μ' αφήσεις κληρονομιά, δι' τήν θάχθ απομείνει απ' το μερτικό σου.

Ο Γκαό ζάρωσε τα φρύδια του, και ξανάρχισε να εξετάζει το βράχο. Όπως φαινόταν στο σχεδιάγραμμα, υπήρχε μέσα σ' αυτόν ένας κούφιος άγώγιος, σε σχήμα ανάποδου U. Ή καμπύλη του βρισκόταν ψηλότερα απ' την επιφάνεια της λίμνης, συνεπώς έμενε κανονικά αδειος. Αν όμως τον γέμιζε κανείς με τρύπα, απ' την έξωτερική άκρη του, θά λειτουργούσε σαν σίφων και θ' αδειάζε όλη τη λίμνη στη θάλασσα. Τό πάλι ήταν λοιπόν να βρούν αυτή την άκρη.

Ξαφνικά, ο Γκαό έβγαλε μία φωνή και μπήκε στη θάλασσα ως τη μέση.

— Γρήγορα! φώναξε. Έλα με τη βάρκα και την τρύπα. Βρήκα την έξωτερική τρύπα!

Ο Μπέν ούρλιασε θριαμβευτικά, πήδησε μέσα στη βάρκα και την ώδηγησε κοντά στο σύντροφό του. Εκείνος σκάλιζε το βράχο με το μαχαίρι του, μ' αληθινή μανία.

— Τα κοράλια έχουν άπλωθί κι' έχουν βουλώσει σχεδόν την τρύπα, εξήγησε στον Άγγλο.

Τέλος, πήρε την άκρη του σώληνος της τρύμπας, την έφήρμοσε στην έξοδο του σίφωνος κι' έφραξε δλόγυρα το κενό διάστημα με χόρτα, στουτιά και λάσπη. Άρχισαν έπειτα να τρουμπάρουν κι' οι δυο ζωηρά. Έξαφνα τούς σταμάτησε μία αντίσταση.

— Γέμισε ο σίφων! είπε ο Μπέν.

Έβγαλαν τότε το σώληνα. Και το θολό νερό της λίμνης άρχισε να ξεχύνεται προς τη θάλασα. Ο Γκαό σκούπισε τον ιδρώτα του, έβγαλε το ρολόι του και είπε:

— Έννη ή ώρα. Στις 3 το απόγεμα, θά'χει αδειάσει!

Βγήκαν πάλι στη στεριά και κάθισαν δίπλα στη λίμνη.

— Ποιός νάρχεται άραγε μετά τη δύση του ήλιου; μουμούρισε ο Μπέν.

Ο άλλος έκαμε ένα μορφασμό, σταυροκοπήθηκε και κύτταξε γύρω του, φοβισμένος. Μα δεν φαινόταν ψυχή ζωντανή...

Πέρασε πολλή ώρα ακόμη. Έξαφνα φώναξε ο Μπέν:

— Τώρα καταλαβαίνω γιατί χρειάζεται το σκοινί! Όταν κατεβούμε στο βυθό της λίμνης, θά μάς είναι αδύνατο να ξανανεβούμε, γιατί τα τοιχώματά της σκεπάζονται από γλυτερό βούρκο.

— Έχεις δίκιο. Γι' αυτό το χαρτί λέει πως είναι προτιμώτερη μία σκάλα.

— Και μήπως δεν μπορούμε να φτιάσουμε σκάλα;

Πήγαν με τη βάρκα ως το κόττερο, και σε μία ώρα ξαναγύρισαν, φέρνοντας μαζί τους τη σκάλα που είχαν έτοιμάσει. Ένα γωνί που σχημάτιζε τώρα το νερό, στο βάθος της λίμνης, έδειχνε ότι κόντευε πιά ν' αδειάσει.

Τα λεπτά φαίνονταν αιώνες στους δυο τυχοδιώκτες... Πρώτος ο Μπέν είδε εκείνο που αναζητούσαν: Ένα σιδερένιο κιβώτιο, που αναπαύονταν στο βυθό της λίμνης. Εκεί μέσα βρισκόταν τα διαμάντια, ο θησαυρός!

Ο Μπέν στερέωσε τη σκάλα, και κατέβηκαν κι' οι δυο, τη στιγμή που είχε πιά φανή η τρύπα του σίφωνος. Έσκυψαν πάνω απ' το κιβώτιο και πάλεψαν για να σπάσουν με τα μαχαίρια τους την κλειδαριά του. Λαχάνιασαν, καταπλήγωσαν τα χέρια τους, μα τό κατάφεραν. Και τα πολύτιμα πετράδια τούς θάμψωσαν με τη λάμψη τους.

— Δικά μας!... Δικά μας όλα! μουμούρισε ο Μπέν, ακούοντας.

Την ίδια στιγμή, ο Πορτογάλος, με μία άστραπιαία κίνηση, τούχωσε το μαχαίρι του στο σέβερκο. Ο Μπέν σωριάστηκε στο βούρκο, βάφοντας τον με το αίμα του. Ο άλλος γέλασε άγρια κι' έχωσε τα χέρια του στα διαμάντια.

Μα ο Άγγλος δεν είχε πεθάνει ακόμη. Ανασηκώθηκε μία στιγμή, άρπαξε τη σκάλα και, με μία ύστατη προσπάθεια, την πέταξε πάνω απ' το τοίχωμα της λίμνης. Έπειτα έπεσε νεκρός.

Ο Γκαό δεν μπορούσε πιά να φύγει. Ωστόσο δεν το κατάλαβε, άμέσως — τόσο τον μεθούσε ή ιδέα πως ο θησαυρός ήταν όλος δικός του. Τον άπλόησε με τα μάτια, πολλή ώρα ακόμη... Ο ήλιος έγερνε πιά προς τη δύση του. Άκουγόταν απ' έξω ο θορύβος της παλίρροιας.

«Έπρεπε να τον σκοτώσω, αλλιώς θα με σκότωνε εκείνος!» συλλογίστηκε ο Γκαό. Κύτταξε το νεκρό σύντροφό του... κι' ανακρίτησε, βλέποντας λίγο πιο κεί ένα σκελετό... κι' άλλον!

Ανατρίχιασε και μουμούρισε: — Θά'ναι! Άποιοι που είχαν μάθει το μυστικό κι' είχαν έρθει πριν από μας...

Αλλά δεν είχαν λάβει τα μέτρα τους! Κύτταξε προς τη σκάλα, και τότε μόνο είδε πως δεν βρισκόταν πιά στη θέ-

σις της! Προσπάθησε να σκαρφαλώσει στο λασπερό και κατακόρυφο τοίχωμα, μα γλύστρησε και ξανάπεσε στο βυθό. Ήταν αδύνατον ν' ανεβή από κεί... Άπ' έξω, άκουγόταν ή βάρκα που χτυπούσε στο βράχο. Ή σωτηρία, ή έλευθερία ήταν εκεί κοντά!

— Όχι, δεν πρόκειται να πεθάνω εδώ! μουμούρισε μ' ένα τρελλό γέλιο.

Τον καθούσασε ξαφνικά ή σκέψη ότι, με την παλίρροια που πλησίαζε, θά γέμιζε πάλι ή λίμνη... Θά γλύτωνε τότε με το κολύμπι, και την άλλη μέρα θά ξανακατέβαινε να πάρη το κιβώτιο.

Κάτι παράξενα τριξίματα τον έκαμαν έξαφνα ν' ανασκίρτη. Την ίδια στιγμή, ένοιωσε ένα δυνατό τσίμπημα στον άσπράγαλο. Τράβηξε άπτότομα το πόδι του, κύτταξε κι' είδε πως ένας καθούρας τόν δάγκανε μέχρις αίματος...

Αισθάνθηκε και δεύτερο τσίμπημα, και τρίτο... Γύρισε κι' είδε να βγαίνουν απ' την τρύπα του σίφωνος μυριάδες καθούρια και να προχωρούν προς το μέρος του! Ούρλιασε απ' τον τρόμο του και κύτταξε το πτώμα. Τα καθούρια τό είχαν σκεπάσει και τό κατασπάραζαν!

Δοκίμασε πάλι να σκαρφαλώσει, αλλά γλυστρούσε κι' έπεφτε. Προσπάθησε να τινάξει από πάνω του τα καθούρια. Έρχονταν όμως διαρκώς κι' άλλα. Είχαν γεμίσει τώρα τα πόδια του ως τα γόνατα. Οι δαγκωματιές τους τόν έκαιγαν σαν φωτιά!

— Να ποιοι έρχονται μετά τη δύση του ήλιου!... φώναξε.

Ο βούρκος κοκκινίζει απ' το αίμα του. Και τα καθούρια όλο και πληθαίνουν. Τά ξεκολλούσε με τα δυο του χέρια, τά λυωνε, μα έφταναν διαρκώς καινούργια. Άρπαξε τό κιβώτιο, τόφισε στο στήθος του.

«Σε πέντε ώρες αρχίζει ή παλίρροια... σκέφθηκε. Πρέπει ν' άνθξω ως τότε!».

Τό κάθε πόδι του ήταν μία μεγάλη πληγή. Ένοιωθε πόνους τρομακτικούς... Πως να υπομείνη αυτό τό μαρτύριο πέντε ώρες; Κι' όμως έπρεπε...

Κύτταξε τό νεκρό σύντροφό του, στο φως του φεγγαριού που είχε ανατείλει. Στη θέσι των ματιών υπήρχαν μόνο δυο μαύρες τρύπες.

— Τέσσερες ώρες!... μουμούρισε. Μόνο τέσσερες ώρες!...

Πάλευε ακόμη, μα οι δυνάμεις του είχαν εξαντληθί. Κλονίσθηκε και σωριάστηκε κάτω, κρατώντας πάντα τό κιβώτιο. Οι δαγκωματιές γέμισαν τότε τα μπράτσα του, τό πρόσωπό του... Ανασηκώθηκε κι' αγωνίσθηκε ακόμη. Άρπαξε τό μεγάλο μαχαίρι του κι' άρχισε να χτυπά ή σκάλα του, τά πόδια του, κόβοντας δλόκληρα κομμάτια σάρκας, για να λυτρωθί απ' τα φοβερά καθούρια...

Μα έρχονταν διαρκώς κι' άλλα... Τέλος, έπεσε, οριστικά νικημένος, αλλά ζωντανός ακόμη. Τά καθούρια τόν σκέπασαν τότε, όπως τό πτώμα.

Απελπισμένος, έχωσε τό πρόσωπό του στο βούρκο, για να πεθάνη γρηγορώτερα, άμέσως, από άσφυξία...

Μα τό ένστικτο της ζωής ήταν ισχυρότερο. Ανασηκώσε τό κεφάλι του κι' ούρλιασε... Τα καθούρια έχωσαν τις δαγκάνες τους στο άνοιχτό στόμα του. Τσιμπούσαν τη γλώσσα του. Έκλεισε τά δόντια του και τά τσάκισε...

Όταν επιτέλους έφτασαν στη μήτη και στα μάτια του, έπαθε άνασθησία απ' τόν πολύ πόνο... Και ξεμύχησε κρατώντας στο ένα χέρι του τό πολύτιμο κιβώτιο και στο άλλο τό μαχαίρι...

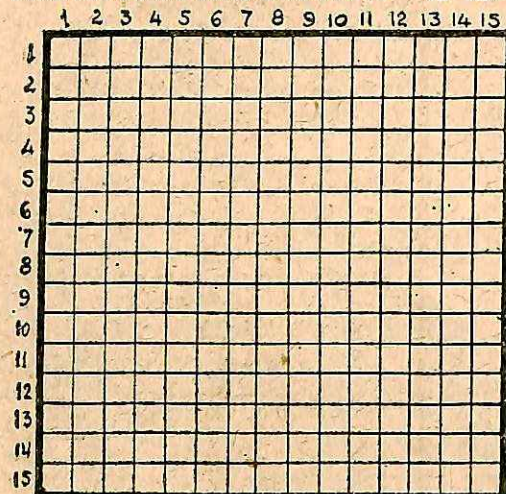
Δυο σωστές ώρες υπολείπονταν ακόμη, για να φιάση ή παλίρροια στη λίμνη...

P. TEBENEN

ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ

Λευκό σταυρόλεξο

Το σχέδιο που σας δίνουμε σήμερα είναι, καθώς βλέπετε, τελείως λευκό. Δεν πρόκειται δηλαδή μόνο να τοποθετήσετε τις κατάλληλες λέξεις μέσα στο σχέδιο αυτό, αλλά και να

Βοήθη ποιά είναι τα τετραγωνίδια που πρέπει να μαυρίσετε. Κατωτέρω σας δίνουμε τις λέξεις, με τη σειρά που θα τις χρησιμοποιήσετε μέσα στο σταυρόλεξο. Προηγούνται οι οριζόντιες και ακολουθούν οι κάθετες.

Το σχέδιο του σταυρόλεξου θα είναι κανονικό.

ΚΑΝΑΠΕΣ — ΒΕΛΟΣ — ΑΡΕΤΗ
ΑΝΑΤΟΜΗ — ΛΑ — ΑΜΑ —
ΙΛΗ — ΤΟ — ΑΓΑΘΑ — ΕΡΓΟΝ
ΚΑ — ΕΞΑΓΩΓΙΚΑ — ΠΩ —
ΑΠΑΤΩ — ΤΙΤΟΣ — ΤΗ — Ω —
ΜΑ — ΩΡΑ — ΣΙ — ΑΡΩΜΑΤΑ —
ΑΛΛΑΪΑ — ΑΝΕΤΑ — ΑΘΗ —
ΝΑΙΑ — ΗΛΑΚΩΤΗ — ΑΓΑΠΗ —
ΑΘΕΩ — ΑΜΑΞΩΜΑ — ΑΒ —
ΑΝΑ — ΑΡΑ — ΑΘ — ΝΕΚΡΑ —
ΩΛΕΝΗ — ΛΑ — ΕΤΕΡΩΝΥΜΑ —
ΕΝ — ΠΟΡΤΟ — ΑΪΝΤΑ — ΕΣ —
ΗΜΙ — ΩΤΑ — ΑΙ — ΗΛΕ —
ΚΤΡΑ — ΗΡΑΙΑ — ΤΟΠΟΣ —
ΜΟΝΩΣΙΣ.

Οι τίτλοι

Απ' τους τέσσερες τίτλους περιφήμων λογοτεχνικών έργων που αποτελούν καθεμιά απ' τις παρακάτω ομάδες, ο ένας δεν έχει θέσι ανάμεσα στους υπόλοιπους τρεις, γιατί πρόκειται για έργων διαφορετικού συγγραφέα. Μπορείτε να τον βρείτε:

- 1) Αιχμής, Μάκβεθ, Μανόν Λεσκώ, Οθέλλος.
- 2) Σπίτι της κούκλας, Πέερ Γκύντ, Φαντάσματα, Βασίλειος Λήρ.
- 3) Δαυίδ Κόππερφελντ, Τελευταίος των Μοϊκανών, Κατάσκοπος, Κόκκινος Κουρσάρος.

Ο τροχός

Με πρήσι ταχύτητα περιστρέφεται το κέντρον ακριβώς ενός τροχού, αν ο τροχός εκτελή 250 στροφές στο λεπτό.

Μαθηματικό περίεργο

Υπάρχει ένας αριθμός, που το τετράγωνόν του είναι μισό απ' το γινόμενο του ίδιου αριθμού επί 2. Μπορείτε να τον βρείτε;

Ερωτήσεις

- 1) Πόσες Μαρίες περιλαμβάνει η Αγία Γραφή;
- 2) Ποιά αεροπλάνα έχουν προτεραιότητα σε ένα αεροδρόμιο τα προσγειωνόμενα ή τα απογειωνόμενα;
- 3) Ποιά απ' τα παρακάτω κρώ-

ματα δεν περιλαμβάνεται στο ούρα-νιο τόξο;

Ίσως, ανοικτό μπλέ, βαθύ μπλέ, πράσινο, κίτρινο, κόκκινο, ρόζ.

Τα γνωστότερα σκυλιά

Αν ενδιαφέρεστε για τα σκυλιά τότε θα ξέρετε σίγουρα, τα ονόματά των παρακάτω περίφημων σκυλίων:

- 1) Φύλαγε άλλοτε το βασίλειο του Πλούτωνος.
- 2) Υπήρξε ένας ώριος αστυνομικός σκύλος, ήρωας του «θωδού» κινηματογράφου.
- 3) Είναι σύγχρονος τετραπόδος «αστήρ» του Χόλλυγουντ, αρσενικός αλλά με γυναικείο όνομα.

Αναγρμωτισμός

Αν άπλως το τελικό μου το βάλεις γι' αρχικό, θα τότε δεν θα μείνω και στοιχείο πιά θα γίνω

Τονόγριφος

Ποταμός τόσο μεγάλος στην Ελλάδα δεν είν' άλλος.

Μά τον τόνο του κινώ, κι' έχω επίθετο κοινό.

Συλλαβόγριφος

Περίεργο! Ένα σύμφωνο σκοτάδι το καλύτερο κι' αμέσως ευγενιστός καρπός των τροπικών προκύπτει.

Απροσδόκητο

Σε ανασκαφές αρχαίων τάφων δρέθηκε ένας σκελετός και κοντά του μια μαρμαρίνη επιγραφή με αυτά τα λόγια: «Απέθανε τώ 520 π. Χ.»

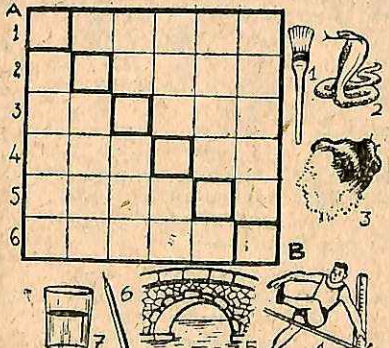
Τί το παράξενο βρίσκετε στην επιγραφή αυτή;

Μαγική εικόν χωρίς εικόνα

Κική να πάς γρήγορα να φερής το φάρμακο. Είναι ανάγκη. Ποιο φάρμακο; Αυτό που σου είπα!

Διαγωνιόλεξο

Αν βρείτε τις πραγματικές ονομασίες των έξι πρώτων αντικειμένων που βρίσκονται στο σχέδιό μας και τις τοποθετήσετε μέσα στα τε-

τραγωνίδια, τότε διαγωνίως (Α-Β), θα σχηματίσει η ονομασία του έβδομου αντικειμένου.

Μία παρθένη επιγραφή

Ρ Ο Π Α
Ο Γ Α Ι
Δ Κ Ι Ε
Ο Α Θ Ν
Β Γ Α Ι

Πώς πρέπει να διαβαστεί η επιγραφή αυτή, για να μάς δώσει ένα σοφό λαϊκό ρητό;

Γεωγραφικά λογοπαίγνια

- 1) Ποιά πόλις παίζεται στο θέατρο;
- 2) Ποιά πρωτεύουσα είναι απαραίτητη σε κάθε πλοίο;
- 3) Ποιά όρη δεν γράφονται πάνω στον χάρτη;

Οι λύσεις στη σελ. 76

ΟΙ ΠΕΡΙΕΡΓΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ

Αλλοτε είνε ευεργετική και άλλοτε βλάπτει Συνήθισαμε να λέμε ότι το φως είνε η απαραίτητη προϋπόθεση της ζωής. Αλλ' αυτό δεν είνε σωστό. Το ορθότερο θα ήταν αν λέγαμε ότι η ζωή, στίς διάφορες εκδηλώσεις της, υφίσταται την επίδραση του φωτός, που είνε άλλοτε ευεργετική και άλλοτε καταστροφική.

Αλλά, πρώτα - πρώτα, το φως δεν αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση της ζωής. Απόδειξες ότι τα πρώτιστα, τα ψάρια των θαλασσίων αβύσσων, οι μυκήτες, τα μικρόβια, πολλοί από τους διηθητούς τους κτλ. ζούν μέσα στο σκοτάδι.

Ας δούμε, όμως, ποιες είνε οι επιδράσεις του φωτός στους διάφορους οργανισμούς, μικρούς και μεγάλους.

Τα μικρόβια και οι διηθητοί λοι εύνουνται από το αδύνατο φως, αλλά, μόλις η έντασις του αυξηθή λίγο, πεθαίνουν αμέσως. Ο ιός της ευλογίας π. χ., όπως και ο βακίλλος της φυματίωσης καταστρέφονται από το φως. Οι βιταμίνες Β2 και Β6 του γάλακτος καταστρέφονται επίσης από το φως και το έλαιον του ήπατος του ονίσκου (μουρνούλαιου), εκτιθέμενο στην επέμβασι του φωτός, χάνει τα 90% περίπου των βιταμινών που περιέχει.

Το πρωτόζωο, που είνε η πιο μικρή έκφρασις ζώντος οργανισμού, παρουσιάζει μεγαλύτερη ζωτικότητα και ευκινησία, όταν εκτεθή στην επίδρασι ενός φωτός πολύ μικρής έντασεως. Αλλ' όταν η έντασις αυτού του φωτός αυξηθή, το μονοκύτταρο αυτό ον χάνει δηλ τη ζωτικότητα του και σε λίγο πεθαίνει.

Κατά τον ίδιο τρόπο, οι πολυκύτταροι οργανισμοί εύνουνται από το φως. Οι νεοσσοί π. χ., οι βράτσοι, οι λευκοί ποντικοί αναπτύσσονται καλύτερα όταν ζούν σ' ένα φωτεινό περιβάλλον, παρά όταν διαμένουν σε μέρη ανήλιακα και σκοτεινά. Και τα παιδιά επίσης αναπτύσσονται ταχύτερα και κερόζουν βάρος όταν ζούν μερικώς άφες την ημέρα στο υπαίθρο, όπως απέδειξαν τα σχετικά πειράματα των Αμερικανών επιστημόνων. Τα τραύματα, εξ άλλου, τά ελκη, τα εγκαύματα κτλ. θεραπεύονται ταχύτερα με τη βοήθεια του φωτός.

Οι φωτεινές ακτίνες επίδρουν, εξ άλλου, με ευεργετικό τρόπο στη λειτουργία των αδένων της υποφύσεως και των γεννητρίων. Κατά γενικό κανόνα, είνετα από παραμονή στο φως της ημέρας, οι δυο αυτές κατηγορίες αδένων παρουσιάζουν έντονη υπεργενετική. Η παραμονή στο σκοτάδι και σε κλειστούς χώρους περιορίζει, αντίθετα, τη λειτουργία των. Η έμμηρος ροή των γυναικών των Έσκιμωών διακόπτεται κατά τη διάρκεια της μακράς χειμωνιάτικης νύχτας.

Αλλά και τα χρώματα ασκούν το καθένα ιδιαίτερη επίδρασι στην ανάπτυξη των κυττάρων και γενικότερα των ζώντων οργανισμών.

Το φως, ως γνωστόν, διαχωρίζεται με το φασματοσκόπιο σε επτά χρώματα. Έχει εξακριβωθεί πειραματικά ότι ωρισμένα μικρόβια ζούν καλύτερα κάτω από το κόκκινο φως, άλλα κάτω από το πράσινο και άλλα κάτω από το πορτοκαλί ή το κίτρινο. Όλα, όμως, τρέμουν το κυανόν, που τα αρρωσταίνει και τα σκοτώνει. Τα πρωτόζωα έχουν το καθένα μια ιδιαίτερη προτίμησι για ένα ωρισμένο χρώμα. Μερικά, μάλιστα, αντέχουν στο κυανόν και δεν φαίνονται να υποφέρουν εξαιρετικά απ' αυτό. Οι σακχαρομυκήτες ζωογονούνται από το κόκκινο φως, ενώ το κυανόν παραλύει τη δραστηριότητά τους. Οι γυμνοσάλιαγκοι έχουν ιδιαίτερη προτίμησι στο κυανόν, που εύνει την ανάπτυξή τους, και τις χελώνες τις εύνει εξαιρετικά το κόκκινο. Οι πεταλούδες παραμένουν στείρες κάτω από το κυανόν και οι μετασώκληκες αναπτύσσονται καλύτερα κάτω από το κόκκινο χρώμα.

Στον άνθρωπο, το κόκκινο χρώμα διεγείρει όλες τις λειτουργίες, ενώ το κυανόν τις εξασθενίζει. Το πρώτο έχει μίαν επίδρασι αγγειοτονωτική και εύνει τη θεραπεία των εξανθηματικών νοσημάτων (ίλαρά, δστρακία κτλ.), ενώ το δεύτερο έχει επίδρασι κατευναστική και αναλγητική.

Πάνω στίς ανωτέρω παρατηρήσεις στηρίζεται η σύγχρονη χρωμοθεραπεία. Το κόκκινο φως π. χ. απέδειχθη εξαιρετικά ωφέλιμο για τη θεραπεία των εξανθηματικών νοσημάτων, των αρθροπαθειών, της παραλυσσεως, των τραυματιών κτλ. Από τ' άλλο μέρος, το κυανόν θεραπεύει την αρθριοσκλήρωσι, την ισχιαλγία, το βρογχικόν άσθμα κτλ.

Ο Μάρτης και το κρασί

Το παρμυθόξας

Μία φορά κι' έναν καιρό, στα χρόνια γά παλιά, οι δώδεκα μήνες ήταν μεροκαματιάρηδες γεωργοί κι' εδούλευαν στα χωράφια και τ' αμπέλια ενός πλούσιου κτηματία.

Στην εποχή του τρύγου, ο αφεντικός τους, έπειδη ήταν πολύ εύχαριστήμενος απ' τη δουλειά τους, τους είπε ότι τους χαρίζει ένα βαρέϊ γεμάτο καινούργιο κρασί, με δώδεκα πύρους, δηλαδή κανονί-λες, για ν' ανοίγει ο καθένας τη δικιά του και να πίνει το έναλόγο του κρασί απ' το βαρέϊ.

Οι πύροι ήταν ο ένας από πάνω απ' τον άλλο. Χαρούμενοι οι δώδεκα μήνες, συμφώνησαν να φυλάξουν το κρασί ναρθή ο Απ' Δημήτρης για ν' αρχίσουν να το πίνουν. Αλλ' ο γερο - Μάρτης, πούταν ο μεγαλύτερος και πονηρότερος απ' όλους, είπε στους άλλους:

— Αφήστε σε μένα τον κάτω πύρο, γιατί είμαι γέροντας και δεν μπορώ ν' ανεβάσω ψηλά!

Οι άλλοι μήνες απανήρευτοι καθώς ησαν, δεν θέλησαν να του χαλάσουν το χατήρι και του άφησαν τον τελευταίο πύρο.

Επειτα ο γερο - Μάρτης, τους είπε: — Μόλις γίνη το κρασί θα σας το πώ, για νά πίνουμε όλοι μαζί.

Ανυπόπτοι οι άλλοι μήνες, του απάντησαν χαρούμενα:

— Ναι, ναι, γερο - Μάρτη μου! Η ώρα ή καλή!

Τότε, ο καλός σου ο γερο - Μάρτης άνοιξε το δικό του τον τελευταίο πύρο κι' άρχισε τις κουτσοδοκιμές. Κάθε πρωί, κάθε μεσημέρι και κάθε βράδυ καλόμαθε να δοκιμάζει και να κουτσοπίνη μονάχος του, ενώ οι άλλοι, καθώς έλεγαν, το φυλάγαν και δεν έπιναν το μερτικό τους.

Έτσι, έπιασε δουλειά ο γερο - Μάρτης με τον τελευταίο πύρο και πέρασε κάμποσος καιρός ώσπου έφτασε ο Απ' Δημήτρης, δηλ. η πρώτη και μεγάλη γιορτή του χειμώνα, π' ανοίγει όλος ο κόσμος τα καινούργια κρασιά. Μαζεύτηκαν, λοιπόν, μ' ένθουσιασμό όλοι οι μήνες γύρω απ' το βαρέϊ και με την ευχαρίστησι που βθάπιναν καθένας το κρασί του, αποφάσισαν ν' ανοίξουν ο καθένας τον πύρο του.

Ανοίγει ο ένας, τίποτα κρασί! Ανοίγει ο άλλος τίποτα. Ανοίγει ο τρίτος, κόμπο! Στο τέλος άνοιξε κι' ο κουτσό - Φλέβας πουχε τον προτελευταίο πύρο και δέ φάνηκε ούτε σταγόνα!

Ανοίγει, ύστερα, κι' ο γέρο - Μάρτης τον τελευταίο πύρο του και τότε φάνηκαν μερικές σταγόνες, αυτές που είχαν μείνει στο βαρέϊ!

— Προδοσία!... φώναξε ο Δεκέμβρης, τραβώντας τα γένεα του.

— Μας γέλασε ο γέρος και μάς έπτε το κρασί μας!... είπε ο νεαρός Απρίλης, τρίζοντας τα δόντια του.

Πιάσανε, λοιπόν, όλοι μαζί το γερο - Μάρτη και τον πήγαν να τον δικάσουν. Στο δρόμο, όμως, διαφανήσαν:

— Να τον κρεμάσουμε τον παλινόγερο!... φώναξαν οι μισοί.

Δόσ του κλάματα ο γερο - Μάρτης, φοβισμένος.

Οχι τον κακομοιρή!... φώναζαν οι άλλοι. Γέρος άνθρωπος πούνε, χαλάλι του το κρασί που έπτε!... Ας του χαρίσουμε τη ζωή!...

Δόσ του χαρά ο γερο - Μάρτης, που άκουγε ότι γλύτωσε.

Στο τέλος, με τη διαφωνία, η δική δεν έγινε άλλ' από τότε ο γερο - Μάρτης πότε κλαίει και πότε γελάει, τη μία στιγμή έχει βροχή και την άλλη ήλιο. Έμεινε ο πιο άστατος μήνας, αλλά ζή και βασιλεύει και φέρνει πάντα την άνοιξι.

Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ

ΟΟΟ

Εξυπνάδες

Ο Τοτός ετοιμάζεται να ρίξη δυο γράμματα στο ταχυδρομείο.

Στάσου, του λέει ένας φίλος του, στο ένα δεν έχεις βάλει γραμματόσημο. — Μα δεν βλέπεις, απαντά εκείνος, ότι έχω βάλει στο άλλο δυο;

ΟΟΟ

Απόδειξεις

Η ιστοριοϋλκας

— Μαμά, αρχίζω να πιστεύω πως είμαι ένα τέλειο παιδί και πως δεν έχω κανένα από τα ελαττώματα που μου κατηγορείς... — Τι είνε αυτά που λες, Κωστάκη;... — Από πού το κατάλαβες αυτό;

— Μα έσύ, μαμά, δεν μπορείς να κρατήσεις μια υπέρπληρη περισσότερη από δυο βδομάδες, γιατί λες πως είνε γεμάτες ελαττώματα, ενώ έμένα μ' έχεις δέκα δλοκληρη χρόνια κοντά σου και δεν σκέφτηκες ποτέ να μ' αλλάξεις!...

ΟΟΟ

Χιούμορ

Ο μικρός Λάκης γυρίζει στο σπίτι του απ' το σχολείο κλαίοντας.

— Τι έχεις, παιδί μου, και κλαίς; τον ρωτάει η μητέρα του.

— Μ' έδειρε ο δάσκαλος, καλέ μαμά!...

— Και γιατί σ' έδειρε;

— Γιατί είμαι ο μόνος που απάντησα σε μια έρώτησι που, μάς έκανε.

— Και τί σας ρώτησε;

— Νά, μάς ρώτησε ποιός έβαλε την καρφίτσα πάνω στην καρέκλα του!...

— Πώς, Λιλή! Έφαγες όλα τα γλυκί που ήταν στο πιάτο;

— Ναι, μαμά...

— Ξέρεις τί σου χρειάζεται τώρα;

— Πολύ νερό, μαμά, γιατί μούφερα μια δίψα!...

Μεταξύ πιτσιρικών:

— Γιατί άραγε ο ήλιος το χειμώνα δεν είνε τόσο ζεστός, όσο το καλοκαίρι;

— Φιλοσοφία χρειάζεται, καμμενε! Το καλοκαίρι τον ζεσταίνει η ζέστη, ενώ το χειμώνα τον κρύώνει το κρύο.

Η μαμά γυρίζει απ' τα μαγαζιά και φωνάζει τα δυο παιδιά της:

— Έλα δώ, Παύλο, και σύ, Μαρίνα. Ποιός πήρε πάλι απ' το ντουλάπι κι' έφαγε κομπόστα δαμάσκηνο; Ορίστε, κάτω στο πάτωμα είν' ένας σωρός κουκούτσια!

— Δεν είνε δικά μου, μαμά, απαντά ζωηρά ο Παύλος. Έγώ τα δικά μου κουκούτσια τα κατάρπια!

Είν' αλήθεια, μπαμπά, ότι τα μανιτάρια φυτρώνουν πάντα σε υγρά μέρη;

— Αλήθεια είνε, παιδί μου...

Ο μικρός, μένει μια στιγμή σκεπτικός κι' έπειτα λέει:

— Α, γι' αυτό λοιπόν είνε φτιαγμένα σαν όμπρελλες;...

Δεν θα φας πιά γλυκό, Γιαννάκη, για τιμωρία γιατί άγγιξες το βάζο με τη μαρμελάδα.

— Μα και σύ, μαμά, δεν θα φας... γιατί έχω άδειασει άντελώς το βάζο!

Η δ α σ κ α λ α : Για κάνε μου ένα λογαριασμό, μικρούλα μου. Αν η μαμά σου ξοδεύη 10 χιλιάδες την ημέρα για κρέας, πόσο θα ξοδέψη ολοκληρη τη βδομάδα;

— Πενήντα χιλιάδες, κυρία.

— Μα πώς; Πέντε μέρες έχει η βδομάδα;

— Όχι, αλλά ξεχνάτε πως δεν τρώμε ποτέ κρέας Τετάρτη και Παρασκευή!

Ο ΠΕΤΕΙΝΟΣ

Το ποιηματάκι σας

Αχ, έχθρε παντοτεινέ, νυχτοκράχτη πετεινέ! Τί τινάζεις τα φτερά και φωνάζεις τρομερά; Ούτε σ' όνειρο, σκληρέ και αυθάδη πονηρέ, δεν μ' αφήνεις να χαρώ κάθε τι που λαχτάρω. Σ' έρωτά: δεν με πονείς; Η, πανούργε, με φθονείς και αδιόκομ' άγρυπνές να λαλής, να με ξυπνάς; Αν σε πιάσω δυστυχέ, μέσ' τα χέρια, το ταχύ θα σε μάθω να πηδάς στο ρυθμό που τραγουδάς.

ΑΘ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ταν περισσότερο. Επομένως μη δίνετε σημασία σε κάτι το περαστικό που δεν είχε κανένα σκοπό. Περνούν, περνούν, περνούν...
 Χάμ' αὐτὸν τὸν Λάριον...
 «Εν πρώτοις κάνετε ένα εγκλημα...» Σεις ένα παιδί-εγκληματίας, να σκεφτείτε; «Ας διασκεδάσω τώρα μαζί της και με βαρύριο που θα με στείλουν άναγκαστικά να σπουδάσω, θα την παρατήσω...» Δεν έχετε τύψεις; Δεν έχετε ψυχή;
 «Ας σὺν ῥοστίη ν Κόλασι...» «Έχετε υποφέρει για την τὸν γράψετε και να την ελευθερώσετε από την άκαμνη. Τώρα τι θα κάνει εκείνη εἰς ἄλλο πράγμα...»
 «Μπορὸν ἄπο τὸ Βόλο...» Πιάνει να εἰνε αὐτὸ που σκεφθίκατε. Εἰνε ἀπαράτητο ὅμως να παραγράψετε τὸν ἐγώισμό σας, κ' ἂν ἀγαπάτε πραγματικά να ἐπιδιώχετε με κάθε τρόπο να ἐξηγηθίτε.
 Δ. Θ. Π. Ρ.: Πρέπει να κάνετε ὑπόμνηση γιατί σε πολλούς συμβαίνει το ίδιο, και πολλές κοπέλλες με ρωτούν το ίδιο πράγμα.
 Ν. Τ. Τ. Κ. Τ. Χ. 99 ΣΤΓ 908: Δεν πρέπει να ἀργοπορήσετε περισσότερο. Να της πῆτε ότι αὐτὸ ἦταν πάντα τὸ δικό σας και σε πρώτη ἐκκρίση που θ' ἀναμώστε να τη ζητήσετε σε γάμο.
 Ε. Ρ. Τ. Μ. Ν. Χ. Τ. Σ. Τ. Ρ. Α. Τ. Π. Ν. Χ. Ι. Μ.: Να βεβαιωθείτε...

Flex-Form
 100% κατάλληλοι
 δι' όλα τὰ σώματα
 50% φθηνότεροι
 είναι οι νέοι
**ΚΟΡΣΕΔΕΣ-ΛΑΣΤΕΣ
 & ΣΟΥΤΙΕΝ Φλέξ-Φορμ**

Πλήρες τμήμα
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΖΩΝΗ
 Έγκυροσύνης, πτώσεων κλπ
ΣΤΗΘΗ ΕΛΑΣΤΙΚΑ Άμερικανικά
 εφόμια των φυσικών.
 Έλαστικά και ὑλικά
ΚΟΡΣΕΔΩΝ, ΣΟΥΤΙΕΝ
 εἰς πλουσίαν συλλογὴν

Τὰ μόνα εἶδη που ἐπιβάλλεται
 ακόμη και διὰ λόγους ὑγείας
 να τὰ προμηθευθεῖτε
 ἀπὸ τὸ εἰδικὸν καὶ μοναδικὸν
 κατάστημα.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ
 ΛΙΑΝΙΚΗ & ΧΟΝΔΡΙΚΗ

**ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
 & ΚΟΝΤΩΣΗΣ**
 ΕΡΜΟΥ 50 • Τηλ. 27-804

Flex-Form ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΝ
 ΤΑ ΕΙΔΗ ΠΟΥ ΦΕΡΟΥΝ ΤΟ ΣΗΜΑ

ὄχιτε πρώτα για δὸς σας εἶπαν.
 Μπορεῖ να εἰνε ραδιουργίες. Εἰς
 ἄλλου ἡ καρδιά σας ἀκόμη χτυπά.
 «Αὐτὸν τὸν Λάριον...»
 «Εν πρώτοις κάνετε ένα εγκλημα...» Σεις ένα παιδί-εγκληματίας, να σκεφτείτε; «Ας διασκεδάσω τώρα μαζί της και με βαρύριο που θα με στείλουν άναγκαστικά να σπουδάσω, θα την παρατήσω...» Δεν έχετε τύψεις; Δεν έχετε ψυχή;
 «Ας σὺν ῥοστίη ν Κόλασι...» «Έχετε υποφέρει για την τὸν γράψετε και να την ελευθερώσετε από την άκαμνη. Τώρα τι θα κάνει εκείνη εἰς ἄλλο πράγμα...»
 «Μπορὸν ἄπο τὸ Βόλο...» Πιάνει να εἰνε αὐτὸ που σκεφθίκατε. Εἰνε ἀπαράτητο ὅμως να παραγράψετε τὸν ἐγώισμό σας, κ' ἂν ἀγαπάτε πραγματικά να ἐπιδιώχετε με κάθε τρόπο να ἐξηγηθίτε.
 Δ. Θ. Π. Ρ.: Πρέπει να κάνετε ὑπόμνηση γιατί σε πολλούς συμβαίνει το ίδιο, και πολλές κοπέλλες με ρωτούν το ίδιο πράγμα.
 Ν. Τ. Τ. Κ. Τ. Χ. 99 ΣΤΓ 908: Δεν πρέπει να ἀργοπορήσετε περισσότερο. Να της πῆτε ότι αὐτὸ ἦταν πάντα τὸ δικό σας και σε πρώτη ἐκκρίση που θ' ἀναμώστε να τη ζητήσετε σε γάμο.
 Ε. Ρ. Τ. Μ. Ν. Χ. Τ. Σ. Τ. Ρ. Α. Τ. Π. Ν. Χ. Ι. Μ.: Να βεβαιωθείτε...

«Αὐτὸν τὸν Λάριον...»
 «Εν πρώτοις κάνετε ένα εγκλημα...» Σεις ένα παιδί-εγκληματίας, να σκεφτείτε; «Ας διασκεδάσω τώρα μαζί της και με βαρύριο που θα με στείλουν άναγκαστικά να σπουδάσω, θα την παρατήσω...» Δεν έχετε τύψεις; Δεν έχετε ψυχή;
 «Ας σὺν ῥοστίη ν Κόλασι...» «Έχετε υποφέρει για την τὸν γράψετε και να την ελευθερώσετε από την άκαμνη. Τώρα τι θα κάνει εκείνη εἰς ἄλλο πράγμα...»
 «Μπορὸν ἄπο τὸ Βόλο...» Πιάνει να εἰνε αὐτὸ που σκεφθίκατε. Εἰνε ἀπαράτητο ὅμως να παραγράψετε τὸν ἐγώισμό σας, κ' ἂν ἀγαπάτε πραγματικά να ἐπιδιώχετε με κάθε τρόπο να ἐξηγηθίτε.
 Δ. Θ. Π. Ρ.: Πρέπει να κάνετε ὑπόμνηση γιατί σε πολλούς συμβαίνει το ίδιο, και πολλές κοπέλλες με ρωτούν το ίδιο πράγμα.
 Ν. Τ. Τ. Κ. Τ. Χ. 99 ΣΤΓ 908: Δεν πρέπει να ἀργοπορήσετε περισσότερο. Να της πῆτε ότι αὐτὸ ἦταν πάντα τὸ δικό σας και σε πρώτη ἐκκρίση που θ' ἀναμώστε να τη ζητήσετε σε γάμο.
 Ε. Ρ. Τ. Μ. Ν. Χ. Τ. Σ. Τ. Ρ. Α. Τ. Π. Ν. Χ. Ι. Μ.: Να βεβαιωθείτε...

«Αὐτὸν τὸν Λάριον...»
 «Εν πρώτοις κάνετε ένα εγκλημα...» Σεις ένα παιδί-εγκληματίας, να σκεφτείτε; «Ας διασκεδάσω τώρα μαζί της και με βαρύριο που θα με στείλουν άναγκαστικά να σπουδάσω, θα την παρατήσω...» Δεν έχετε τύψεις; Δεν έχετε ψυχή;
 «Ας σὺν ῥοστίη ν Κόλασι...» «Έχετε υποφέρει για την τὸν γράψετε και να την ελευθερώσετε από την άκαμνη. Τώρα τι θα κάνει εκείνη εἰς ἄλλο πράγμα...»
 «Μπορὸν ἄπο τὸ Βόλο...» Πιάνει να εἰνε αὐτὸ που σκεφθίκατε. Εἰνε ἀπαράτητο ὅμως να παραγράψετε τὸν ἐγώισμό σας, κ' ἂν ἀγαπάτε πραγματικά να ἐπιδιώχετε με κάθε τρόπο να ἐξηγηθίτε.
 Δ. Θ. Π. Ρ.: Πρέπει να κάνετε ὑπόμνηση γιατί σε πολλούς συμβαίνει το ίδιο, και πολλές κοπέλλες με ρωτούν το ίδιο πράγμα.
 Ν. Τ. Τ. Κ. Τ. Χ. 99 ΣΤΓ 908: Δεν πρέπει να ἀργοπορήσετε περισσότερο. Να της πῆτε ότι αὐτὸ ἦταν πάντα τὸ δικό σας και σε πρώτη ἐκκρίση που θ' ἀναμώστε να τη ζητήσετε σε γάμο.
 Ε. Ρ. Τ. Μ. Ν. Χ. Τ. Σ. Τ. Ρ. Α. Τ. Π. Ν. Χ. Ι. Μ.: Να βεβαιωθείτε...

«Αὐτὸν τὸν Λάριον...»
 «Εν πρώτοις κάνετε ένα εγκλημα...» Σεις ένα παιδί-εγκληματίας, να σκεφτείτε; «Ας διασκεδάσω τώρα μαζί της και με βαρύριο που θα με στείλουν άναγκαστικά να σπουδάσω, θα την παρατήσω...» Δεν έχετε τύψεις; Δεν έχετε ψυχή;
 «Ας σὺν ῥοστίη ν Κόλασι...» «Έχετε υποφέρει για την τὸν γράψετε και να την ελευθερώσετε από την άκαμνη. Τώρα τι θα κάνει εκείνη εἰς ἄλλο πράγμα...»
 «Μπορὸν ἄπο τὸ Βόλο...» Πιάνει να εἰνε αὐτὸ που σκεφθίκατε. Εἰνε ἀπαράτητο ὅμως να παραγράψετε τὸν ἐγώισμό σας, κ' ἂν ἀγαπάτε πραγματικά να ἐπιδιώχετε με κάθε τρόπο να ἐξηγηθίτε.
 Δ. Θ. Π. Ρ.: Πρέπει να κάνετε ὑπόμνηση γιατί σε πολλούς συμβαίνει το ίδιο, και πολλές κοπέλλες με ρωτούν το ίδιο πράγμα.
 Ν. Τ. Τ. Κ. Τ. Χ. 99 ΣΤΓ 908: Δεν πρέπει να ἀργοπορήσετε περισσότερο. Να της πῆτε ότι αὐτὸ ἦταν πάντα τὸ δικό σας και σε πρώτη ἐκκρίση που θ' ἀναμώστε να τη ζητήσετε σε γάμο.
 Ε. Ρ. Τ. Μ. Ν. Χ. Τ. Σ. Τ. Ρ. Α. Τ. Π. Ν. Χ. Ι. Μ.: Να βεβαιωθείτε...

«Αὐτὸν τὸν Λάριον...»
 «Εν πρώτοις κάνετε ένα εγκλημα...» Σεις ένα παιδί-εγκληματίας, να σκεφτείτε; «Ας διασκεδάσω τώρα μαζί της και με βαρύριο που θα με στείλουν άναγκαστικά να σπουδάσω, θα την παρατήσω...» Δεν έχετε τύψεις; Δεν έχετε ψυχή;
 «Ας σὺν ῥοστίη ν Κόλασι...» «Έχετε υποφέρει για την τὸν γράψετε και να την ελευθερώσετε από την άκαμνη. Τώρα τι θα κάνει εκείνη εἰς ἄλλο πράγμα...»
 «Μπορὸν ἄπο τὸ Βόλο...» Πιάνει να εἰνε αὐτὸ που σκεφθίκατε. Εἰνε ἀπαράτητο ὅμως να παραγράψετε τὸν ἐγώισμό σας, κ' ἂν ἀγαπάτε πραγματικά να ἐπιδιώχετε με κάθε τρόπο να ἐξηγηθίτε.
 Δ. Θ. Π. Ρ.: Πρέπει να κάνετε ὑπόμνηση γιατί σε πολλούς συμβαίνει το ίδιο, και πολλές κοπέλλες με ρωτούν το ίδιο πράγμα.
 Ν. Τ. Τ. Κ. Τ. Χ. 99 ΣΤΓ 908: Δεν πρέπει να ἀργοπορήσετε περισσότερο. Να της πῆτε ότι αὐτὸ ἦταν πάντα τὸ δικό σας και σε πρώτη ἐκκρίση που θ' ἀναμώστε να τη ζητήσετε σε γάμο.
 Ε. Ρ. Τ. Μ. Ν. Χ. Τ. Σ. Τ. Ρ. Α. Τ. Π. Ν. Χ. Ι. Μ.: Να βεβαιωθείτε...

«Κλονισμένον ἀκλό.
 νητον βράχον Μ.Β.» Εἰ-
 σθε μιά τιμία και λογική νέα που
 δεν θέλει να ἐκτεθῇ στὰ πειράματα
 μερικῶν νέων που πιάδουν σχέσεις
 για να διασκεδάσουν. Αὐτὸς ὁ κύ-
 ριος ἔπρεπε να φερθῇ πὸ τιμία ἀν-
 σας ἀγαπᾷσε πραγματικά, και ὅ-
 χι να γυρεύει σχέσεις ἰδιωτερές
 και ραγεθού.

Ρ. Ο. Ζ. Α. Ρ. Α. Μ. Π.: Πρώ-
 τα ἀπ' όλα οἱ ἄλλες κοπέλλες δεν
 εἰνε τόσο ἀπασιδωμένες. Βγαλτε,
 λοιπόν, ἀπὸ τὴν ψυχὴ σας τὴν ἀ-
 παισιότητα. Χαρίστε, γέλαστε,
 τραγουδήστε, γιατί τὴν τύχη σας
 δεν τὴν ἐξέρετε ἀκόμη. Μπορεῖ να
 σας χαμογελάσει κ' αὐτὴ στὸ πρό-
 σωπο ἑνὸς καλοῦ συντρόφου που
 να σας κάνει εὐτυχισμένη.
 Μ. Κ. Ρ. Η. Ν. Κ. Ι. Α. Τ. Ο. Π.:
 λέει: Δεν πρέπει να ἐκτίθεσθε μ'
 αὐτὸν τὸν τρόπο. Τὶ κερδίζετε; Τὸ
 πάλι-πολύ να τσακωθῶν οἱ οἰκο-
 γενεῖες σας ἐξ αἰτίας σας. Κρα-
 τήστε, λοιπόν, κρυφὸ τὸ ἀσχημά-
 σας, ὡς πού νάρθῃ ὁ καιρὸς σας
 και τότε, σὺν πῶ μεγάλῳ πιά,
 παίρνετε μιά ἀπόφασι για ἑνα εὐ-
 χυρισμένο γάμο.
 Α. Λ. Ε. Ρ. Η. Ν. Ο. Ρ.: Χαλάδρι-
 Γ. Π.: Γιατί να στέλνετε γράμμα-
 τα, αφού ὁ σκοπὸς σας εἰνε τιμὸς;
 Πηγαίνετε ἀπ' εὐθείας στὴ μητέρα
 της, να της πῆτε τὴν κατὰστασι
 σας και τὴν ἐπιθυμία σας. Ἐτσι
 ὅλα σας ἐκτίμηση περισσότερο.
 Α. Π. Ο. Ν. Η. Τ. Ο. Μ. Ε. Ν. Η. Ν.
 τὸ ἔρωτος: Μοῦ φαίνεται
 πῶς θὰ ἦταν προτιμότερο να ἐπι-
 διώξετε μιά τελική ἐξήγησι. Ἐτσι
 θὰ καταλάξετε ἂν πρέπει να συνε-
 χιστεῖ ἡ να διακαψτε...
 «Κατὰ δὶω ν ἐμ ἐν ν ἄ-
 γά π η ν» Φ. Γ.: Να εἰσθε σοφά-
 ρη, να κρατήσετε τὴν ἐξιοπρέπεια
 σας και να μὴν ἐκτίθεσθε. Ἐτσι
 δεν θὰ τολμήσουν να σας χωρί-
 σουν.
 «Αὐτὸν τὸν Λάριον...»
 «Εν πρώτοις κάνετε ένα εγκλημα...» Σεις ένα παιδί-εγκληματίας, να σκεφτείτε; «Ας διασκεδάσω τώρα μαζί της και με βαρύριο που θα με στείλουν άναγκαστικά να σπουδάσω, θα την παρατήσω...» Δεν έχετε τύψεις; Δεν έχετε ψυχή;
 «Ας σὺν ῥοστίη ν Κόλασι...» «Έχετε υποφέρει για την τὸν γράψετε και να την ελευθερώσετε από την άκαμνη. Τώρα τι θα κάνει εκείνη εἰς ἄλλο πράγμα...»
 «Μπορὸν ἄπο τὸ Βόλο...» Πιάνει να εἰνε αὐτὸ που σκεφθίκατε. Εἰνε ἀπαράτητο ὅμως να παραγράψετε τὸν ἐγώισμό σας, κ' ἂν ἀγαπάτε πραγματικά να ἐπιδιώχετε με κάθε τρόπο να ἐξηγηθίτε.
 Δ. Θ. Π. Ρ.: Πρέπει να κάνετε ὑπόμνηση γιατί σε πολλούς συμβαίνει το ίδιο, και πολλές κοπέλλες με ρωτούν το ίδιο πράγμα.
 Ν. Τ. Τ. Κ. Τ. Χ. 99 ΣΤΓ 908: Δεν πρέπει να ἀργοπορήσετε περισσότερο. Να της πῆτε ότι αὐτὸ ἦταν πάντα τὸ δικό σας και σε πρώτη ἐκκρίση που θ' ἀναμώστε να τη ζητήσετε σε γάμο.
 Ε. Ρ. Τ. Μ. Ν. Χ. Τ. Σ. Τ. Ρ. Α. Τ. Π. Ν. Χ. Ι. Μ.: Να βεβαιωθείτε...

«Αὐτὸν τὸν Λάριον...»
 «Εν πρώτοις κάνετε ένα εγκλημα...» Σεις ένα παιδί-εγκληματίας, να σκεφτείτε; «Ας διασκεδάσω τώρα μαζί της και με βαρύριο που θα με στείλουν άναγκαστικά να σπουδάσω, θα την παρατήσω...» Δεν έχετε τύψεις; Δεν έχετε ψυχή;
 «Ας σὺν ῥοστίη ν Κόλασι...» «Έχετε υποφέρει για την τὸν γράψετε και να την ελευθερώσετε από την άκαμνη. Τώρα τι θα κάνει εκείνη εἰς ἄλλο πράγμα...»
 «Μπορὸν ἄπο τὸ Βόλο...» Πιάνει να εἰνε αὐτὸ που σκεφθίκατε. Εἰνε ἀπαράτητο ὅμως να παραγράψετε τὸν ἐγώισμό σας, κ' ἂν ἀγαπάτε πραγματικά να ἐπιδιώχετε με κάθε τρόπο να ἐξηγηθίτε.
 Δ. Θ. Π. Ρ.: Πρέπει να κάνετε ὑπόμνηση γιατί σε πολλούς συμβαίνει το ίδιο, και πολλές κοπέλλες με ρωτούν το ίδιο πράγμα.
 Ν. Τ. Τ. Κ. Τ. Χ. 99 ΣΤΓ 908: Δεν πρέπει να ἀργοπορήσετε περισσότερο. Να της πῆτε ότι αὐτὸ ἦταν πάντα τὸ δικό σας και σε πρώτη ἐκκρίση που θ' ἀναμώστε να τη ζητήσετε σε γάμο.
 Ε. Ρ. Τ. Μ. Ν. Χ. Τ. Σ. Τ. Ρ. Α. Τ. Π. Ν. Χ. Ι. Μ.: Να βεβαιωθείτε...

«Αὐτὸν τὸν Λάριον...»
 «Εν πρώτοις κάνετε ένα εγκλημα...» Σεις ένα παιδί-εγκληματίας, να σκεφτείτε; «Ας διασκεδάσω τώρα μαζί της και με βαρύριο που θα με στείλουν άναγκαστικά να σπουδάσω, θα την παρατήσω...» Δεν έχετε τύψεις; Δεν έχετε ψυχή;
 «Ας σὺν ῥοστίη ν Κόλασι...» «Έχετε υποφέρει για την τὸν γράψετε και να την ελευθερώσετε από την άκαμνη. Τώρα τι θα κάνει εκείνη εἰς ἄλλο πράγμα...»
 «Μπορὸν ἄπο τὸ Βόλο...» Πιάνει να εἰνε αὐτὸ που σκεφθίκατε. Εἰνε ἀπαράτητο ὅμως να παραγράψετε τὸν ἐγώισμό σας, κ' ἂν ἀγαπάτε πραγματικά να ἐπιδιώχετε με κάθε τρόπο να ἐξηγηθίτε.
 Δ. Θ. Π. Ρ.: Πρέπει να κάνετε ὑπόμνηση γιατί σε πολλούς συμβαίνει το ίδιο, και πολλές κοπέλλες με ρωτούν το ίδιο πράγμα.
 Ν. Τ. Τ. Κ. Τ. Χ. 99 ΣΤΓ 908: Δεν πρέπει να ἀργοπορήσετε περισσότερο. Να της πῆτε ότι αὐτὸ ἦταν πάντα τὸ δικό σας και σε πρώτη ἐκκρίση που θ' ἀναμώστε να τη ζητήσετε σε γάμο.
 Ε. Ρ. Τ. Μ. Ν. Χ. Τ. Σ. Τ. Ρ. Α. Τ. Π. Ν. Χ. Ι. Μ.: Να βεβαιωθείτε...

«Αὐτὸν τὸν Λάριον...»
 «Εν πρώτοις κάνετε ένα εγκλημα...» Σεις ένα παιδί-εγκληματίας, να σκεφτείτε; «Ας διασκεδάσω τώρα μαζί της και με βαρύριο που θα με στείλουν άναγκαστικά να σπουδάσω, θα την παρατήσω...» Δεν έχετε τύψεις; Δεν έχετε ψυχή;
 «Ας σὺν ῥοστίη ν Κόλασι...» «Έχετε υποφέρει για την τὸν γράψετε και να την ελευθερώσετε από την άκαμνη. Τώρα τι θα κάνει εκείνη εἰς ἄλλο πράγμα...»
 «Μπορὸν ἄπο τὸ Βόλο...» Πιάνει να εἰνε αὐτὸ που σκεφθίκατε. Εἰνε ἀπαράτητο ὅμως να παραγράψετε τὸν ἐγώισμό σας, κ' ἂν ἀγαπάτε πραγματικά να ἐπιδιώχετε με κάθε τρόπο να ἐξηγηθίτε.
 Δ. Θ. Π. Ρ.: Πρέπει να κάνετε ὑπόμνηση γιατί σε πολλούς συμβαίνει το ίδιο, και πολλές κοπέλλες με ρωτούν το ίδιο πράγμα.
 Ν. Τ. Τ. Κ. Τ. Χ. 99 ΣΤΓ 908: Δεν πρέπει να ἀργοπορήσετε περισσότερο. Να της πῆτε ότι αὐτὸ ἦταν πάντα τὸ δικό σας και σε πρώτη ἐκκρίση που θ' ἀναμώστε να τη ζητήσετε σε γάμο.
 Ε. Ρ. Τ. Μ. Ν. Χ. Τ. Σ. Τ. Ρ. Α. Τ. Π. Ν. Χ. Ι. Μ.: Να βεβαιωθείτε...

«Αὐτὸν τὸν Λάριον...»
 «Εν πρώτοις κάνετε ένα εγκλημα...» Σεις ένα παιδί-εγκληματίας, να σκεφτείτε; «Ας διασκεδάσω τώρα μαζί της και με βαρύριο που θα με στείλουν άναγκαστικά να σπουδάσω, θα την παρατήσω...» Δεν έχετε τύψεις; Δεν έχετε ψυχή;
 «Ας σὺν ῥοστίη ν Κόλασι...» «Έχετε υποφέρει για την τὸν γράψετε και να την ελευθερώσετε από την άκαμνη. Τώρα τι θα κάνει εκείνη εἰς ἄλλο πράγμα...»
 «Μπορὸν ἄπο τὸ Βόλο...» Πιάνει να εἰνε αὐτὸ που σκεφθίκατε. Εἰνε ἀπαράτητο ὅμως να παραγράψετε τὸν ἐγώισμό σας, κ' ἂν ἀγαπάτε πραγματικά να ἐπιδιώχετε με κάθε τρόπο να ἐξηγηθίτε.
 Δ. Θ. Π. Ρ.: Πρέπει να κάνετε ὑπόμνηση γιατί σε πολλούς συμβαίνει το ίδιο, και πολλές κοπέλλες με ρωτούν το ίδιο πράγμα.
 Ν. Τ. Τ. Κ. Τ. Χ. 99 ΣΤΓ 908: Δεν πρέπει να ἀργοπορήσετε περισσότερο. Να της πῆτε ότι αὐτὸ ἦταν πάντα τὸ δικό σας και σε πρώτη ἐκκρίση που θ' ἀναμώστε να τη ζητήσετε σε γάμο.
 Ε. Ρ. Τ. Μ. Ν. Χ. Τ. Σ. Τ. Ρ. Α. Τ. Π. Ν. Χ. Ι. Μ.: Να βεβαιωθείτε...

«Αὐτὸν τὸν Λάριον...»
 «Εν πρώτοις κάνετε ένα εγκλημα...» Σεις ένα παιδί-εγκληματίας, να σκεφτείτε; «Ας διασκεδάσω τώρα μαζί της και με βαρύριο που θα με στείλουν άναγκαστικά να σπουδάσω, θα την παρατήσω...» Δεν έχετε τύψεις; Δεν έχετε ψυχή;
 «Ας σὺν ῥοστίη ν Κόλασι...» «Έχετε υποφέρει για την τὸν γράψετε και να την ελευθερώσετε από την άκαμνη. Τώρα τι θα κάνει εκείνη εἰς ἄλλο πράγμα...»
 «Μπορὸν ἄπο τὸ Βόλο...» Πιάνει να εἰνε αὐτὸ που σκεφθίκατε. Εἰνε ἀπαράτητο ὅμως να παραγράψετε τὸν ἐγώισμό σας, κ' ἂν ἀγαπάτε πραγματικά να ἐπιδιώχετε με κάθε τρόπο να ἐξηγηθίτε.
 Δ. Θ. Π. Ρ.: Πρέπει να κάνετε ὑπόμνηση γιατί σε πολλούς συμβαίνει το ίδιο, και πολλές κοπέλλες με ρωτούν το ίδιο πράγμα.
 Ν. Τ. Τ. Κ. Τ. Χ. 99 ΣΤΓ 908: Δεν πρέπει να ἀργοπορήσετε περισσότερο. Να της πῆτε ότι αὐτὸ ἦταν πάντα τὸ δικό σας και σε πρώτη ἐκκρίση που θ' ἀναμώστε να τη ζητήσετε σε γάμο.
 Ε. Ρ. Τ. Μ. Ν. Χ. Τ. Σ. Τ. Ρ. Α. Τ. Π. Ν. Χ. Ι. Μ.: Να βεβαιωθείτε...

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ

Ἀκνυτῆσεις ἐπιστολῶν

Γ. Ε. Ρ. Η. Ν. Κ. Ι. Α. Τ. Ο. Π.:
 «Εν πρώτοις να ἐφορῶντε τις ἀκνι-
 σεις του θώρακος για τὴν ἀνάπτυ-
 ξιν του. Τις γράφω λεπτομερῶς σὲ
 εἰδικὸ σημείωμά μου στὴ στήλη
 μου. Ἀναπνοή, ἐκπνοή. Βάσιμα
 με ὠφελμένα τὰ χείρια κλπ. Να
 κάνετε μιά φοιρὶν τὸν μαστὸν με
 κυκλικὲς κινήσεις με λίγο κοινὸ
 λάδι και να παρτετε κάθε πρωί
 ἀπὸ ἑνα γάπι Ὀμποναλ στὸ μεσόν
 του φαγητοῦ σας, ἐκτός τῶν ἡμε-
 ρῶν τῆς ἀδυσθεσίας. Να προσπα-
 θήσετε ἀκόμα να παρτετε μερικά
 κιά βάρος. Μετὰ ἐξάμηνον ξανα-
 γράφετέ μου ἀποτελέσματα.
 Ἀντὼν ν η ν Ι. Μέναρα: Ἡ-
 σῶσας παιδί μου ἀπὸ αὐτὴν τὴν
 νεανική περιπέτειά σου. Τὸ δὶς ἐξ-
 αμαρτεῖν μόνο... Πάντως δεν φθα-
 νει ἐκεῖ ἡ ὑγειονομική ἐξέτασις.
 Κάποτε ἡμῶνα και ἐγὼ μελὰς τῆς
 Ἐπιτροπῆς αὐτῆς, και μπορῶ να
 σὲ διαβεβαιώσω ὅτι μόνον ἡ ὑγεία
 και τὸ ἀρτιμελὲς ἐνδιαφέρει.

Α. Ν. Ο. Ν. Η. Τ. Ο. Μ. Ε. Ν. Η. Ν.
 «Εν πρώτοις να ἐφορῶντε τις ἀκνι-
 σεις του θώρακος για τὴν ἀνάπτυ-
 ξιν του. Τις γράφω λεπτομερῶς σὲ
 εἰδικὸ σημείωμά μου στὴ στήλη
 μου. Ἀναπνοή, ἐκπνοή. Βάσιμα
 με ὠφελμένα τὰ χείρια κλπ. Να
 κάνετε μιά φοιρὶν τὸν μαστὸν με
 κυκλικὲς κινήσεις με λίγο κοινὸ
 λάδι και να παρτετε κάθε πρωί
 ἀπὸ ἑνα γάπι Ὀμποναλ στὸ μεσόν
 του φαγητοῦ σας, ἐκτός τῶν ἡμε-
 ρῶν τῆς ἀδυσθεσίας. Να προσπα-
 θήσετε ἀκόμα να παρτετε μερικά
 κιά βάρος. Μετὰ ἐξάμηνον ξανα-
 γράφετέ μου ἀποτελέσματα.
 Ἀντὼν ν η ν Ι. Μέναρα: Ἡ-
 σῶσας παιδί μου ἀπὸ αὐτὴν τὴν
 νεανική περιπέτειά σου. Τὸ δὶς ἐξ-
 αμαρτεῖν μόνο... Πάντως δεν φθα-
 νει ἐκεῖ ἡ ὑγειονομική ἐξέτασις.
 Κάποτε ἡμῶνα και ἐγὼ μελὰς τῆς
 Ἐπιτροπῆς αὐτῆς, και μπορῶ να
 σὲ διαβεβαιώσω ὅτι μόνον ἡ ὑγεία
 και τὸ ἀρτιμελὲς ἐνδιαφέρει.

Α. Ν. Ο. Ν. Η. Τ. Ο. Μ. Ε. Ν. Η. Ν.
 «Εν πρώτοις να ἐφορῶντε τις ἀκνι-
 σεις του θώρακος για τὴν ἀνάπτυ-
 ξιν του. Τις γράφω λεπτομερῶς σὲ
 εἰδικὸ σημείωμά μου στὴ στήλη
 μου. Ἀναπνοή, ἐκπνοή. Βάσιμα
 με ὠφελμένα τὰ χείρια κλπ. Να
 κάνετε μιά φοιρὶν τὸν μαστὸν με
 κυκλικὲς κινήσεις με λίγο κοινὸ
 λάδι και να παρτετε κάθε πρωί
 ἀπὸ ἑνα γάπι Ὀμποναλ στὸ μεσόν
 του φαγητοῦ σας, ἐκτός τῶν ἡμε-
 ρῶν τῆς ἀδυσθεσίας. Να προσπα-
 θήσετε ἀκόμα να παρτετε μερικά
 κιά βάρος. Μετὰ ἐξάμηνον ξανα-
 γράφετέ μου ἀποτελέσματα.
 Ἀντὼν ν η ν Ι. Μέναρα: Ἡ-
 σῶσας παιδί μου ἀπὸ αὐτὴν τὴν
 νεανική περιπέτειά σου. Τὸ δὶς ἐξ-
 αμαρτεῖν μόνο... Πάντως δεν φθα-
 νει ἐκεῖ ἡ ὑγειονομική ἐξέτασις.
 Κάποτε ἡμῶνα και ἐγὼ μελὰς τῆς
 Ἐπιτροπῆς αὐτῆς, και μπορῶ να
 σὲ διαβεβαιώσω ὅτι μόνον ἡ ὑγεία
 και τὸ ἀρτιμελὲς ἐνδιαφέρει.

Α. Ν. Ο. Ν. Η. Τ. Ο. Μ. Ε. Ν. Η. Ν.
 «Εν πρώτοις να ἐφορῶντε τις ἀκνι-
 σεις του θώρακος για τὴν ἀνάπτυ-
 ξιν του. Τις γράφω λεπτομερῶς σὲ
 εἰδικὸ σημείωμά μου στὴ στήλη
 μου. Ἀναπνοή, ἐκπνοή. Βάσιμα
 με ὠφελμένα τὰ χείρια κλπ. Να
 κάνετε μιά φοιρὶν τὸν μαστὸν με
 κυκλικὲς κινήσεις με λίγο κοινὸ
 λάδι και να παρτετε κάθε πρωί
 ἀπὸ ἑνα γάπι Ὀμποναλ στὸ μεσόν
 του φαγητοῦ σας, ἐκτός τῶν ἡμε-
 ρῶν τῆς ἀδυσθεσίας. Να προσπα-
 θήσετε ἀκόμα να παρτετε μερικά
 κιά βάρος. Μετὰ ἐξάμηνον ξανα-
 γράφετέ μου ἀποτελέσματα.
 Ἀντὼν ν η ν Ι. Μέναρα: Ἡ-
 σῶσας παιδί μου ἀπὸ αὐτὴν τὴν
 νεανική περιπέτειά σου. Τὸ δὶς ἐξ-
 αμαρτεῖν μόνο... Πάντως δεν φθα-
 νει ἐκεῖ ἡ ὑγειονομική ἐξέτασις.
 Κάποτε ἡμῶνα και ἐγὼ μελὰς τῆς
 Ἐπιτροπῆς αὐτῆς, και μπορῶ να
 σὲ διαβεβαιώσω ὅτι μόνον ἡ ὑγεία
 και τὸ ἀρτιμελὲς ἐνδιαφέρει.

Α. Ν. Ο. Ν. Η. Τ. Ο. Μ. Ε. Ν. Η. Ν.
 «Εν πρώτοις να ἐφορῶντε τις ἀκνι-
 σεις του θώρακος για τὴν ἀνάπτυ-
 ξιν του. Τις γράφω λεπτομερῶς σὲ
 εἰδικὸ σημείωμά μου στὴ στήλη
 μου. Ἀναπνοή, ἐκπνοή. Βάσιμα
 με ὠφελμένα τὰ χείρια κλπ. Να
 κάνετε μιά φοιρὶν τὸν μαστὸν με
 κυκλικὲς κινήσεις με λίγο κοινὸ
 λάδι και να παρτετε κάθε πρωί
 ἀπὸ ἑνα γάπι Ὀμποναλ στὸ μεσόν
 του φαγητοῦ σας, ἐκτός τῶν ἡμε-
 ρῶν τῆς ἀδυσθεσίας. Να προσπα-
 θήσετε ἀκόμα να παρτετε μερικά
 κιά βάρος. Μετὰ ἐξάμηνον ξανα-
 γράφετέ μου ἀποτελέσματα.
 Ἀντὼν ν η ν Ι. Μέναρα: Ἡ-
 σῶσας παιδί μου ἀπὸ αὐτὴν τὴν
 νεανική περιπέτειά σου. Τὸ δὶς ἐξ-
 αμαρτεῖν μόνο... Πάντως δεν φθα-
 νει ἐκεῖ ἡ ὑγειονομική ἐξέτασις.
 Κάποτε ἡμῶνα και ἐγὼ μελὰς τῆς
 Ἐπιτροπῆς αὐτῆς, και μπορῶ να
 σὲ διαβεβαιώσω ὅτι μόνον ἡ ὑγεία
 και τὸ ἀρτιμελὲς ἐνδιαφέρει.

Γ. ΛΑΔΑΣ

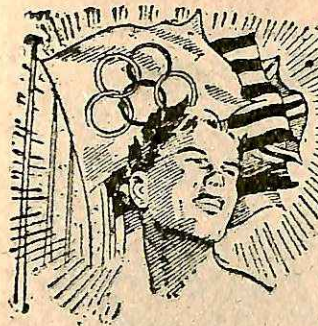
ΙΑΤΡΟΣ
 Εἰδικὸς δερματολόγος
ΤΑΣΣΟΣ ΣΚΑΠΕΤΟΡΡΑΧΗΣ

Αἰσθητική Προσωπὸν
 ΡΙΖΙΚΗ ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ
 Ταχεῖα καὶ ἀνώδυνα
 Ἱατρεῖον: Γερανίου 33
 Δέχεται 2-7 μ. μ.
 Τηλ. 53-539

ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ ΡΙΖΙΚΗ
 Με τὰ τελειότερα Ἀμερικανικά
 μηχανήματα Βραχέων
 κυμάτων
HERMOFLUX HYFREGATOR
 Αἰσθητική Δέρματος - Προ-
 σώπου με ἀκτίνας ULTRA-
 VIOLET ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ
 Δερματολόγου Ἱατροῦ
ΑΝΔΡΕΑ Θ. ΧΡΥΣΗ
 Νίκης 13. Τηλ. 29-548

Πυροσβέστης πρὸ πενήντα χρόνων.
ΜΕ τὴν ἱστορία του
 στρατοῦ μας συνδέεται
 καὶ ἡ πρώτη πυροσβεστική ὑ-
 πηρεσία που ὁργανώθηκε στὴν
 Ἑλλάδα πρὶν ἀπὸ ἑναν αἰῶνα
 καὶ ἀπέτελεσε καθαρὸς στρα-
 τιστικὸ σῶμα ἐπὶ ὄνδοντα πε-
 ρίπου χρόνια.
 Ὡς τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, οἱ πυρ-
 καῖες ἐσθυναν συνήθως μόνες
 τους ἀφοῦ ἐκαίγαν ὅτι εἶχαν να
 κάψουν. Στὸ σῶσιμό της φω-
 τιάς βοηθοῦσαν κυρίως οἱ ἐν-
 διαφερόμενοι καὶ οἱ γείτονες πρὸ
 κοινῆς μετὰ μετὰ ἀλλὰ πρόχειρα
 μέσα.
 Τὸν καιρὸ τῆς Τουρκοκρατίας καὶ στὸ
 διάστημα τῆς Ἐπανάστασης, οἱ κοινο-
 τικοὶ ἀρχόντες πρὸ ἀκούσιου καὶ ἀτυ-
 χονικὰ καθήκοντα στὰ διάφορα μέρη τῆς
 Ἑλλάδος ἐφορῶντιν, ὅταν τύχαιναν πυρ-
 καῖες, μόνον γιὰ τὴν τήρησι τῆς τάξεως
 καὶ ἰδίως να ἐμποδίσουν τὴς κλοπές. Τὸ
 ἴδιον περὶπου, καθήκον

Ο Διεθνής ΧΤΙΒΟΣ

Αθλητικά νέα και περιέργα

Η αθλήτρια του 1949

Η περίφημη Ολλανδέζα αθλήτρια Κα Φάννυ Μπλάνκερς Κοέν, που τα κατορθώματά της στην Ολυμπιαδα του Λονδίνου θα μείνουν ιστορικά, ανακηρύχθηκε από τους αθλητικούς συντάκτες της Αμερικής ως το αθλητικό φαινόμενο του 1948. "Αξίζει πραγματικά την τιμή αυτή! Είναι η μοναδική αθλήτρια στον κόσμο, που επανέλαβε το περίφημο κατορθώμα του γέροντος Τζέσσι Όουενς. Τρία χρυσά Ολυμπιακά μετάλλια σε ατομικά αγωνίσματα και ένα χρυσό ακόμη στη σκυταλοδρομία.

Η Μπλάνκερς Κοέν εδώ και ένα μήνα είχε πάει στην Αυστραλία για να λάβει μέρος σε αθλητικούς αγώνες. Σε μια επίδειξη πούινγκ νύχτα, με το φως προβολέων στο γήπεδο του κρίκετ στο Σίδνεϊ, έπαθε ένα σοβαρό ατύχημα. Πληδώντας εμπόδια, γλύστρησε και έπεσε. Αποτέλεσμα ήταν μία θλαστή τένοντος του αριστερού ποδιού. Ο γιατρός της Αυστραλιανής Αθλητικής Ομοσπονδίας της συνέστησε να θεραπεύσει ουστηματικά το πόδι της, γιατί αν βιασθαι και άρχισαν προπόνηση γρήγορα, τότε ο Διεθνής Αθλητικός Στίβος θα την χάσει για πάντα!

Ο άντρας της Κοέν Ολλανδός προπονητής Πιτερ Μπλάνκερς ανυπόμονος να ξαναδω το δημιουργήμα του όσο το δυνατόν ταχύτερα σε δράση έδωλε πως το ατύχημά της δεν είχε τόσο σοβαρό ώστε να αναγκάσει τη γυναίκα του να παύσει για πάντα τις προπονήσεις. Όταν γυρίσει στην Ευρώπη, είπε ο Μπλάνκερς, θα ξαναρχίσω τις προπονήσεις της για να λάβω μέρος στο Πανερωπαϊκό Αθλητικό Πρωτάθλημα του 1950, που θα γίνει στην Ολλανδία. Οι φίλαθλοι όλου του κόσμου είναι περίεργοι να ιδούν ποιος έχει δίκιο, η Ο Αυστραλός προπονητής!

Αμερικανός χατά Γκιανέζου

Ο Αμερικανός πρωταθλητής στο δρόμο ενός μιλίου (1609 μ.) Λού Ζαμπερίνι, που είχε αντιπροσωπεύσει την πατρίδα του στους Ολυμπιακούς του 1936 στο δρόμο των 1500 μ. υπηρέτησε κατά το διάστημα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου ως σκοπευτής σ

βομβαρδιστικό αεροπλάνο. Τα Ιαπωνικά αντιαεροπορικά κανόνια των νησιών Μάρσαλ σε μια γερή επιδρομή της Αμερικανικής Αεροπορίας χτύπησαν θανάσιμα το αεροπλάνο του Ζαμπερίνι. Οι πιλότοι και όλο το πλήρωμα αναγκάστηκαν να πέσουν με τα αλεξίπτωτά τους και πιάσθηκαν αιχμάλωτοι από τους Γαπανέζους. Ο Ζαμπερίνι κλείστηκε και αυτός σ' ένα στρατόπεδο αιχμαλώτων. Έκει αναγκάστηκε να υποβληθεί σε... συστηματική δίαιτα για να αδυνατίσει. Όταν υποσιτισθηκε αρκετά, τότε οι Γαπανέζοι σκέφθηκαν να τον ταπεινώσουν. Τον υποχρέωσαν να αγωνισθεί με τον πρωταθλητή της Ιαπωνίας στα 1500 μ. Ο Ζαμπερίνι απόρριψε, σκελετωμένος, αλλά πεισματάρης Αμερικανός δέχθηκε την πρωτότυπη μονομαχία, που είχε σκοπό ν' αποδείξει, όπως νόμιζε ο Γαπανέζος στρατοπεδάρχης, την ανωτερότητα της Ιαπωνικής φυλής. Αλλά το αποτέλεσμα ήταν διαφορετικό από εκείνο που περίμεναν οι εμπνευστάι της. Ο Ζαμπερίνι επισημαίνοντας δυναμείας από όσες του είχαν απομείνει καθάρωσε με μίαν υπέρανθρωπη προσπάθεια να νικήσει στη μονομαχία αυτή το Γαπανέζο ανταγωνιστή του. Απ' την ημέρα αυτή όλοι οι Γαπανέζοι αξιωματικοί και στρατιώτες στο στρατόπεδο αιχμαλώτων του φέρονταν με μεγαλύτερο σεβασμό. Το επεισόδιο αυτό έγινε γνωστό σε μία δική εγκληματιών πολέμου στο Διεσσυμαχικό Δικαστήριο του Τόκιο.

Το μαύρο διαμάντι

Η Γαλλία είχε ένα περίφημο «μαύρο διαμάντι», το νεύρο ποδοσφαιριστή Λάρμι Μπέν Μπαρέκ. Οι Ισπανοί το ήλπιαν και τ' αγόρασαν με μυθώδες ποσό, για να παίξει πια για λογαριασμό τους. Φαίνεται όμως πως ο Μπαρέκ παράμαθε τά... Ισπανικά, σε μικρό μάλιστα, χρονικό διάστημα. Σ' έναν αγώνα μεταξύ των συλλόγων «Ατλέτικο» της Μαδρίτης και «Ντεπορτίβο» Εσπανόλ της Βαρκελώνης, ο Μπαρέκ ήταν ο στόχος. Ένας αντίπαλός του τον έδριζε διαρκώς και προσπαθούσε με κάθε μέσο να τον ξεπλώσει χάρω, χωρίς βέβαια να προκαλέσει και την προσοχή του διαιτητή. Ο Μπαρέκ έκανε υπομονή σ' όλο τον αγώνα. Όταν όμως τελείωσε η συνάντησις ο Μπαρέκ ξέσπασε με τέτοιο τρόπο κατά του αντιπάλου του που τον έστειλε για καιρό στο νοσοκομείο. Η Ισπανική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία όμως δεν τον συγχώρησε, μ' όλες τις δικαιολογίες του. Τον τιμώρησε επιεικώς με αποκλει-

σμό από κάθε αγώνα για ένα μήνα. Οι αγώνες κλειστών στίβων

Όταν ο χειμώνας αρχίσει, οι ξένοι αθλητές δεν αδρανούν. Συνεχίζουν τις προπονήσεις τους στα κλειστά γυμναστήρια. Σε μερικά όμως κράτη υπάρχουν και κλειστά στάδια. Εκεί γίνονται όχι μονάχα προπονήσεις, αλλά μεγάλοι αγώνες. Περίφημοι είναι πάντα οι αγώνες του Μάντισον Σκουέιρ Γκάρντεν της Νέας Υόρκης. Σ' αυτούς καλούνται να λάβουν μέρος και ξένοι πρωταθλητές. Στους έφετεινους λ. χ. έπαιξαν μεγάλο ρόλο ο Βέλγος Ολυμπιονίκης των 5000 μ. Γκαστόν Ρείφ, ο Ολλανδός Σλίγκχους και οι Σουηδοί Έρικ Άλντεν και Ο. Μπέργκστον. Ο πρώτος ένίκησε στα 2 μίλια με 8' 56". Ο έπικίνδυνος αντίπαλός του Άλντεν υπέρηψε 5 γυαράδες. Οι Σλίγκχους και Μπέργκστον στο δρόμο 1 μιλίου ύστερα από δραματική πάλη έχασαν τον αγώνα από τον Αμερικανό Ντόν Γκόρμαν, που ένίκησε με χρόνο 4' 9". Το περίεργο είναι πως ο Σουηδός Μπέργκστον είχε κληθεί να λάβει μέρος προ των μεγάλων αυτών αγώνων σ' ένα δρόμο 1 μιλίου. Ένας φοβερός όμως πονόδρομος του είχε παραλύσει κάθε θέληση. Παρ' όλες τις έπαιμεις επιρρίξεως, περιστρέφονται όλα τ' άλλα σημεία του τροχού.

Μαθηματικό περίεργο

Είναι ο αριθμός 1 (το 1 εις το τετραγώνον γίνεται και πάλι 1, ενώ το 1 επί 2 μας δίνει 2).

Ερωτήσεις

1) Έπτά: την Παναγία, τη Μαρία του Κλωπά, την αδελφή του Λαζάρου, τη Μαγδαληνή, τη μητέρα του Ιακώβου, τη μητέρα του Μάρκου και μία Ρωμαία Χριστιανή που αναφέρει ο Απόστολος Παύλος στην προς Ρωμαίους επιστολήν. 2) Τα προσγειωόμενα. 3) Το ρόζ.

Τα γνωστότερα σκυλιά

1) Κέρβερος. 2) Ρίν-Τίν-Τίν. 3) Λάσι.

Αναγκραμματισμός

ΗΡΑ — ΑΗΡ.

Τενόγριφος

Αΐσις — Αΐσις.

Συλλαβόγριφος

ΦΙ — ΝΥΞ = ΦΟΙΝΙΞ.

Απροσδόκητο

Δεν είναι δυνατόν η επιγραφή ν' αναφέρει την ένδειξι: π.Χ. (=πρό Χριστού).

Μαγική εικών χωρίς εικόνα

Κίνα (ΚΙ-ΚΗ ΝΑ...).

Διαγωνιόλεξο

1) ΠΙΝΕΛΛΟ. 2) ΚΟΜΠΡΑ. 3) ΚΟΤΣΟΣ. 4) ΠΗΔΗΜΑ. 5) ΚΑΜΑΡΑ. 6) ΜΟΛΥΒΙ. Και διαγωνισμός σχηματίζεται η λέξις 7) ΠΟΤΗΡΙ.

Μία παράξενη επιγραφή

Η ανάγνωσις πρέπει ν' αρχίσει από την άνω δεξιά γωνία προς τα αριστερά και ακολουθώς μαιανδρικός. Θα διαβασθεί έτσι το γνωμικό: «Από ρόδο βγαίνει άγκάθι».

Γεωγραφικά λεγοπαίγνια

1) Η Δράμα (δράμα). 2) Η Αγκυρα. 3) Τα Άγραφα.

Η ΠΕΡΙΕΡΓΗ ΖΩΗ του σαλιγκαρου

Οι άληθινοι καί... οι ψεύτικοι

Συνήθισαμε να βλέπουμε τα χελιδόνια σαν προάγγελους της άνοιξεως. Αλλά και τα σαλιγκάρια θα μπορούσαν κι' αυτά να διεκδικήσουν τον ίδιο τίτλο. Γιατί παρουσιάζονται μόλις οι πρώτες χλιαρές πνοές της άνοιξεως αρχίζουν ν' απλώνονται πάνω στη γη. Αυτό το μαλακόστρακο που συνήθως το καταφρονούμε, είναι ένα ζώο αρκετά σημαντικό. Οι φυσιοδίφαι γνωρίζουν σήμερα περισσότερες από 1600 ποικιλίες του. Γιατί τα σαλιγκάρια βρίσκονται σ' όλα τα γεωγραφικά πλάτη του πλανήτη μας, από τη Σπιτσερβέργη ως τη Γη του Πυρός. Μόνο στας έρημους δεν υπάρχει αυτό το μαλακόστρακο, καθώς και στις περιοχές των πόλων, που είναι σκεπασμένες αιώνια με πάγους. Αλλ' όπου υπάρχει βλάστησις, είναι αδύνατο να μη το συναντήση κανείς.

Η ιστορία της εξέλιξώς του πάνω στον πλανήτη μας είναι αρκετά περίεργη.

Στα παλιά χρόνια, οι άνθρωποι δεν χρησιμοποιούσαν τα σαλιγκάρια ως τροφή. Έβλεπαν, αντίθετα, σ' αυτά, ένα ζώο βλαβερό για ώριμα φυτά και ιδίως για τα κλήματα των αμπελιών. Οι παλαιοί χρονικογράφοι αναφέρουν ότι, από τα μέσα Μαρτίου ως τις αρχές Μαΐου, γινόταν μία άληθινή έκστρατη εναντίον τους, σ' όλη την περιοχή της Βουρβουνδίας και στις όχθες του Ρήνου. Οι κοινότητες μίσθωναν τότε ειδικούς εργάτες που μάζευαν τα σαλιγκάρια απ' τ' αμπέλια και τα στείβαζαν σε μεγάλους σωρούς κατά μήκος των δρόμων. Ένας από τους πρώτους απήγγελλε κατά την καταδίκη τους και άμέσως έπειτα άρχιζε η εξόντωσί τους, που γινόταν με μεγάλους κοπάνους. Άλλοτε άναβαν μεγάλες φωτιές κι' έρριχναν μέσα σ' αυτές τα σαλιγκάρια.

Πολλοί επισκοποι και κληρικοί είχαν άπαγγείλει κατά τα σαλιγκάρια.

PERMANANT

ΦΑΡΔΙΕΣ ΣΚΑΛΕΣ ΧΟΝΔΡΕΣ ΜΠΟΥΚΛΕΣ Ίδου το υστικό μας

Μ. Λαμπρόπουλος

Αγ. Κωνσταντίνου 12, τηλ. 53-100 Σ. η. μ.: ΑΙ προκομίζουσαι τα παρόν απόκοιμα λαυθένουν δωρεάν κατί

Μακχέβριο τέχνασμα

Ένας ιδιοκτήτης στο Βελγικό Κογκό, μην υπαινύσσας τα βγάλη τους ενοικιστάς του σπιτιού του, το έβαψε όλοκληρο μαύρο! Οι ενοικιστάι τον κατήγγειλαν στα δικαστήρια. Άλλ' ο δικαστής του άναγνώρισε το δικαίωμα να βάψη το σπίτι του όπως ήθελε.

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΑΡΙΖΟΝΑ

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΑΡΙΖΟΝΑ

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΑΡΙΖΟΝΑ

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΑΡΙΖΟΝΑ

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΑΡΙΖΟΝΑ

το Μεσαίωνα άφορισμούς εναντίον των σαλιγκαριών.

Αργότερα, όμως, τα σαλιγκάρια θεωρήθηκαν σαν εκλεκτό έδεσμα κι' έγιναν περιζήτητα. Ήταν, μάλιστα, τόσο μεγάλη η προτίμησις του κοινού σ' αυτά, ώστε σπάνιζαν στην αγορά. Άρχισαν τότε να φτιάχνουν... ψεύτικα σαλιγκάρια. Μάζευαν, δηλαδή, όστρακα από φυσικά σαλιγκάρια — στο Παρίσι υπήρχαν ειδικοί πλανόδιοι έμποροι που τα άγόραζαν—και τα γέμιζαν στο έσωτερικό με κομμάτια απ' τον ουρανίσκο μοσχარიών ή από πλεονόνια διαφόρων ζώων! Το κακό είχε φτάσει σε τέτοιο βαθμό, ώστε, σε δυό έποχές, το 1834 και το 1852, η γαλλική κυβέρνηση άναγκάστηκε να ψηφίση ειδικούς νόμους εναντίον των «κατασκευαστών ψεύτικων σαλιγκαριών».

Το σαλιγκάρι, μόλις αρχίσουν τα πρώτα χειμωνιάτικα κρύα, σκάβει στο έδαφος μία τρύπα βάθους είκοσι και πλέον εκατοστών του μέτρου και εγκαθίσταται μέσα σ' αυτή όλη τη διάρκεια του χειμώνας. Γά να είναι μάλιστα περισσότερο άσφαλισμένο, εκκρίνει μία ειδική άσβεστούχο ουσία και φράζει τελείως το όστρακό του.

Απ' αυτή τη νάρκη, το ζυμνούν οι πρώτες χλιαρές εισπνοές της άνοιξεως. Σπάει τότε τα άσβεστούχο φράγματα, με το όποιον έχει φράξει το όστρακό του και βγαίνει, σιγά-σιγά, στην έπιφάνεια του έδάφους.

Η φύσις το υποδέχεται καταπράσινη και έδομη να του προσφέρει τους θρεπτικούς χυμούς της, που τα άπορρημούν πλουσιόπαροχα για την άναγκαστική νηστεία του επί τόσους μήνες.

Η προτίμησις του σαλιγκαρου είναι τα φύλλα της άμπέλου. Έγκαθίσταται και σε διάφορα άλλα π. χ. στα μαρούλια και πγαίνει τότε να χωθή στην καρδιά τους. Γιατί ο σαλιγκαρος έχει λεπτά νούστα και άναζητεί πάντοτε την πεμπουσία από τα φυτά που άπορριμύζει.

Το κακό γι' αυτόν είναι ότι βρήκε στον άνθρωπο ένα θανάσιμο έχθρό. Το κρέας του σαλιγκαρου είναι πραγματι νοστιμώτατο και έξαιρετικά πλούσιο σε θρεπτικά στοιχεία. Περιέχει εκτός των άλλων άλλα σιδήρου και άσβεστιου. Για το λόγο αυτό αποτελεί ένα βαρύ έδεσμα και είναι καλό να μην κάνει κανείς κατάχρησι.

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΑΡΙΖΟΝΑ

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΑΡΙΖΟΝΑ

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΑΡΙΖΟΝΑ

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΑΡΙΖΟΝΑ

Η ΓΟΥΝΑ από ζιμπελίνα

Μέσα στη σιγαλιά της νύχτας, άκούσθηκε κρότος τζαμίας, που έσπαζαν και φωνές άγωνίας:

— Βοήθεια!... Βοήθεια!...

Έβγαίνουν από το διαμέρισμα του κ. Πομπέι. Καθώς ο γέρο-φιλάργυρος μετρούσε τα λεφτά του στο φως μιας λάμπας, είχε πάρει φωτιά η διπλανή κουρτίνα κι είχε μεταδώσει τις φλόγες στα χαρτιά και τα βιβλία, τα σκορπισμένα πάνω στο γραφείο. Η πυρκαϊά απλώθηκε τόσο γρήγορα, ώστε, όταν την άντελφθη ο Πομπέι, ήταν αδύνατο πια να ξεφύγει. Έστρελλασμένος τότε, σφίγγοντας στο στήθος του τις δεσμες των χαρτονομισμάτων του, έτρεξε στο παράθυρο έσπασε το τζαμι κι' έβαλε τις φωνές.

Ο Κάισαρ Βαντζέτι που κατοικούσε στο διπλανό διαμέρισμα, κουβέντιαζε εκείνη την ώρα με τη γυναίκα του. Πεταχτηκαν έξω κι' οι δυο, έσπασαν την πόρτα του γέροντος, με λίγους κουβάδες νερό, έσβυσαν τη φωτιά. Έπειτα βοήθησαν να συνέλθη ο Πομπέι, που είχε σωριασθή σ' ένα καναπέ, σφίγγοντας τρυφερά στο στήθος του τα λεφτά του. Το χρηματοκιβώτιο είχε μείνει άνοιχτό.

— Εδώ είμαι, άγάπη μου, μη φοβάσαι! άπάντησε σιγά. Ήμνησα τρομαγμένος από μία φωνή, απ' τη σκάλα... Πήγα να ιδώ... αλλά δεν δρική τίποτε!

— Ίσως νάκανες λάθος. ή να είδες όνειρο!

— Όχι, όχι είμαι βέβαιος, άκουσα την τρομερή αυτή φωνή.

— Όστόσο, ο Βαντζέτι χώθη.

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΑΡΙΖΟΝΑ

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΑΡΙΖΟΝΑ

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΑΡΙΖΟΝΑ

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΑΡΙΖΟΝΑ

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΑΡΙΖΟΝΑ

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΑΡΙΖΟΝΑ

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΑΡΙΖΟΝΑ

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΑΡΙΖΟΝΑ

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΑΡΙΖΟΝΑ

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΑΡΙΖΟΝΑ

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΑΡΙΖΟΝΑ

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΑΡΙΖΟΝΑ

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΑΡΙΖΟΝΑ

νοιχτό κι' ήταν γεμάτο χαρτονομίσματα.

Αυτά συλλογιζόταν ο Βαντζέτι, κι' όταν άκάμη γύρισε στο διαμέριμά του κι' έπεσε να κοιμηθ... Άν είχε τα χαρτονομίσματα εκείνα, θα μπορούσε να ίκανοποιήση το καπρίτσιο της γυναίκας του, που λαχταρούσε μία ύπεροχη γούνα από ζιμπελίνα... Μα πώς να του φάση ο μισθός παύταιρνε ως γραμματέυς ενός Βασιάνου;...

— Έχω μία ιδέα! φώναξε ξαφνικά. Έσωση τη ζωή του κ. Πομπέι! Άν ξέρη τί θα πη ευγνωμοσύνη, πρέπει να μου κάνει ένα δώρο. Καί τότε, ή ζιμπελίνα θά'ναι δική σου, Τίνα μου!

Αδίκω όμως περίμενε τις έπόμενες μέρες. Ο γέρο-τακογλύπος δεν ένοούσε να δώση σημεία ζωής... Πέρασαν έτσι δυό βδομάδες. Μία νύχτα, ή Τίνα έψπνισε τυχαίως, κατά τις δυό τη νύχτα, κι' είδε ότι ο άντρας της έλειπε απ' το πλευρό της.

— Κάισαρ!... Κάισαρ!

Πού είσαι, φώναξε. Ο άντρας της παρουσιάσθηκε στο κατώφλι, με το πουκάμισο και το παντελόνι του. Φαίνόταν κατασυνκινημένος.

— Εδώ είμαι, άγάπη μου, μη φοβάσαι! άπάντησε σιγά. Ήμνησα τρομαγμένος από μία φωνή, απ' τη σκάλα... Πήγα να ιδώ... αλλά δεν δρική τίποτε!

— Ίσως νάκανες λάθος. ή να είδες όνειρο!

— Όχι, όχι είμαι βέβαιος, άκουσα την τρομερή αυτή φωνή.

— Όστόσο, ο Βαντζέτι χώθη.

— Άντε, παιδί μου, να με ξυρίσεις γιατί βαρύνει!

κε τρέμοντας κάτω απ' τα σκεπασμάτα. «Εμεινε άπυπνος όλη τη νύχτα. Τα δόντια του χτυπούσαν και το μέτωπό του ήταν μουσκεμένο σ' όλο ιδρώτα. Το πρωί, μία φοβερή είδηση άναστατώνει τη συνοικία: «Ο Πομπέι είχε βρεθεί νεκρός μπροστά στην πόρτα του, με το λαιμό κομμένο! Όταν η Τίνα άντικρουσε το πτώμα, έβγαλε ένα ξεφωνητό και λιποθύμησε. Ο άντρας της, χλωμότερος απ' το νεκρό, κύτταζε τα σθυσμένα έκείνα ώματα που φαίνονταν κορφομέννα πάνω του...»

Το χρηματικιδώτιο του γέρον βρέθηκε άνοιχτό κι άδειανό. Έπρόκειτο λοιπόν για ληστεία με φόνο. Η άστυνομία έκαμε άνακρίσεις συνέλαβε διάφορους ύπόπτους, αλλά τους απέλυσε, γιατί άπεδείχθησαν άθωοι. Καί το έγκλημα έμεινε μυστηριώδες.

Από τότε, ή φρίκη έγκαταστάθηκε στο χαρούμενο άλλοτε σπίτι των Βαντζέτι. Η τράγικη σκηνή δεν έφευγε απ' τα μάτια τους. Μόλις έσθυναν το φως, τα βράδυα, νόμιζαν πως έβλεπαν μπροστά τους το σάντασμα του σκοτωμένου. Η λογική τους δεν κατόρθωνε να διώξει τον ένοιάτη...

Η Τίνα δεν ξαναχαμογέλασε... ούτε κι όταν ένα άπόγεμα ό άντρας της, άκτινοβολώντας από χαρά, της έφερε την πολυπόθητη ζιμπελίνα! Την ψαχούλεψε λίγο, τη χαίδεψε κι έπειτα κύτταξε ξαφνικά τον Κάισαρα με ταραχή.

—Μά... που βρήκες τα χρήματα και την αγόρασες; τον ρώτησε.

—Ο Βαρώνος μου έκανε σήμερα ένα δώρο, γιατί άρραδωνίστηκε χθές...

Η Τίνα φύλαξε στη ντουλάπα της το πολυτίμο γιοιανικό. Μά — δίχως να ξέρη το γιατί — κάθε φορά που την έπαιρνε για να τη ρίξει στους ώμους της έβλεπε μπροστά της τη μορφή του Πομπέι με κομμένο το λαιμό. «Ετσι, η ζιμπελίνα, που θα τη γέμιζε άλλοτε από χαρά την έκανε τώρα δυστυχισμένη...

Συχνά, τη νύχτα, έυπνούσε κατατρομαγμένη από ένα έπιλάτη, κι εύρισκε τον άντρα της, έυπνιο κι αυτόν, να τρέμει σύγκοιμος και να χτυπούν τα δόντια του...

«Ένα βράδυ-ένα πένθιμο βράδυ, που συνέπεσε με την έπέτειο του έγκλήματος — η Τίνα ένοιωσε μία άκατανίκητη έπιθυμία να φουέση τη ζιμπελίνα. Την έβριζε στους ώμους της, τη στιγμή που έπρόκειτο να βνη με τον άντρα της για να πάνε στο θέατρο. Ο Κάισαρ έβριζε κατάχλωμος.

—Όχι! Όχι! Μην τη φορέσεις!... τ'αυλούσε.

Η ΜΟΔΑ

CROQUIS INFORMATION

Είναι τα εξάρτητα ALBUMES που παρουσιάζουν κάθε SAIION τα έκλεκτώτερα ORIGINAIUX μοντέλα για διαλεκτή πελατεία.

Γενικός Αντιπρόσωπος Π. Η. ΡΕΛΛΑΣ 54 Περικλέους, Τηλ. 32-898

Γυαλίζετε τα παπούτσια σας με

ARIZONA

—Γιατί; άπόρησε ή Τίνα. Έκείνος άνατριχίωσε χαμηλάσε τα μάτια του και δεν άπάντησε.

—Πες μου, γιατί; έπέμεινε ή νέα γυναίκα. Σου προξενεί λοιπόν τόσον τρόμο;

«Ο Κάισαρ δεν έμίλησε και πάλι. Άρχισε μόνο να τρέμει.

—Έλα λοιπόν, εξήγησου μου! Γιατί; πρόσθεσε ή Τίνα. Εκείνος είχε γίνει άγνώριστος, άσπρος σαν το πανί. Τέλος, πρόσθεσε με βαθεία, παράξενη φωνή:

—Επιμένεις λοιπόν να μάθεις;... Έπιμένεις να μάθεις τί εν' αυτό που με σκοτώνει και που θα με τρελλάνη σιγά-σιγά;... Έπιμένεις να μάθεις γιατί, τόσους μήνες τώρα, ύποφέρω τα χειρότερα μαυτίδια;

Η νέα γυναίκα δεν τολμούσε τώρα να μιλήσει ή να κινηθή.

—Θα σου τα πω λοιπόν όλα! φώναξε ό Κάισαρ, σαν τρελλός. Θα σου τα πω, γιατί μαντεύω πως ξέρεις την αλήθεια... κι αν δεν την ξέρεις, πρέπει επιτέλους να τη μάθεις! Ναι, εγώ τον σκότωσα, εκείνη τη φοβερή νύχτα!... Θυμάσαι; Τη στιγμή που με φώναξε, μόλις τον είχα σκοτώσει και προσπαθούσα να πνίξω την τελευταία του αγωνία!... Τί τρομερή φωνή!... Πόσο άογησε να πεθάνη!... Τ'ακούεις;

Καί με τα λεφτά του, με τα κλεμμένα λεφτά, σου πήρα τη γούνα... Με καταλαβαίνεις; Με καταλαβαίνεις επιτέλους;... «Ορβιος τώρα, πηγαίνονταν, με άτακτες χειρωνακικές και μακάβρια γέλια. Μιλούσε αδιάκοπα, μεθυσμένος απ' την ίδια του τη φωνή, χωρίς όικτο για τη δυστυχισμένη γυναίκα, που τον άκουγε σαν σε όνειρο...

Επιτέλους εξαντλημένος, τρελλός από τύψεις, πήγε πάλι κοντά της και ρίχτηκε στην άγκαλιά της, σαν να ζήτησε καταφύγιο... Μά εκείνη τον έσπρωξε μακριά της, με χείρια παγωμένα απ' τη φρίκη, με δύναμι δεκαπλασιασμένη απ' τον τρόμο...

A. ΡΟΥΤΣΕΡΟ

Η Μάργκκαρετ Τρούμαν

Η κόρη του Αμερικανού Προέδρου φαίνεται πως άποφάσισε να μείνει γεροντοκόρη. Στις 17 Φεβρουαρίου έωρτασε τα είκοσιπέντε χρόνια της και με την εύκαιρία οι γονείς της της έδωκαν την άδεια να μείνει χωριστά. Η Μάργκκαρετ Τρούμαν έγκαταστάθηκε σ' ένα διαμέρισμα στο Μανχάταν μαζί με την μίς Ρήτελ. Ο Ντόμι που ήταν ως προχθές ή ιδιαίτερη γραμματέας της μητέρας της. Κάθε μήνα θα πηγαίνει να περνά ή ένα «γούγκ εντ» στο Λευκό Οίκο.

Σε μία τελευταία συνέντευξη της, ή Μάργκκαρετ έδήλωσε ότι ή μοναδική της άγάπη είναι ή μουσική. Ένας δημοσιογράφος της υπένθυμισε ότι ό πατέρας της είχε δείξει τελευταία ένα μπαστούνι με χρυσό χερούλι, λέγοντας πως το προώριζε για τον έγγονό του. Η κόρη του Προέδρου άπάντησε σ' αυτή την παρατήρηση ως έξης:

—Νομίζω πως ό πατέρας μου δεν ήξερε τί άλλο να πει έκείνη τη στιγμή.

Η έπιμονή της Μάργκκαρετ να μη θέλει να παντρευτεί έχει λυπήσει πολύ τους γονείς της.

ΟΣΑ ΔΕΝ ΞΕΡΕΤΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΙΑ

Σας τα διδάσκει ή έπιστήμη

1) Ο σφυγμός των ανθρώπων που έχουν αύξημενη άρτηριακή πίεση, χτυπάει γρηγορώτερα απ' το κανονικό;

Όχι. Ο σφυγμός μπορεί νάνε γρήγορος ή άργος, άσχετως προς την πίεση του αίματος.

2) Οι έκθλαστήσεις (κρεατάκια) της μύτης μπορούν να ελαττωθούν με ένοσταλάξεις;

Ελαττώνονται λίγο οι διαστάσεις τους, αλλά προσωρινώς μόνον.

3) Η δυνατή και παρατεταμένη θερμότης αύξάνει τη θνησιμότητα;

Ναι. Στη Ν. Υόρκη, το καλοκαίρι του 1948, έπειτα από ένα κύμα καύσωνος διάρκειας 4 ημερών, οι θάνατοι έγιναν διπλάσιοι απ' τον κανονικό μέσον όρο.

4) Συμβαίνει νάρθουν στον κόσμο παιδιά με δόντια;

Ναι, έχουν γεννηθή παιδιά, που είχαν ήδη βγάλει ένα ή δυο δόντια.

5) Μπορεί να πάθι φλόγωσι το σηκότι;

Ναι, κι ή πάθηση αυτή ονομάζεται «ήπατιτις».

6) Αν πάρη κανείς τριπλάσιες ή τετραπλάσιες Βιταμίνες απ' όσες χρειάζεται καθημερινώς ό οργανισμός του, θα τον ώφελήσουν τρείς ή τέσσερες φορές περισσότερο;

Όχι, γιατί ή περίσσειά τους αποβάλλεται απ' τον οργανισμό. Μόνον όταν υπάρχει εξακριβωμένη έλλειψις βιταμινών, πρέπει ν' αύξηθ ή κάπως ή κανονική δόσις τους.

7) Ο πονοκέφαλος προέρχεται συνήθως από διαστολή των αιμοφόρων άγγείων του κεφαλιού, έρεθισμό της ένγκεφαλικής ουσίας ή μετατόπιση των όστών του κρανίου;

Από διαστολή των αιμοφόρων άγγείων.

8) Τι είναι βαρύτερο, σέ ίσες ποσότητες, τό λίπος ή οι μύς;

Οι μύς.

9) Οι μαύροι κύκλοι κάτω απ' τα μάτια δείχνουν πάντοτε κακή υγεία;

Όχι πάντοτε. Μπορεί να υπάρχουν και σέ υγιείς, από άγνωστα αίτια.

10) Μπορεί να ξανασηματισθούν οι άμυγδαλές, άφου άφαιρεθούν μ' έγχείρησι;

Όχι, αλλά συχνά άπομένει μετά την έγχείρησι ένα μικρό τμήμα ίστού των, που μπορεί να διογκωθ ή άργότερα.

11) Το κραγιόνι των χειλιών προκαλεί κάποτε δερματικές άνομαλίες;

Ναι, όταν κάποιο άπ' τα συστατικά του συμβή να φέρη άλλεργία στο πρόσωπο που τό χρησιμοποιεί.

12) Όταν ή γυναίκα παθαίνη έξαψεις, στην έποχή της όριστικής διακοπής των έμμηνων, άνεβαίνει ή θερμοκρασία του σώματός της, όπως στον πυρετό;

Όχι. Το συναίσθημα της θερμότητος είναι έξωτερικό μόνον, χωρίς να υπάρχει πυρετός.

13) Μπορεί ν' άποσπασθ ή άμφιδελτοροειδής χιτών απ' τη θέση του, στο βάθος του ματιού;

Ναι, από άσθένεια ή τραυματική βλάβη.

14) Ποιές σωματικές αλλοιώσεις προκαλεί ή νόσος «σκολίωσις»;

Η σπονδυλική στήλη κυρτώνεται προς τα πλάγια κι' ό ένας ώμος γίνεται χαμηλότερος απ' τον άλλον.

15) Μπορεί ν' σχηματισθούν λίθοι μέσα στον προστάτη;

Ναι.

16) Τα φυσιολογικά ούρα πρέπει νάνε πάντοτε λίγο όξινα;

Όχι. Μπορεί να γίνουν όξινα ή άλκαλικά, άναλόγως του φαγητού μας.

17) Σε ποιά ηλικία έμφανίζεται συνήθως ή «άκμή» του προσώπου;

Στην έφηβική ηλικία.

18) Μπορεί ν' αλλάξη τό σχήμα των όστών, μετά την πλήρη ανάπτυξη του σκελετού;

Η συνεχής πίεσις από όγκους ή άλλα αίτια μπορεί να προκαλέση τέτοιες αλλοιώσεις.

19) Ποιά είναι πολυαριθμώτερα, τα έρυθρά ή τα λευκά αίμοσφαίρια;

Τα έρυθρά.

20) Ο αντιδιδωθερτικός έμβολιασμός έξασφαλίζει άνοσία για όλη τη ζωή;

Όχι. Η άνοσία διαρκεί έπί ώρισμένο χρονικό διάστημα. Κατόπιν, χρειάζεται νέος έμβολιασμός.

21) Το γάλα και τό τυρί προκαλούν δυσκοιλιότητα;

Όχι. Έπειδή όμως άπορροφώνται σχεδόν τελείως, αφήνουν ελάχιστα ύπολείμματα της πέψης.

22) Με την άκτινοσκόπηση των πνευμόνων, άνακαλύπτονται κι' άλλες άσθένειες, εκτός της πυματιώσεως;

Ναι, π. χ. οι όγκοι κι' ή διαστολή της καρδιάς.

23) Μπορεί να πάθι κανείς ύδρωπικία, έπειδή πίνει πολύ νερό;

Όχι. Η ύδρωπικία όφείλεται συνήθως σ' έλαττωματική λειτουργία της καρδιάς ή των νεφρών.

24) Τα αίμοσφαίρια παράγονται στο σηκότι, στην καρδιά, στον μυελό των όστών ή στο στομάχι;

Στο μυελό των όστών.

25) Οι βαθείες εισπνοές κάνουν τους πνεύμονες άνεκτικώτερος στις μολύνσεις;

Όχι, δεν έχουν καμμία τέτοια επίδρασι.

X. ΤΖΟΝΣΟΝ

Ο «Ξένος»

—Τί έχει και δεν παρουσιάζεταί μπροστά μου τούτο τον τελευταίο καιρό ή Δέσπω; Άρρωστη είναι; ρώτησε ό κύρ - Βαγγέλης τη γυναίκα του με μελαγχολικά μάτια, λες κι ήθελε να κούνη τ' άνησυχο βλέμμα του.

Μήνες τώρα παρακολουθούσε κρυφά τ' άγέλαστο πρόσωπό της, τη μελαγχολική της έκφρασι, τους στενογμούς της.

Ο κύρ - Βαγγέλης ζούσε ήσυχα στο χωριό με τη γυναίκα του και με την κόρη του τη Δέσπω. Η Δέσπω ήταν μία όμορφη μελαχροινή κοπέλα ψηλή, με δυο μεγάλα, βελουδένια μάτια και με λυγρό κορμί.

Ήταν ένα άπριλιάτικο δειλινό όταν ή Δέσπω ένοιωσε την καρδιά της να γοργοχτυπά από τό πρώτο φτερούγισμα της άγάπης και να που γνώρισε τό σπαρχατικό κομμάτισμα της φτωχής της καρδούλας.

Ήταν πάλι ένα φθινοπωρινό δειλινό όταν κρυμμένη πίσω από την παρακούλα του περιβολιού τους τον περίεμε με την άγωνία στην ψυχή. Όταν ό ήλιος, κρύφτηκε όλοτελα πίσω απ' τό βουνό εκείνος φάνηκε από πέρα. Η Δέσπω άφωνη, τον κύτταξε, ενώ αυτός διασκέδαζε με τη δειλία της.

—Λοιπόν, άγαπούλα μου, να που τα καταφέραμε να ιδωθούμε, της λέει και πάει να την άγκαλιάσει.

—Μή! φωνάζει ή Δέσπω τρομαγμένη. Δεν ξέρω ούτε ποιος είσαι, ούτε πούθ' έρχεσαι. «Ξένος» σε λένε όλοι μέσα στο χωριό.

—Μά γι' αυτό είμαστ' εδώ άγάπη μου, για να γνωριστούμε καλύτερα. Βλέπεις... οι ματιές από μακριά δεν φάναν.

Η Δέσπω τον άκούει, και ή μυχή της λιώνει από άγάπη. Χωρίς να τό καταλάβη, να, πού, ξαφνικά, πέφτει στην άγκαλιά του. Τα μεθυστικά γλυκόλογα, τα γερά του μπράτσια τη ζάλισαν και όταν ζήσανε τον έρωτά τους μέσ' στην παρακούλα, ή Δέσπω, έξασπασε σ' ένα γοερό κλάμμα.

—Μην κλαίς γλυκεριά μου, μην κλαίς! Μόλις μπορώ θάρσώ να σε ζητήσω από τους δικούς σου και θά γίνης ή χρυσή μου γυναίκα.

Ο Νίκος δεν έπαυε να τη ζαλίζει με τα λόγια του, νανουρίζοντας τό σπαρχαμό της. Η Δέσπω, παρασυρμένη, τον πίστεψε και τό χαμογέλασε.

—Σε λατρεύω, τού ψιθύρισε, και θα σε περιμένω. Μ' αν με ξεχάσεις θά πεθάνω.

Τού κάκω περίεμε την άλλη μέρα να δη τό Νίκο της στον βραδυνό περίπατο της πλατείας. Οι μέρες κυλούσαν και ή άγωνία της φούσκωνε μέσα στο στομάχι της, ως πού μία μέρα από κάτι κουδέντες πού

άκουσε έμαθε ότι ό «Ξένος», ό Νίκος της, είχε φύγει απ' τό χωριό. Έκλαιγε σπαραχτικά, όλονάκη σαν πήγε να ποτίσει τό περιβάλλον.

Οι μήνες όλοένα περνούν και σιγά-σιγά σβύνει κάθε έλπίδα πως θα τον ξαναβεί. Με τρόπο νοιώθει μέσα στα σπλάχνα της να μεγαλώνη ό καρπός της άνομης άγάπης της.

Η μάνα της, πού στην αρχή δεν ύποπτευόταν για ποιο λόγο τό κορίτσι της μαρινόταν, πολέμοψε με ματζούνια και γιατροσόφια να κοκκινίση τα μάγουλα της Δέσπας. Πέρασε καιρός για να καταλάβη την τραγωδία της.

—Δέσπω, δεν φοβήθηκες τό Θεό; Πώς θ' άντικούσωμε τον πατέρα σου;

—Πάψε, μάνα, δεν μπορώ πιά. Σκότωσε με να γλυτώσω.

Ένα βράδυ ή κυρά Βαγγέλαινα είπε με μισόλογα στον άντρα της τη συμφορά τους. Οθρίο άνημερο έγινε ό κύρ-Βαγγέλης κι' έφυγε από τό σπίτι. Οα ήτανε μεσάνυχτα, όταν ό κύρ - Βαγγέλης γύρισε, και ζήτησε να δη τη Δέσπω. Έκείνη σαν άκουσε τη φωνή του τρούμαξε και γλύστρησε έξω από τό σπίτι. Τράβηξε να κρυφθ ή στην παρακούλα του περιβολιού. Άναψε τη λάμπα του πετρελαίου και κουβαριασμένη πάνω στην ψάβα, έκλαιγε τη σκληρή μοίρα της. Έξω τό χιονί έπεφτε πυκνό.

Μέσα στο βύθισμα του μυαλού της άκουσε ξαφνικά βήματα βαρεία. Η πόρτα άνοιξε και ή Δέσπω τινάχτηκε τρομαγμένη. Είδε τον πατέρα της να μπαίνει τρικλιχιστός, και χωρίς να της δώση καιρό, άρχισε να τη χτυπά άλύπητα.

—Με ντροπιάσες, άτιμη. Θα σε κάψω ζωντανή.

—Έλεος, πατέρα. Μά εκείνος άρπάξε τη λάμπα και ράντισε ένα γύρο με πετρέλαιο. Έπειτα πέταξε τό άνομένο φυτίλι κι' άπλωσε τη φωτιά παντού. Τέλος, έδωσε μια κλωστή στη «ντροπιασμένη», κλείδωσε την πόρτα κι' έφυγε.

Η Δέσπω μουγγρίζοντας σαν τό θερίο πάλευε τώρα με τις φλόγες πολέμοντας να σπάση την πόρτα.

Θάταν χαράματα, θάλεγε πως έβγαινε κι' όλος ό ήλιος, έτσι καθώς ρόδιζαν τα χιόνια έξω απ' τις φλόγες που άρχισαν να ξεπιτούνται απ' τα σπασμένα τζάμια.

Η Δέσπω πετάχτηκε έξω με τα ρούχα σχισμένα, μισοκαμένα, τα χείλια και τό πρόσωπο ματωμένα. Πήρε τό μονοπάτι δίχως να ξέρη πού πήγαινε. Ξαφνικά, μέσα στη σκέψη της πρόβαλε ή άγαθή μορφή τού γέρον πατέρα, πούταν και μακρινός συγγενής τους.

—Έκει θά πάω, μουρούρισε, είναι ή μόνη πόρτα που θ' άνοιξη μπροστά στη δυστυχία μου.

Και δέ γελάστηκε ή Δέσπω. Ο παπά-Φώτης ήταν πάντα έτοιμος να σκύψη πάνω απ' τούς πονεμένους. Έτσι κι' εκείνη την αυγή την τράβηξε μέσα από την πόρτα όπου είχε σωριασθή, την συνέφερε και δέχτηκε την έξομολόγησή της.

—Κάθισε εδώ, κόρη μου, ως πού να ήμερώσουν τον πατέρα σου. Μά ό Θεός είναι εύσπλαχνικός. Πάψε πιά να κλαίς και βοήθσε με να βρούμε τον άπιστο.

—Μά, δεν ξέρω τίποτ' άλλο από τ' όνομά του. Τον λένε Νίκο Μαρούδα! άπάντησε ή Δέσπω.

Δέκα μέρες άργότερα ό παπά-Φώτης λαβαίνει ένα τηλεγράφημα από τό γυιό του, τό Γιάννη πού ήταν δικηγόρος στην Αθήνα:

«Βρέθηκε. Φτώγα Κυρίακή με τς μετανιωμένο Νίκο Μαρούδα. Έτοιμάστε ό,τι χρειάζεται για τό γάμο της προστατευομένης σου. Θα γίνω κουμπάρος. ΓΙΑΝΝΗΣ».

MIPANTA

ΕΞΥΠΝΟΙ ΚΑΙ ΚΟΥΤΟΙ

Η γνώμη της έπιστήμης

1) Οι δάσκαλοι άναγνωρίζουν συνήθως τα έξυπνα παιδιά;

Συνηθέστερα (κατά 50%) διακρίνουν τα κουτά παιδιά, ενώ άναγνωρίζουν μόνο τα 25% των έξυπνων.

2) Τα βαθιά χαμένα μάτια ή τα φουντωτά φρύδια δείχνουν έξυπνάδα;

Υπάρχει μία τέτοια γνώμη, πού δεν άποδεικνύεται όμως από καμμία έπιστημονική παρατήρησι. Δεν φαίνεται να ύπάρχη καμμία σχέση μετ' άφ' όλης της τάξης των ματιών και πνευματικής ικανότητος τού κατόχου των.

3) Είναι έξαιρετικά έξυπνα τα παιδιά πού ξέρουν να λογαριάζουν γρήγορα;

Έξω απ' την ικανότητα αυτή στους λογαριασμούς, δεν έχουν καμμιάν άλλη πνευματική αξία και μπορεί να θεωρηθούν... τούδλα από πρακτικής άπόψεως. Η έξέρεια στην αριθμητική άποτελεί μία μόνον απ' τις εύτ' ά βασικές ικανότητες, πού άπαιτούν όλες μαζί την έξυπνάδα.

4) Το καλλιτεχνικό ή μουσικό ταλέντο είναι σημείον έξυπνάδας;

Όχι. Η έπιτυχία σ' αυτά τα πεδία της τέχνης έξαρτάται περισσότερο από είδικά χαρίσματα κι' απ' την καλλιέργειά τους. Έτσι εξηγείται άλλωστε γιατί τόσοι περίφημοι μουσικοί ή καλλιτέχναι άπεδείχθησαν άνίκανοι στην καθημερινή ζωή.

5) Οι ώραίοι είναι και έξυπνοι;

Έχει παρατηρηθή ότι οι έξυπνοι άνθρωποι έχουν κατά κανόνα έλκυστικώτερα πρόσωπα απ' τούς κούτους. Η ώραιότης αυτή όφείλεται εν μέρει στη ζωή τους έκφρασι, την τόσο διαφορετική απ' την άψηχη φυσιογνωμία τού ανθρώπου πού δεν αντίλαμβανεται εύκολα. Ωστόσο πολλές έξυπνες γυναίκες θεωρούνται άσχημες, έπειδή δεν χαριεντίζονται και δεν είναι φιλάρεσκες.

6) Οι έξυπνοι άνθρωποι πεθαίνουν νέοι;

Αντιθέτως, έχουν καλλίτερη υγεία, άρρωσταίνονται λιγώτερο κι' είναι μακροβιώτεροι. Αυτό όφείλεται ιδίως στο ότι ξέρουν να φροντίζουν λογικά για τον εαυτό τους.

7) Οι έξυπνοι έχουν αδύνατα μάτια;

Έχει παρατηρηθή πράγματι ότι οι περισσότεροι απ' αυτούς χρειάζονται ματογυάλια. Ο λόγος δεν έχει εξακριβωθή τελείως, φαίνεται όμως ότι συντελεί τό πολύ δάσκαμα.

8) Οι έξυπνοι άνθρωποι έχουν περισσότερες πιθανότητες να τρελλαθούν;

Μερικοί έχουν έκκεντρικότητες ή πραγματικές άνοσορροπίες. Γενικάς όμως, είναι πνευματικώς υγιέστεροι και κινδυνεύουν λιγώτερο απ' την τρέλλα.

9) Οι έξυπνοι καυχώνται για την πνευματική ύπεροχή τους;

Όχι, γιατί έχουν συγχρόνως συναίσθησι και των μειονεκτημάτων τους, έπομένως γίνονται πιο μετριοφρονες, σχεδόν ντροπαλοί. Άπεναντίας, είναι καυχιολάγοι οι άνόητοι, σαν να μη μπορεί να είσχησ' όση ή μετριοφροσύνη στο άδειανό κεφάλι τους. Έκείνοι πού νομίζουν πως τα ξέρουν όλα είναι συνήθως πνευματικές μετριότητες.

10) Οι έξυπνοι άνθρωποι περιορίζονται σ' ένα πεδίο δράσεως;

Όχι. Αντιθέτως, ασχολούνται με όλα. Εκείνοι πού ειδίκεύονται σέ κάτι, έχουν συνήθως μετρία αντίληψι, αλλά έπωφεληθήκαν από κάποιο είδικό τους χάρισμα.

11) Οι διανοούμενες μητέρες άποκτούν έξυπνα παιδιά;

Πολλές γυναίκες, πού πρόκειται να γίνουν μητέρες, διαβάζουν με έμβριθεια σοβαρά βιβλία κι' άνωτέρα φιλολογία, έλπίζοντας να γίνη έτσι έξυπνότερο τό παιδί τους. Στην πραγματικότητα όμως, ή μητέρα δεν μπορεί με κανένα τρόπο να έπιδραση στις πνευματικές ικανότητες τού παιδιού της πριν απ' τη γέννησή του. Σ' αυτό συντελεί μόνον ό τρόπος της άνατροφής του.

12) Μπορεί ν' άποκτήσουν κουτά παιδιά οι έξυπνες γυναίκες;

Αυτό είναι σπάνιο, αλλά δεν άποκλείεται — ιδίως αν ή μητέρα είναι ηλικιωμένη ή αν ό έγκεφαλος τού παιδιού πάθι βλάβες από δύσκολο τοκετό.

13) Τα παιδιά πού γεννώνται την άνοιξη, είναι έξυπνότερα;

Πραγματικά, παρουσιάζουν κάπως μεγαλύτερη έξυπνάδα. Αυτό όμως δεν όφείλεται στην έπίδρασι τού καιρού, αλλά στο ότι τα παιδιά αυτά προέρχονται από γονείς έξυπνους, πού φροντίζουν ώστε ό τοκετός να συμπέση με την ευνοϊκότερη έποχή τού έτους δηλαδή πριν άρχισή ή δυνατή ζέση.

ΝΤΟΝΑΛΝΤ ΛΕ ΠΝΤ

III ΟΣΟ ΘΑ ΉΜΟΥΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΜΕΝΟΣ ΑΝ ΕΙΧΑ ΣΚΟΤΩΣΕΙ ΤΟΝ ΣΕΛΗΜ ΜΠΕΤΗ ΜΑΚΤΟΥΦ, ΟΠΩΣ ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΠΟΥ ΤΟΥ ΕΚΛΕΨΕ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ, ΉΡΕΜΑ, ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΑ, ΘΑΡΡΑΛΕΑ! 'ΑΛΛ' ΑΥΤΗ ΓΙ' ΑΥΤΟ ΤΟΝ ΔΟΛΟΦΟΝΗΣΑ ΥΠΟΥΛΑ ΚΑΙ ΑΝΑΝΔΡΑ! Κι' αυτό είναι το μαρτύριό μου. Γιατί δεν μπόρεσα να συγκληρώσω ποτέ στον εαυτό μου αυτή την ανανδρική δολοφονία. 'Ο άνθρωπος αυτός με χωρίζει για πάντα από τη Μισελίνα.

Πρώτα-πρώτα, πρέπει να σας μιλήσω για τη Μισελίνα. Ήταν η γυναίκα μου. Την είχα γνωρίσει όταν ήταν χορεύτρια σ' ένα κέντρο της Τουλώνος, την είχα αγαπήσει και την είχα παντρευτεί. 'Εγώ ήμουν συνθέτης ελαφούς μουσικής και μπορού να πω ότι είχα αποκτήσει κάποια όλημ στα παρισινά μιούζικ-χώλ. 'Η Μισελίνα κι' εγώ εργαζόμαστε τώρα από κάμποσον καιρό στο «'Ελ Κουτούμπια», το μεγάλο κοσμικό καμπαρέ του 'Αλγερίου. 'Η γυναίκα μου χόρευε τους εξωτικούς χορούς της, που ξετρελλάναν πάντα τους θεατές κι' εγώ διηθούνα την ορχήστρα του κέντρου.

Οι διευθυνταί του «'Ελ Κουτούμπια» μας πλήρωναν πολύ καλά κι' η ζωή μας κυλούσε ήρεμη κι' ευτυχισμένη. Τόσον ήρεμη και τόσο ευτυχισμένη, που δεν αναρωτιόμαστε ποτέ αν θα μπορούσε να είναι καλύτερη ή διαφορετική. 'Όσο για μένα, ελάτρενα πάντα τη Μισελίνα. Θα περιμένετε ίσως να προσθέσω πως κι' η Μισελίνα μ' ελάτρευε. 'Όχι, αυτό δεν θα ήταν σωστό. 'Αλλά μου φερόταν έτσι σαν να μ' ελάτρευε.

'Η Μισελίνα ήταν ένας θερμός και αισθηματικός τύπος. Κι' οι εκδηλώσεις της έπαιρναν πάντα μιάν ασυνήθιστη όρμη. 'Αλλά θάπρεπε να προσθέσω πως η καρδιά της Μισελίνας δεν άνηκε και σε κανέναν άλλον.

Αυτό δεν ήταν βέβαια, διτι επιθυμούσα, άλλ' ήταν αρκετό. Κι' η ζωή μας θα μπορούσε ίσως να εξακολουθήσει να κυλάει ευτυχισμένη, αν δεν συνέβαινε κάτι το απρόοπτο.

Αυτό το απρόοπτο ήταν η εμφάνισις στο κέντρο του σείχη μπέν Μακτούφ Μ'

τους δύο από μπροστά μου.

'Ετρεξα τότε σαν τρελλός στο καμαρίνι της Μισελίνας. Ήταν έρημο. Μερικές στιγμές αργότερα, έμαθα από τη γρήα θυρωρό του «'Ελ Κουτούμπια» πως η γυναίκα μου κι' ο σείχης Σελήμ είχαν φύγει μ' ένα αυτοκίνητο προς το μέρος του 'Ισλν.

'Η Μισελίνα με είχε εγκαταλείψει, λοιπόν. Γιατί, χωρίς αμφιβολία, οι δύο συγγζδες θα συνέχιζαν από το 'Ισλν με καμήλες το δρόμο τους μέσα από την έρημο για τη μακρινή πατρίδα του σείχη Σελήμ.

Δεν δίστασα καθόλου. Καί, έπειτα από λίγη ώρα, έτρεχα κι' εγώ μ' ένα άλλο αυτοκίνητο πάνω στο δρόμο του 'Ισλν.

Το τρελλό τρέξιμό μου συνεχίσθηκε ως το πρωί της άλλης ημέρας.

Κατά το μεσημέρι, τέλος, καθώς πλησίαζα στο 'Ισλν, είδα τη Μισελίνα που έτρεχε στον έρημ.

'Η Μισελίνα κι' εγώ εργαζόμαστε σ' ένα μεγάλο καμπαρέ του 'Αλγερίου...

δρόμο.

Είχε ένα εξαλλο ύψος και μου άφηγήθηκε με δυο λόγια τι είχε συμβεί. Το λάστιχο ενός από τους μπροστινούς τροχούς του αυτοκινήτου τους είχε ξεφουσκώσει. 'Ο Σελήμ κατέβηκε τότε για ν' αντικαταστήσει τον τροχό. 'Αλλά, καθώς ήταν σκυμμένος, ένας κόμπρα τον δάγκωσε στον αριστερό μηρό.

—'Ελα μαζί μου, τής είπα.

Καθώς τρέχαμε, η Μισελίνα μου έδειξε το αυτοκίνητό τους, που ο Σελήμ είχαν οδηγήσει στη σκιά ενός μικρού αμμολόφου για να το επιδιορθώσει. Ήταν κι' ο ίδιος εκεί, ξαπλωμένος πάνω στην άμμο.

'Επήρα τη Μισελίνα και φύγαμε. Καί μισή ώρα αργότερα, φτάσαμε στο 'Ισλν. 'Ωδήγησα τη Μισελίνα σ' ένα ξενοδοχείο και τής είπα να με περιμένη εκεί.

—Μην ανησυχής για τον Σελήμ, πρόσθεσα. Θα φροντίσω εγώ γι' αυτόν. Πηγαίνω άμέσως να βρω ένα γιατρό για να τρέξωμε κοντά του...

'Η Μισελίνα με κούτταξε με μιά έκφρασι θαυμασμού στο μάτι.

—'Αλμπερ, μου είπε, είσαι μιά ευγενική ψυχή!

'Εουχα άμέσως.

'Αλλά δεν πήρα κανένα γιατρό. 'Ούτε βιάστηκα να τρέξω στο μέρος όπου βρισκόταν ο Σελήμ. Πήγα εκεί μ' όλη μου την άνεσι κι' είχα τη σκληρότητα και την ανανδρεία να κρυφτώ σε μιά πτυχή του

άμμολόφου για να παρακολουθήσω την άγωνία του αντιζήλου μου.

'Όταν βεβαιώθηκα, τέλος, πως ο Σελήμ ήταν νεκρός ξαναγύρισα στο 'Ισλν.

'Η Μισελίνα με περιέμενε στο χώρο του ξενοδοχείου. 'Από το ύψος μου καταλαβε άμέσως τι είχε συμβεί. Καί σωριάστηκε λιπόθυμη...

Πέρασε πολύς καιρός από τότε. 'Η Μισελίνα έχει ξαναγίνει τρυφερή και στοργική μαζί μου. 'Αλλά στη στοργή και την τρυφερότητα που μου δείχνει υπάρχει η ευγνωμοσύνη.

Ευγενικός και ανώτερος άνθρωπος εγώ, ο ανανδρικός δολοφόνος!

Θα μου ήταν πιο εύκολο ν' αντιμετώπισα το μίσος ή την απιστοσύνη της. 'Αλλά ο θαυμασμός και η ευγνωμοσύνη της με σκοτώνουν.

Αυτή τη φορά όμως πήρα την απόφασί μου. Κι' εγκατέλειψα τη Μισελίνα, αφήνοντάς της ένα γράμμα, στο οποίο της άφηγούμαι όλη την αλήθεια...

Νομίζω πως η ψυχή μου είναι πιο ανάλαφρη τώρα. Περιφρόνώ λιγότερο τον έσθντό μου και δεν μεταμελοῦμαι για το θάνατο του Σελήμ. Γιατί είχα το δικαίωμα να τον σκοτώσω. Μόνο που έπρεπε να τον σκοτώσω αντρίκια...

Θα μπορούσα ίσως να ξανακέρδιζα την καρδιά της Μισελίνας. 'Ενώ τώρα ξερω πως την έχασα για πάντα...

ΜΙΣΕΛ ΖΟΥΜΠΕΡ

ΖΩΝΤΑΝΟΙ στήν κόλασι

Τὰ κατέρωγα τῆς γαλανῆς
Μεσογείου

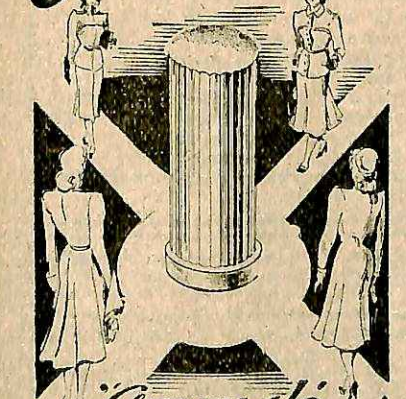
Γίνεται πολλὰ λόγος τελευταία για τὸ πρῶτο σκάφος πού θά κινήθῃ προσεχῶς με ἀτομικὴ ἐνέργεια, με λίγα γραμμάρια ἀπὸ οὐρανὸ, τὸ πολυτίμητο ὄρυκτο, πού θά ἀντικαταστήσῃ ὅλα τὰ γνωστά μέσα τοῦ ἀνθρώπου γιὰ νὰ παράγῃ κίνησι. Καί φυσικὰ δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἔρθουν στὴ μνήμη τῶν χρονικογράφων καὶ τῶν ἱστορικών, τὰ παλὰ σκάφη, με τοὺς κωπηλάτες τους, πού ἦταν κυρίως κατάδικοι, ἀλυσσοδεμένοι στοὺς πᾶγκους τους γιὰ νὰ τραβοῦν κουπί.

Μιά ζωντανὴ περιγραφή τῶν κατέρωγων αὐτῶν, διασώθηκε, χάρις στὸν ἱερό ἐνὸς ἁγίου ἀνθρώπου, πού ἀποφάσισε νὰ ζήσῃ μαζί με αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους τῶν κατέρωγων γιὰ νὰ τοὺς δώσῃ κάποια παρηγορία καὶ κάποια ψυχικὴ ἀνακούφισι. Ἡ ἐποχὴ αὐτὴ τῆς δουλείας ἦταν στὰ 1600, ὅταν οἱ στόλοι τῶν βασιλείων τῆς Δύσεως κυνηγοῦσαν στὴ Μεσόγειο τὰ πλοία τῶν κουρσάρων Βερβερίνων, καὶ τὴν ἀρμάδα τῶν Σουλτάνων πού ἐβγαίνει γιὰ λεηλασίες, κατακτήσεις καὶ ἀναζητήσι χαρεμιῶν.

Τὰ κατέρωγα αὐτὰ ἦταν μεγάλα καράβια, με πολὺ βαθειὰ ἀμπάρια. Μέσα σ' αὐτὰ ἦταν κλεισμένοι οἱ κατάδικοι. Ἀπὸ τὸ κατὰστρωμα δὲν φαίνονταν. Οἱ ἀξιωματικοί, οἱ ἐπιβάτες δὲν καταδέχονταν κἄν νὰ ρίξουν μιά ματιὰ στὰ σκουληκία αὐτὰ τῆς ἀνθρωπότητας πού ἦταν καταδικασμένα σὲ κατανγκαστικά ἔργα, νὰ ζοῦν καὶ νὰ πεθάνουν στὸ κουπί, δεμένοι ἀπὸ τὸ πόδι με ἕνα σίδερο βάρους 30 ἢ 40 κιλῶν. Τὸ καράβι ἦταν συνήθως μήκους 125 με 160 μέτρων καὶ πλάτους 18 ἕως 30 μέτρων. Τὸ καθε κουπί εἶχε μήκος 17 μέτρα περίπου. Καὶ νὰ τρία ἄρθρα τοῦ κανονισμοῦ πού ἐφαρμόζονταν σ' αὐτὰ τὰ πολεμικὰ καράβια:

1) Ὃταν σοῦ δίνουν μιά διαταγὴ ποῖτε νὰ τρέχῃς.

Ὅλαι αἱ ὁδοί

Ἄρουν ὁδὲ
ΚΡΑΓΙΟΝ
ΝΕΛΣΟΝ

ΔΙΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΗΓΓΥΗΜΕΝΟΝ ΟΤΙ ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙ ΑΠΟ ΤΑ ΧΕΙΑΝ ΚΑΙ ΔΕΝ ΑΦΙΝΕΙ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΕΙΣ ΘΕΣΗΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ καὶ εἰς ΘΕΣΗΝ ΥΠΕΡΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ ΕΠΙΧΡΥΣΟΝ

2) Ὃταν σοῦ μιλοῦν πρέπει νὰ κυττᾷς χάμου.

3) Ὃταν ταξιδεύῃς νύχτα, ὁ ὕπνος ἀπαγορεύεται.

'Αρκοῦν αὐτὰ τὰ τρία ἄρθρα γιὰ νὰ καταλάβῃ κανεὶς τι θά ἦταν καὶ τὰ ὑπόλοιπα. Στὸ πόδι καθε κωπηλάτου ἦταν περασμένος ἕνας σιδερένιος χαλκὸς καὶ ἀπὸ αὐτὸν μιά ἀλυσίδα πού κρατοῦσε τὸ σιδερένιο βάρος τῶν 40 κιλῶν. Ὁ λαίμος καθε κωπηλάτου εἶχε ἕνα κολλιὲ ἀπὸ φελλοῦς. Πίσω ἀπὸ τοὺς καταδίκους στεκόταν ὄρθιος ὁ λοστρόμος, νὰ πούμε, κρατώντας ἕνα μακρὸν βούρδουλα με λουρία ἀπὸ πετρί καὶ κομμάτια νεύρου. Ὁ φύλακας ἔδινε τίς διαταγές πού τὸς ἄκουγε ἀπὸ τὸν ὑπαξιωματικὸ ἀπὸ τὸ κατὰστρωμα, κι' αὐτὸς ἀπὸ τὸν κυβερνήτη. Οἱ κωπηλάτες ἦταν οἱ σημερινὲς μηχανές. Ὃταν ὁ κυβερνήτης πρόσταζε νὰ πλεύσῃ τὸ καράβι πὴ γρήγορα, τότε δούλευε ἁμέσως ὁ βούρδουλας στὶς πληγισμένες ἀπὸ τὸ ξύλο πλάτες τῶν κωπηλάτῶν. Ἡ φοβερὴ προταγὴ δινόταν στὴ διάλεκτο τῆς ἐποχῆς πού ἦταν ἕνα μίγμα σπανιότικων, γενοδέτικων, βενεσιάνικων καὶ φράγκικων διαλέκτων. «'Αράνκε» φώναζε ὁ ἀνθρῶπος με τὸ βούρδουλα, δηλαδὴ «πὴ γρήγορα». Καὶ σὰν μαρμαρινοὶ οἱ κατάδικοι, βουτούσαν πὴ βυθία τὰ δεκαεφτάμετρα κουπιά τους ἀνάσαιναν με κόπο, ἀναστέναζαν σὲ καθε βουρδουλιά στὴ γυμνὴ τους πλάτη, μοῦγκριζαν, σφύριζαν, ἀφρίζαν, ξεφυσούσαν, καὶ ὅταν γινόταν πολὺς θόρυβος στὸ ἀμπάρι ἀπὸ τὰ ἀναστενάγματα, τότε δινόταν μιά ἄλλη φοβερὰτερὴ διαταγὴ. «Τὰπ ἀν μπου» δηλαδὴ «ὁ φελλὸς στὸ στόμα». Τότε οἱ ἀνθρώποι ἐκείνοι πού ἦταν ζωντανοὶ στὴν κόλασι, ἔπρεπε νὰ δαγκώσουν τὸ φελλὸ πού κρεμόταν ἀπὸ τὸ λαίμυ τους, γιὰ νὰ παύσουν νὰ ξεφυσοῦν καὶ νὰ ἀναστενάξουν καὶ νὰ βογγοῦν. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο, τραβοῦσαν πὴο γερά τὸ κουπί τους. Καὶ καθε κουπιὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι τέλεια, ρυθμικὴ, ἀρμονικὴ με τίς ἄλλες εἰδεμὲ ὁ βούρδουλας ἀνοίγε νέες πληγές στὴν πλάτη.

Καὶ ὅμως οἱ κατάδικοι αὐτοὶ δὲν προσπαθοῦσαν ποτὲ νὰ δραπέτευσουν. Ζοῦσαν μιά φρικτὴ ζωὴ, μιά ζωὴ ὅμως καλλίτερη παρὰ στὸ ὑπόγειο ἐνὸς σκοτεινοῦ φρουρίου. Λίγος ἥλιος ἀπὸ τὰ φινιστρίνια τῶν κουπιῶν, ἀέρας, θάλασσα, οὐρανός, ἀστέρια τὴ νύχτα. Ἦταν ἡ ζωντανὴ μηχανὴ τοῦ καραβιοῦ, καὶ ἂν γύριζαν νὰ δοῦν ἕνα ἀξιωματικὸ ἦταν σὰν νὰ τὸν ἐβδαίκα καὶ ἔπρεπε νὰ τιμωρηθοῦν. Δὲν τὸν ἐβλεπαν καὶ ζούσαν. Κυττοῦσαν καίμια φορὰ τοὺς γλάρους πού ἔπαιζαν με τοὺς ἄφρους. Καὶ ἔργωναν διτι τοὺς ἔδιναν γιὰ νὰ μὴν πεθάνουν, ἀνλόγα με τὴ δουλειὰ πού εἶχαν νὰ κάμουν. Πάνω ἀπὸ τὸ κατὰστρωμα τῶν καραβιῶν τοῦ 1600 ἦταν τὸ χρυσάφι, τὸ μεταζί, τὰ χτυπητὰ χρώματα, ἡ ὁδο, οἱ χιμαίρες. Κάτω ἀπὸ τὸ κατὰστρωμα, στὸ ἀμπάρι, ἦταν ἡ κόλασι τῶν ζωντανῶν ἀνθρώπων, ὁ ἰδρώτας τὸ αἷμα, τὸ πῦρ τῶν πληγῶν, τὰ σίδερα στὰ πόδια, ὁ πόνος καὶ ὁ θάνατος. Καὶ ὅταν κατέβαινε ὁ καλόγερος νὰ δῇ τοὺς ἀνθρώπους τῶν κατέρωγων, φιλοῦσε τὰ σίδερα τῶν ποδιῶν τους καὶ ἔλεγε:

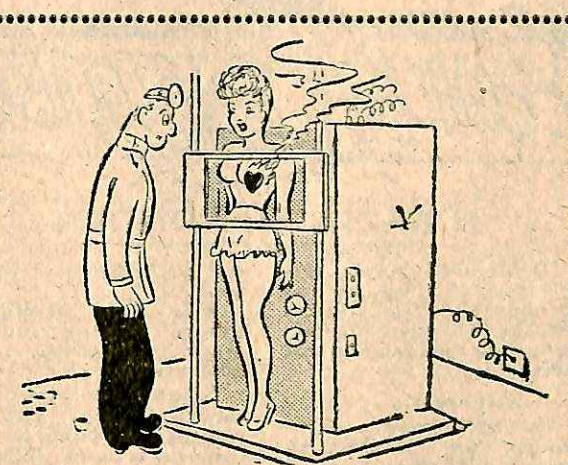
—Γύρισε, Θεέ μου καὶ δες τί κάνουν τὰ πλάσματά σου!

☪

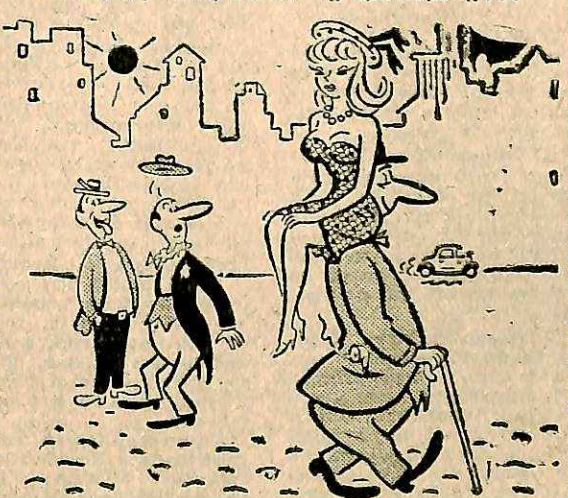
Πουλίζει τὸ ἕνα του μάτι

Στὶς ἀμερικανικὲς ἐφημερίδες δημοσιεύθηκε πρὸ ἡμερῶν ἡ κατωτέρω ἀγγελία:

«Λόγω οικονομικῶν δυσχερειῶν, πουλάω τὸ ἕνα μου μάτι στὴν τιμὴ τῶν 2500 δολларίων. Γράψατε: Ἄντουν Ναδασίον, Πέτερσον, Νέα Ὑερσέη».

—Μήπως εἰστε, δεσποινίς, ἐρωτευμένη;...

—'Ε, ρε παιδί μου, κόλλημα πού τοῦχει κάνει!...

—Νὰ μάθῃ νὰ μὴ μᾶς ξαναπάρῃ ἄλλη φορὰ τὸν σιδηρόδρομό μας!...

ΤΟ «ΚΟΛΠΟ»

—'Εχει γούστο νάχασα τίς προσκλήσεις...

Δραματικὸ διήγημα

ὅλο πού πρόκειται γιὰ τὸν ἀνθρώπο πού μ' ἔκαμε δυστυχισμένο, πρέπει νὰ πῶ πὼς ἦταν ἕνας ὠραίος ἀντράς καὶ πὼς ὅλα σ' αὐτὸν εἶχαν μιά περιεργὴ κι' ἀκατανίκητη γοητεία: ἡ ἐκδροσις τοῦ προσώπου του, τὸ βλέμμα, τὸ παράστημα, ἡ φωνὴ του...

Ἔχετε ἀκούσει γιὰ τὸν κεραυνοβόλο ἔρωτα; Νομίζω ὅτι ἕνας τέτοιος ἦταν ἕκείνος πού ἐσπρώξε τὴ Μισελίνα πρὸς τὸν Σελήμ.

Παρακολουθοῦσα τὸ κάθε τι ἀπὸ τὴ θέσι μου στὴν ορχήστρα, ἄλλ' ἐνοιωθα πὼς ἦμουν ἀνίκανος νὰ κάμω τὸ παραμικρό, γιὰ νὰ συγκρατήσω τὴ Μισελίνα...

Ἐκείνο τὸ βράδυ, εἶχα τὸ προαισθησῶ πὼς κάτι τὸ κακὸ ἐπρόκειτο νὰ συμβῇ καὶ δὲν ἄφηνα οὔτε τὴ Μισελίνα, οὔτε τὸ Σελήμ ἀπὸ τὰ μάτια μου.

'Αλλά, σὲ μιά στιγμή, τοὺς ἔχασα καὶ

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΟΜΠΡΑ

Ο Μπέν Φόπλινγκ κύτταζε μέσα στο δωμάτιο από τα μισοκλεισμένα παραθυρόφυλλα. Τα μάτια του πήραν μια σκληρή έκφραση και ψιθύρισε:

— Κοιμάται!...

Τη ζεστή εκείνη μεσημεριανή ώρα, δόλοκληρο το σπίτι του Ρομπέρτ Χάρολντ ήταν βυθισμένο στον ύπνο και στη σιωπή. Ακόμα και ο γύρω κήπος, και η γειτονική ζουγκλα έμοιαζαν σά νεκρά. Η φύσις όλη ήταν κοιμισμένη. Δεν άκουσαν καμμία φωνή, κανένα φτερουγισμό πουλιού.

Ο Χάρολντ ήταν ένας από τους πιο γνωστούς κτηματίες της Κεϋλάνης. Τα σκυλιά του σπιτιού του ήσαν τρεις. Ο Μπέν Φόπλινγκ και οι γι' αυτό δεν είχαν γαυγίσει το κεί, όταν αυτός πήδησε κρυφά το μονότοιο.

Σιγά - ο Φόπλινγκ άνοιξε τα παραθυρόφυλλα και άφησε πάνω στο πεζούλι του παραθύρου ένα μικρό πανέρι. Ανασήκωσε το σκεπασμά του και το στερνίστηκε έτσι ώστε να μη μπορεί να ξανακλείσει. Στο έσωτερικό του καλαθιού ήταν κολημένο ένα χαρτί με τις λέξεις: «Η αμερίκτικη δικαιοσύνη των Τούγκς».

Ο Μπέν ξανάκλεισε τα παραθυρόφυλλα με τις ίδιες προφυλάξεις και άπομακρύνθηκε πατώντας στις μύτες των ποδιών. Έξαφνα σταμάτησε. Είχε ακούσει έναν ελαφρό κρότο που έρχόταν από το δωμάτιο.

— Θα κουνήθηκε το φείδι κι' έρριξε κάτω το πανέρι, σκέφτηκε.

Περιμένε μερικές στιγμές κι' όταν είδε πως έπικρατούσε απλόηλη ησυχία παντού, πήδησε το μαντρότοιο κι' έτρεξε να κρυφτεί στη γειτονική ζουγκλα.

— Ούτε εγώ, ούτε εκείνος, ούτε κανένας άλλος! Ψιθύρισε τρίτοντας τα δόντια του. Δεν θα πάρα κανείς την Έβυ Χάρολντ μια και αυτή δεν με θέλει έμένα!...

Από την κρύπη του, ο Μπέν είδε έναν έφιππο νέο να περνά σε μικρή απόσταση και να διευθύνεται προς το σπίτι του Χάρολντ.

Ο Φόπλινγκ ανανήλωσε τον Όλιβερ Έλτερ, το μιστό του αντίληλο, με τον οποίο είχε αρραβωνιάσει τη Έβυ πριν από λίγες μέρες. Δάγκωσε τα χείλη του με μανία. Ύστερα κούνησε το κεφάλι του και ψιθύρισε:

— Όχι, δεν θα μπορέσω να κόσω. Θα περιμένω όπωσδήποτε να ξυπνήσει. Είναι αρκετά ιππόκτης για να μη την ένοχη.

Ετσι δεν υπάρχει φόβος

να ματαιώσει το σχέδιό μου!...

Είδε τον Όλιβερ να μπαίνει στον στίτι και περίμενε ύπομονετικά με το αυτί τεταμένο.

Έξαφνα αντήχησε μια κραυγή, αγωνίας. Προερχόταν από το δωμάτιο όπου κοιμόταν η άρτια Έβυ. Ο Φόπλινγκ συγκράτησε με δυσκολία μια κραυγή χαράς και συλλογίστηκε:

— Την δάγκωσε το φείδι!... Καμμία ανθρώπινη δύναμη δεν μπορεί πιά να τη σώσει. Η έκδική μου πραγματοποιήθηκε. Όλοι θα πιστέψουν πως είνε έργο των Τούγκς, των φανατικών Ινδών ιθαγενών.

Ετρεξε κατόπιν στο σπίτι που είχε ανασταλάξει. Ήταν οικογενειακός φίλος κι' έτσι μπήκε χωρίς δυσκολία.

— Τι συμβαίνει; ρώτησε με προσποιητή ταραχή.

— Η δεσποινίς, του είπε μια καμαριέρα, φωνάζει και γυρεύει βοήθεια. Φαίνεται πως κινδυνεύει σοβαρά. Είχε κλειδωμένη στο δωμάτιό της.

Τη στιγμή εκείνη παρουσιάστηκαν ο Χάρολντ και ο Όλιβερ Έλτερ. Ήταν και οι δύο κατάχλωμοι.

Δεύτερο απελπιστικό ούρλιασμα ακούστηκε από το δωμάτιο της Έβυ.

Οι τρεις άντρες έτρεξαν προς τα εκεί. Μ' ένα δυνατό γύμνασμα του ώμου του ο Όλιβερ άνοιξε την πόρτα και ώρμησε μέσα στο δωμάτιο.

Ένα θέαμα τρομακτικό παρουσιάστηκε τότε μπροστά του. Η Έβυ, όρθια κοντά στο κρεβάτι της, ακίνητη, σαν παράλυτη από τον τρελλό τρόμο, είχε τα μάτια δισταλμένα, το στόμα της ανοιχτό και τα μάγουλα πελιδνά.

Γύρω από το δεξιό μπράτσο της, ήταν τυλιγμένη μια «βασιλική κόμπρα», ένα από τα τρομερά εκείνα φείδια που το δηλητήριο τους σκοτώνει μέσα σε μιση ώρα το πολύ.

Ο Όλιβερ κλονίστηκε για μια στιγμή μη ξέροντας τι να κάνει. Ύστερα μ' ένα πήδημα βρέθηκε κοντά στην αραβωνιαστική του και με μια αποφασιστική κίνηση άρπαξε με τα δυνατά του χέρια το λαιμό του έπικινδυνου έρπετου που είχε το στόμα του ανοιχτό, έτοιμο να δαγκώσει.

Ο Έως και ο τρόμος έδιναν μεγαλύτερη δύναμη στα δάκτυλά του. Άλλοιμονο όμως, η χειρονομία του δεν ήταν αρκετά γρήγορη ώστε να μη προλάβει το φείδι να γυρίσει το κεφάλι και να κόσει τα δόντια του στη σάρκα του χεριού του!

Ο βαρβαρικός νέος έφαγε οπισθοδρομικά τα δόντια του για να πνίξει το ευχάριστο

σμα που ανέβαινε στα χείλη του και έλυσε με το παπούτσι του το έρπετο που είχε αποσπαστεί από το μπράτσο της αγαπημένης του.

Όλοι τον είχαν περικυκλώσει για να τον βοηθήσουν. Εκείνος όμως κούνησε θλιμμένα το κεφάλι και είπε:

— Δεν υπάρχει έλπις σωτηρίας. Το δηλητήριο αυτής της κόμπρας δεν συγχωρεί. Είμαι καταδικασμένος να πεθάνω. Τι πειράζει όμως, αφού έρωσα τη ζωή τουλάχιστον που μου είναι το πιο αγαπητό στον κόσμο;

Η Έβυ, τρελλή από τον πόνο έκλαιγε σφιγμένη δίπλα του. Έξαφνα, μέσα στη γενική απελπισία ακούστηκε μια κραυγή έκπληξης. Ένας από τους ιθαγενείς υπέρτατες κουνούσε θριαμβευτικά στον αέρα το άψυχο σώμα του έρπετου.

Σώθηκε ο «σαχίμπ», φώναξε. Το φείδι δεν έχει φούσκα με δηλητήριο, ούτε και τα δόντια του είναι φαρμακερά. Θα ανήκε ασφαλώς σε κάποιο οφειοδαμική που το είχε κάνει ακίνδυνο. Περίεργο όμως!... Πώς οι «Τούγκς» χρησιμοποίησαν τέτοιο φείδι;

— Κι' αν ο ένοχος είναι κάποιο άλλο πρόσωπο; είπε ο πατέρας της Έβυ κυττάζοντας γύρω του. Έξ άλλου, δεν υπάρχουν πολλοί γόντες φείδιων στο νησί μας. Θα μπορούσαμε λοιπόν εύκολα ν' ανακαλύψουμε ποιος πούλησε την κόμπρα αυτή και ποιος την άγworσε. Έν τώ μεταξύ, φτάνει τη γλυτώσαμε, αγαπητή μου παιδιά!...

Οι δύο νέοι, άγκαλιασμένοι και μεθυσμένοι από την ευτυχία τους δεν άκουσαν πια τίποτε και δεν πρόλαβαν κανένα.

Όσο για τον Μπέν Φόπλινγκ, βρισκόταν κι' όλες μακριά. Κατάλαβε πως δεν θ' άργουσε ν' ανακαλυφθεί και είχε εγκαταλείψει την περιοχή.

Ο γόνς των φειδιών δρέθηκε και απόκάλυψε σε ποιόν είχε πουλήσει την κόμπρα του. Μερικές βδομάδες αργότερα, ο Μπέν Φόπλινγκ συνελήφθη πάνω σ' ένα καράβι που θα έφευγε για τα νησιά της Μαλαισίας.

ΠΑΜΠΛΟ ΒΙΛΑΛΟΜΠΟΣ

Για την προφύλαξη από ατομικές νόμβες

Χάρης σε μια ένα εφεύρεση, μπορεί να προστεθεί σε κάθε ραδιόφωνο μια ειδική λυχνία, που ειδοποιεί για την παρουσία ραδιενέργειας από ατομική διάσπαση.

Όταν λοιπόν η οικογένεια ακούσει στο ραδιόφωνο κάτι χαρακτηριστικό κρότους θα καταλαβαίνει ότι υπάρχει γύρω της επικίνδυνη ραδιενέργεια και θα απευθύνει κατάφυλο ένα ασφαλέστερο καταφύγιο. Έτσι, με μικρή σχετική δαπάνη, αποκτάται ένας φωσφωπτικός ραδιενεργείας, πολύτιμος για τη σημερινή εποχή και για την πιθανή περίπτωση ατομικού βομβαρδισμού.

Εναποδίκιο Χιονόμωο

Η άμνηστία του Καδή

Κάποτε ο Ναστρεδίν Χότζας απέφασε να κάνει τον έμπορο. Αφού πήρε μαζί του όσα λεφτά είχε μαζέψει από οικονομίες που έκανε, τράβηξε από την Κόνια για την Προύσσα, καθάλλα σ' ένα αλόγο που του πρόσφερε ένας από τους θαυμαστές του.

Στο δρόμο, καθώς περνούσε από μια έρημια, ένας κατσικοκλέφτης τον σταμάτησε και του πήρε το αλόγο κι' ότι άλλο πολύτιμο έφερε μαζί του.

Ο Χότζας συνέχισε πεζός το δρόμο και κάποτε έφθασε κατατασκιμένους στην Προύσσα. Περνώντας από την αγορά, γνώρισε ανάμεσα στους χωρικούς που είχαν κατέβει στο παζάρι, τον κλέφτη. Ρίχτηκε επάνω του και σέρνοντάς τον, τον ώδηγησε στον Καδή, για να βρει το δικό του.

Ο Καδής, όταν ο Χότζας τελείωσε να διηγείται το πάθημα του γύρισε, τον κύτταζε κι' άταρως τον ρώτησε:

— Έχεις Χότζα, δυο μάρτυρες για ν' αποδείξεις πως πραγματικά αυτός σ' έκαψε;

Σκαμμένος στα γέλια ο Χότζας, απάντησε:

— Τι λέει, Καδή εφέντη, το μυαλό σου το σοφό, που άπονέμει δικαιοσύνη; Αν εκεί, μέσα στην έρημια, βρισκότουσαν έκτός από μένα και δυο άλλοι ακόμα, θα στεκόμουν να με γύσση ο κατσικοκλέφτης αυτός;

— Καλά τα λές, Χότζα, αλλά βλέπεις έτσι όριζε ο νόμος. Χρειάζονται μάρτυρες για ν' αποδείξεις πως είνε αλήθεια αυτά που λές...

— Ο νόμος μπορεί να όριζε, Καδή εφέντη. Άλλα εσύ που εφαρμόζεις τους νόμους και τους έρμηνεύεις, μπορείς να μου πής αν θα τολμούσες, ύστερα από τέτοιους όρισμούς, να πάρης μπροστά σε τρίτους τα λεφτά που σου δίνουν για να βγάλεις εύνοιας απόφασεις, αφού ξέρεις πως η δωροδοκία καταδικάζεται όπως και η κλεψία; Έχεις δικήν τότε να γυρεύεις να σου φέρω μάρτυρες για ν' αποδείξω πως με κέλιανε. Να μου λές, Καδή εφέντη! Πολλά τα έπαι σου!...

Κόκκαλο ο Καδής. Στάθηκε μερικά λεπτά της ώρας σκεπτικός και στα τέλη, για να ξεφύγει τις κακοτοπιές έβγαλε την απόφασή του:

— Θ' αποζημιώσω το Χότζα, είπε στον κατηγορούμενο. Γιατί υπάρχουν και πράματα, που γίνονται, αλλά δεν έχουν μάρτυρες!

Έτσι ο Χότζας, χάρις στην σοφή απόφαση του Καδή, πήρε ένα γενναίο ποσό κι' άγworσε μ' αυτό ένα πιο ώραιο από πριν αλόγο και πολύτιμα πετρώδια, που κόστιζαν ολόκληρη περιουσία.

Απογορεύεται η αναδημοσίευση οποιουδήποτε θέματος του παρόντος τεύχους άνευ έγγραφου άδειας της Διευθύνσεως του «Ερασιμαρού»

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ συμφώνως τῷ άρθρῳ 6 § 1 τοῦ Α. Ν. 1092/1938.

Διευθυντής: Γεώργιος Παπαγεωργίου. Κατοικία: Βησσαρίου αρ. 3. Ύψις: Τυπογραφείον: Φραγκίσκος Μαλατέστας. Μενέλαος 9, Ἀθήναι.

ΣΥΝΑΡΜΟΔΙΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Έτησια 120.000
» Εξάμηνη 60.000
» Τρίμηνη 30.000

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Έτησια £ 6
» Εξάμηνη £ 3 1/2
» Τρίμηνη £ 1 1/2 6

Εμβάσματα εσωτερικού διά ταχυδρομικής απεργίας και εξωτερικού διά τραπεζικής τοιμής προς τ. κ. Γ. Παπαγεωργίου.

Η έκδικησις της θεάς

Παράξενο διήγημα

Κάθε άλλος στη θέσι του πλούσιου ιδιοκτήτη του Καλλατάμπο υπαίρνε στή σάρα αυτή την περιεργή προειδοποίησι. Άλλα, ο δόν Μιγκουέλ Σαντιβάν ούτε τη λογαρίασε. Όπως δεν είχε λογαρίασει ποτέ τίποτε από ό,τι αφορούσε τους Έρυνθοδέρμους και τις προλήψεις τους.

Γιατί, σ' αλήθεια, ήταν πολύ περιεργό αυτό που έγινε. Από τους όκτω ανθρώπους, που, σύμφωνα με τις διαταγές του, είχαν μεταφέρει το βαρύ ασπηνέιο άγαλμα της Ίνδης θεάς από την υπόγειαν κρύπτη στο σπίτι του Μιγκουέλ Σαντιβάν, οι δύο είχαν πεθάνει το ίδιο βράδυ. Τρεις άλλοι είχαν χάσει το λογικό τους και τη μιλία τους κι' έμοιαζαν σαν ήλιθιοι. Οι υπόλοιποι τρεις είχαν αρρωστήσει βαρεία κι' όλοι περιέμεναν πως θα πέβαιναν από τη μια στιγμή στην άλλη.

Άλλα, ο δόν Μιγκουέλ γέλασε όταν του άφηγήθηκαν όλα αυτά τα πράγματα.

— Αυτοί οι Ίνδοι είνε σαν τα ζώα, είπε στη γυναίκα του, την πεντάμορφη Ίνες. Κανείς δεν ξέρει γιατί και τότε αρρωσταίνουν ή πεθαίνουν. Μά, χωρίς αμφιβολία, το άγαλμα δεν έχει σχέση μ' αυτά τα πράγματα. Πρέπει να σου πώ, ώστόσο, πως αυτή η χοντροκομμένη θεά δεν μου έρεσε καθόλου. Νομίζω πως θα ήταν καλύτερο να την κόψω και να την περάσω στην κρήνη.

— Αυτοί οι Ίνδοι είνε σαν τα ζώα, είπε στη γυναίκα του, την πεντάμορφη Ίνες. Κανείς δεν ξέρει γιατί και τότε αρρωσταίνουν ή πεθαίνουν. Μά, χωρίς αμφιβολία, το άγαλμα δεν έχει σχέση μ' αυτά τα πράγματα. Πρέπει να σου πώ, ώστόσο, πως αυτή η χοντροκομμένη θεά δεν μου έρεσε καθόλου. Νομίζω πως θα ήταν καλύτερο να την κόψω και να την περάσω στην κρήνη.

— Άλλα, ο δόν Μιγκουέλ γέλασε όταν του άφηγήθηκαν όλα αυτά τα πράγματα.

— Αυτοί οι Ίνδοι είνε σαν τα ζώα, είπε στη γυναίκα του, την πεντάμορφη Ίνες. Κανείς δεν ξέρει γιατί και τότε αρρωσταίνουν ή πεθαίνουν. Μά, χωρίς αμφιβολία, το άγαλμα δεν έχει σχέση μ' αυτά τα πράγματα. Πρέπει να σου πώ, ώστόσο, πως αυτή η χοντροκομμένη θεά δεν μου έρεσε καθόλου. Νομίζω πως θα ήταν καλύτερο να την κόψω και να την περάσω στην κρήνη.

— Άλλα, ο δόν Μιγκουέλ γέλασε όταν του άφηγήθηκαν όλα αυτά τα πράγματα.

— Αυτοί οι Ίνδοι είνε σαν τα ζώα, είπε στη γυναίκα του, την πεντάμορφη Ίνες. Κανείς δεν ξέρει γιατί και τότε αρρωσταίνουν ή πεθαίνουν. Μά, χωρίς αμφιβολία, το άγαλμα δεν έχει σχέση μ' αυτά τα πράγματα. Πρέπει να σου πώ, ώστόσο, πως αυτή η χοντροκομμένη θεά δεν μου έρεσε καθόλου. Νομίζω πως θα ήταν καλύτερο να την κόψω και να την περάσω στην κρήνη.

— Άλλα, ο δόν Μιγκουέλ γέλασε όταν του άφηγήθηκαν όλα αυτά τα πράγματα.

— Αυτοί οι Ίνδοι είνε σαν τα ζώα, είπε στη γυναίκα του, την πεντάμορφη Ίνες. Κανείς δεν ξέρει γιατί και τότε αρρωσταίνουν ή πεθαίνουν. Μά, χωρίς αμφιβολία, το άγαλμα δεν έχει σχέση μ' αυτά τα πράγματα. Πρέπει να σου πώ, ώστόσο, πως αυτή η χοντροκομμένη θεά δεν μου έρεσε καθόλου. Νομίζω πως θα ήταν καλύτερο να την κόψω και να την περάσω στην κρήνη.

— Άλλα, ο δόν Μιγκουέλ γέλασε όταν του άφηγήθηκαν όλα αυτά τα πράγματα.

— Αυτοί οι Ίνδοι είνε σαν τα ζώα, είπε στη γυναίκα του, την πεντάμορφη Ίνες. Κανείς δεν ξέρει γιατί και τότε αρρωσταίνουν ή πεθαίνουν. Μά, χωρίς αμφιβολία, το άγαλμα δεν έχει σχέση μ' αυτά τα πράγματα. Πρέπει να σου πώ, ώστόσο, πως αυτή η χοντροκομμένη θεά δεν μου έρεσε καθόλου. Νομίζω πως θα ήταν καλύτερο να την κόψω και να την περάσω στην κρήνη.

— Άλλα, ο δόν Μιγκουέλ γέλασε όταν του άφηγήθηκαν όλα αυτά τα πράγματα.

— Αυτοί οι Ίνδοι είνε σαν τα ζώα, είπε στη γυναίκα του, την πεντάμορφη Ίνες. Κανείς δεν ξέρει γιατί και τότε αρρωσταίνουν ή πεθαίνουν. Μά, χωρίς αμφιβολία, το άγαλμα δεν έχει σχέση μ' αυτά τα πράγματα. Πρέπει να σου πώ, ώστόσο, πως αυτή η χοντροκομμένη θεά δεν μου έρεσε καθόλου. Νομίζω πως θα ήταν καλύτερο να την κόψω και να την περάσω στην κρήνη.

— Άλλα, ο δόν Μιγκουέλ γέλασε όταν του άφηγήθηκαν όλα αυτά τα πράγματα.

— Αυτοί οι Ίνδοι είνε σαν τα ζώα, είπε στη γυναίκα του, την πεντάμορφη Ίνες. Κανείς δεν ξέρει γιατί και τότε αρρωσταίνουν ή πεθαίνουν. Μά, χωρίς αμφιβολία, το άγαλμα δεν έχει σχέση μ' αυτά τα πράγματα. Πρέπει να σου πώ, ώστόσο, πως αυτή η χοντροκομμένη θεά δεν μου έρεσε καθόλου. Νομίζω πως θα ήταν καλύτερο να την κόψω και να την περάσω στην κρήνη.

— Άλλα, ο δόν Μιγκουέλ γέλασε όταν του άφηγήθηκαν όλα αυτά τα πράγματα.

— Αυτοί οι Ίνδοι είνε σαν τα ζώα, είπε στη γυναίκα του, την πεντάμορφη Ίνες. Κανείς δεν ξέρει γιατί και τότε αρρωσταίνουν ή πεθαίνουν. Μά, χωρίς αμφιβολία, το άγαλμα δεν έχει σχέση μ' αυτά τα πράγματα. Πρέπει να σου πώ, ώστόσο, πως αυτή η χοντροκομμένη θεά δεν μου έρεσε καθόλου. Νομίζω πως θα ήταν καλύτερο να την κόψω και να την περάσω στην κρήνη.

— Άλλα, ο δόν Μιγκουέλ γέλασε όταν του άφηγήθηκαν όλα αυτά τα πράγματα.

— Αυτοί οι Ίνδοι είνε σαν τα ζώα, είπε στη γυναίκα του, την πεντάμορφη Ίνες. Κανείς δεν ξέρει γιατί και τότε αρρωσταίνουν ή πεθαίνουν. Μά, χωρίς αμφιβολία, το άγαλμα δεν έχει σχέση μ' αυτά τα πράγματα. Πρέπει να σου πώ, ώστόσο, πως αυτή η χοντροκομμένη θεά δεν μου έρεσε καθόλου. Νομίζω πως θα ήταν καλύτερο να την κόψω και να την περάσω στην κρήνη.

— Άλλα, ο δόν Μιγκουέλ γέλασε όταν του άφηγήθηκαν όλα αυτά τα πράγματα.

χες των ματιών της θεάς και, με μια κατάλληλη κίνηση, έκαμε τα σμαράγδια να πεταχτούν έξω.

Άλλά, καθώς τα έπιανε στα χέρια του, του φάνηκε πως ήταν ζεστά σαν ζωντανά. Ο δόν Μιγκουέλ έκαμε μια προσπάθεια για να χαμογελάσει.

«Μου φαίνεται πως αρχίζω να γίνωμαι κι' εγώ προληπτικός».

Τα μάτια του είχαν πέσει τώρα πάνω στις δυο μαύρες τρύπες που του φάνηκαν πολύ βαθιές, σαν μια άβυσσος ν' ανοιγόταν από κάτω.

Ο δόν Μιγκουέλ προχώρησε αποφασιστικά προς την έξοδο.

Όταν έφθασε στο δωμάτιό του, έβαλε τα δυο σμαράγδια κάτω από το μαξιλάρι του κι' έπεσε να κοιμηθεί.

Το πρωί, σηκώθηκε ευδιάθετος από το κρεβάτι του, πήρε τα δυο σμαράγδια στα χέρια του κι' έσκυψε πάνω στη γυναίκα του.

— Ίνες, κύτταξε τί σου έφερε. Η νεαρή γυναίκα έκαμε ένα μορφασμό.

— Γιατί με ξυπνάς; ρώτησε. Είνε νύχτα ακόμη. Πώς θέλεις να ιδώ μ' αυτό το σκοτάδι;

— Άλλ' άνοιξε, λοιπόν, τα μάτια σου! φώναξε ο δόν Μιγκουέλ. Το δωμάτιο πλημμύρισε από ήλιο.

— Άνοιχτά τάχω, απάντησε η νεαρή γυναίκα. Άλλά δεν βλέπω τίποτε. Είνε νύχτα ακόμη.

Ο δόν Μιγκουέλ ένοιωσε ένα ρίγος σ' όλο του το σώμα. Στ' αλήθεια, τα μάτια της Ίνες ήταν ανοιχτά. Άλλά πως δεν έβλεπε, λοιπόν;

— Έχεις δικήν, είπε σιγά. Είχα κάμει λάθος... Είνε νύχτα ακόμη.

Η νεαρή γυναίκα ξανάκλεισε το μάτια της και αποκοιμήθηκε.

Ο δόν Μιγκουέλ βγήκε τότε από το δωμάτιο και ξανακτέθηκε στο υπόγειο. Βιάζονταν να ξαναβάλει τα σμαράγδια στη θέσι τους.

Άλλα — πράγμα περίεργο — δεν είχαν πια τώρα καμμία λάμψη κι' έμοιαζαν σαν δυο κοινές πέτρες.

Ο δόν Μιγκουέλ τα ξανάβαλε, ώστόσο, μέσα στις κόγχες του άγάλματος κι' έπειτα γύρισε, πιο ήσυχος από πριν στο δωμάτιο της γυναίκας του.

Περιέμε τώρα να ξυπνήσει. Αυτό έγινε έπειτα από λίγη ώρα.

Άλλα, η Ίνες φαινόταν σαν αστασμένη.

— Μιγκουέλ, είπε, δεν βλέπω. Ώ, Θεέ μου!...

Κι' άρχισε να κλαίει με λυγμούς.

Ο δόν Μιγκουέλ την κύτταζε χωρίς να τολμάει να της απαντήσει. Γιατί ήξερε πως αυτός ήταν ο αίτιος που η Ίνες έχασε το φως της.

Για μια στιγμή, είχαν έλπισει ότι, ξαναβάζοντας τα σμαράγδια στη θέσι τους, θα έκανε τη γυναίκα του να το ξαναβρεί. Άλλα, η έλπίδα του αποδείχθηκε μάταιη. Η Ίνες δεν ξαναβρήκε το φως της ούτε όταν ο δόν Μιγκουέλ μετέφερε με μεγάλη πομπή το άγαλμα της Ίνδης θεάς στην παλιά κρύπτη του.

Η όργη της δεν είχε περάσει κι' ήταν φανερό πως δεν θα περνούσε ποτέ.

Από τότε όλοι εγκατέλειψαν τον δόν Μιγκουέλ Σαντιβάν. Γιατί τον θεωρούσαν σαν καταραμένο.

Η δυστυχισμένη Ίνες πέθανε σε λίγο από τη λύπη της, χωρίς να ξαναβρεί το φως της.

Ο ιδιοκτήτης του Καλλατάμπο είνε τώρα ο πιο δυστυχισμένος από τους ανθρώπους. Γιατί, μ' όλα τα πλούτη του, δεν βρίσκει κανένα, που να θέλει να δουλέψει στα χτήματα του ή να τον υπηρετήσει. Κι' είνε αναγκασμένος να φροντίζει ο ίδιος για την τροφή του και να κάνει όλες τις δουλειές στο σπίτι, σαν να ήταν ένας φτωχός μεροκαματιάρης.

ΒΕΝΤΟΥΡΑ ΚΑΛΝΤΕΡΟΝ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ

Μια γυναίκα, για να είνε πράγματι αισθητικώς ώραιο, πρέπει να παρουσιάζει εκτός της ωραιότητας του προσώπου της και ανάλογη αρμονία μεταξύ αυτής και της εν γένει κανονικής διατάξεως των διαφόρων μελών του σώματος της. Οι φροντίδες της λοιπόν δεν πρέπει να περιορίζονται μόνο στη διατήρησι της ωραιότητος του προσώπου αλλά και στην απόκτησι ενός ωραίου και συμμετρικού σώματος, πράγμα που συντελεί πολύ στην εμφάνισι ενός αρμονικού συνόλου.

Το σώμα, για να δείχνει ωμορφία και χάρι, πρέπει να είναι συμμετρικό, χωρίς περιττά λίπη, με κανονικές καμπυλότητες και δίχως υπερβολικές γωνίες και... κόκκαλα. Δεν έχουν πλέον περάσει οι γυναίκες με την στενή έννοια της σφήκας του περασμένου αιώνος και που είνε αδύνατες και θλιβερές σαν σκελετός! Άλλα, ούτε, φυσικά, κι' εκείνες με την ανδρική κορμοστασιά, με τους τετραγώνους και φαρδείς ώμους και τους μαξιλαρωτούς γοφούς.

Η αισθητική απαιτεί τον μέσον όρο. Προσπαθήστε, λοιπόν, να μην είσθε ούτε φουσκωμένες μ' ακανόνιστους, πλασάρδες σάρκες, μη ούτε και στενωμένες σαν μπακαλιόροι!

Αυτό θα το πετύχετε με την κατάλληλη γυμναστική και διαίτα. Για την διαίτα που πρέπει ν' ακολουθήσι οι αδύνατες για να παχύνουν, και οι παχύσαρκες για ν' αδυνατίσουν μίλησαμε λεπτομερώς σε προηγούμενο σχετικό σημείωμά μας. Σήμερα θα μιλήσουμε για τις κατάλληλες γυμναστικές ασκήσεις, που με γράμματα τους ζητούν πολλές από τις αδυνατώστες μας, για να μετριάσουν όσο μπορούν το υπερβολικό και πλασάρδο πάχος της κοιλιάς τους, των μηρών και των ποδιών.

Εμπρός λοιπόν! Γυμναστική. Αυτή θα σας βοηθήσει να ξαναβρείτε τη γραμμή σας. Ας αρχίσουμε από την εκγύμνασι των μυών της κοιλιάς, που επιβάλλεται όχι μόνο για λόγους αισθητικής, αλλά και υγείας.

1) Ξαπλώθηκε ανάσκελα στο πάτωμα ή σ' ένα σκληρό ντιβάνι. Με τα πόδια πάντοτε ίσια και κολημένα στο πάτωμα και τα χέρια πάνω στα ίσχια, σηκώστε τον κορμό σας, δίχως να στηριχθείτε ποθενά.

2) Καθισμένη καθώς είσθε τώρα στο πάτωμα, γύριτε τον κορμό σας προς τα εμπρός, έως ότου ν' άγγιξετε τα δάκτυλα των ποδιών σας. Η κίνηση αυτή θα γίνει ως πέντε φορές. Αφού ξεκουραστήτε 2-3 λεπτά, θα συνεχίσετε με την υπ' αριθ. 3 κίνηση.

3) Καθίστε χάρω και άνοιξε τα πόδια σας, όσο μπορείτε. Με τα χέρια στη μέση (πάνω στα ίσχια) και με τις φτέρνες στερεωμένες καλά στο πάτωμα, κλίνετε τον κορμό σας άριστερά, δεξιά και πίσω, όσο μπορείτε περισσότερο.

4) Νά πέσετε τώρα μπρούμυτα στο πάτωμα ή στο ντιβάνι και να σηκώσετε πρώτα το μπροστινό μέρος του σώματος (θώρακα), προς τα πάνω, ενώ τα πόδια θα μένουν ακίνητα και τα χέρια σας θα βρίσκονται στη μέση. Μετά σηκώστε τα πόδια και τα δυο βεβαίως μαζί. Την κίνηση αυτή θα την κάνετε 2-3 φορές.

Τέλος, γονατίστε στο πάτωμα και καθίστε επάνω στα πόδια σας, καθώς είσθε γονατισμένη. Με τα χέρια σας πάντοτε στη μέση, κάνετε κλίση του κορμού πάλι προς τα πίσω, τότε προς τα εμπρός, έλαστε δεξιά και έλαστε άριστερά, επί δέκα φορές. Σηκώθηκε και περπατήστε τώρα όσο μπορείτε πιο πολύ — αυτή θα το συνηθίσετε με τον καιρό — με δίχως παύσεις και στα δάκτυλα των ποδιών.

ΓΙΑ Ν' ΑΔΥΝΑΤΙΣΤΕ ΣΤΟΥΣ ΓΟΦΟΥΣ

1) Πλαγιάστε στο πάτωμα ή σ' ένα σκληρό ντιβάνι πλάγιως (με το πλευρό με τα χέρια ψηλά και σταυρωμένα επάνω από το κεφάλι σας. Ολόκληρο το σώμα σας πρέπει να βρίσκεται σ' οριζόντια γραμμή. Κατόπιν άρχιστε να σηκώνετε και τα δυο πόδια σας καθώς είνε τεταμένα και κολημένα, μερικά εκατοστά από το πάτωμα και κατόπιν κατεβάστε τα δίχως όμως ν' ακουμπήσι σ' αυτό. Αυτό να γίνεται πέντε - δέκα φορές από το κάθε πλευρό του σώματος (πλάγιως δεξιά, πλάγιως άριστερά).

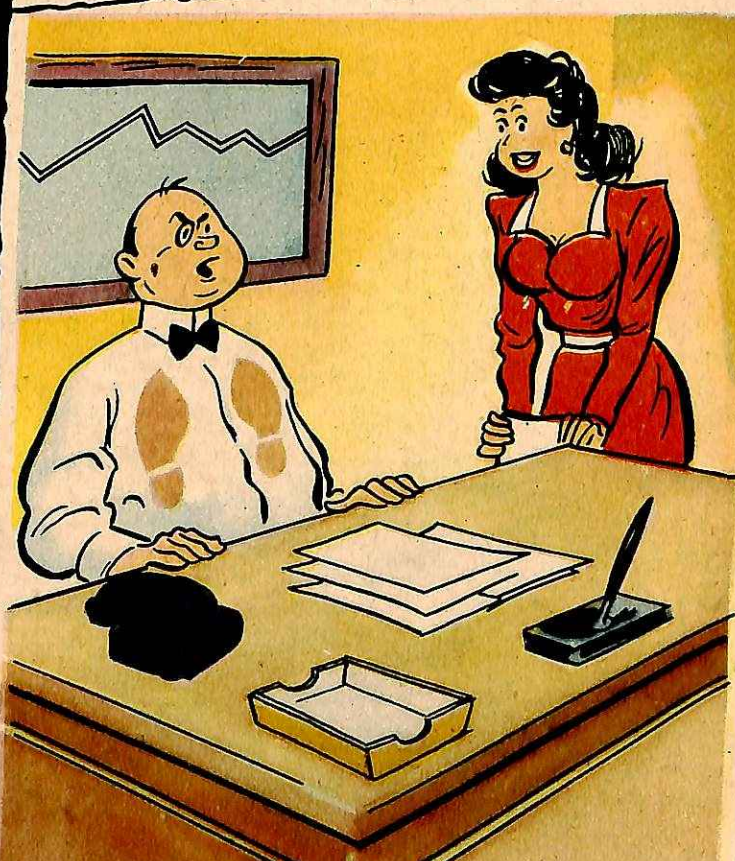
2) Πάρτε τη στάσι της προσοχής και με τα χέρια στη μέση. Κάνετε τώρα μερικά ημικυκλίσματα και όσον το δυνατόν πιο κάτω δηλ. σαν να καθίσατε στα πόδια. Θα φθάσετε με την πάροδο του χρόνου οι γλουτοι ν' ακουμπήσι στις γάμπες. Μετά από μερικά τέτοια ημικυκλίσματα (5-6 άρκου) προσπαθήστε έχοντας πάντοτε τα χέρια σας στη μέση, να περπατήσετε

— Άλλη φορά, Ζαχαρία, όταν τσακωνώμαστε, να μη παίρνης το μαξιλάρι μου για να πᾶς να κοιμηθῆς ἄλλου...

Ἡ διευθύντρια: Πρέπει δεσποινίς, να κόψετε μερικές συνήθειες που ἀποκτήσατε στο ἄλλο γραφεῖο...

— Τί σᾶς κάνε, δεσποινίς να ὑποθέσετε πῶς δυσκολεύτηκε ὁ γιατρός να μου βγάλῃ τὸ δόντι;...

— Βρέ τὸν τσιγκούνη!... Καὶ τὴ δακτυλογράφο του κλείνει στὸ χρηματοκιβώτιο γιὰ να μὴ τοῦ τὴν κλέβουν!...